

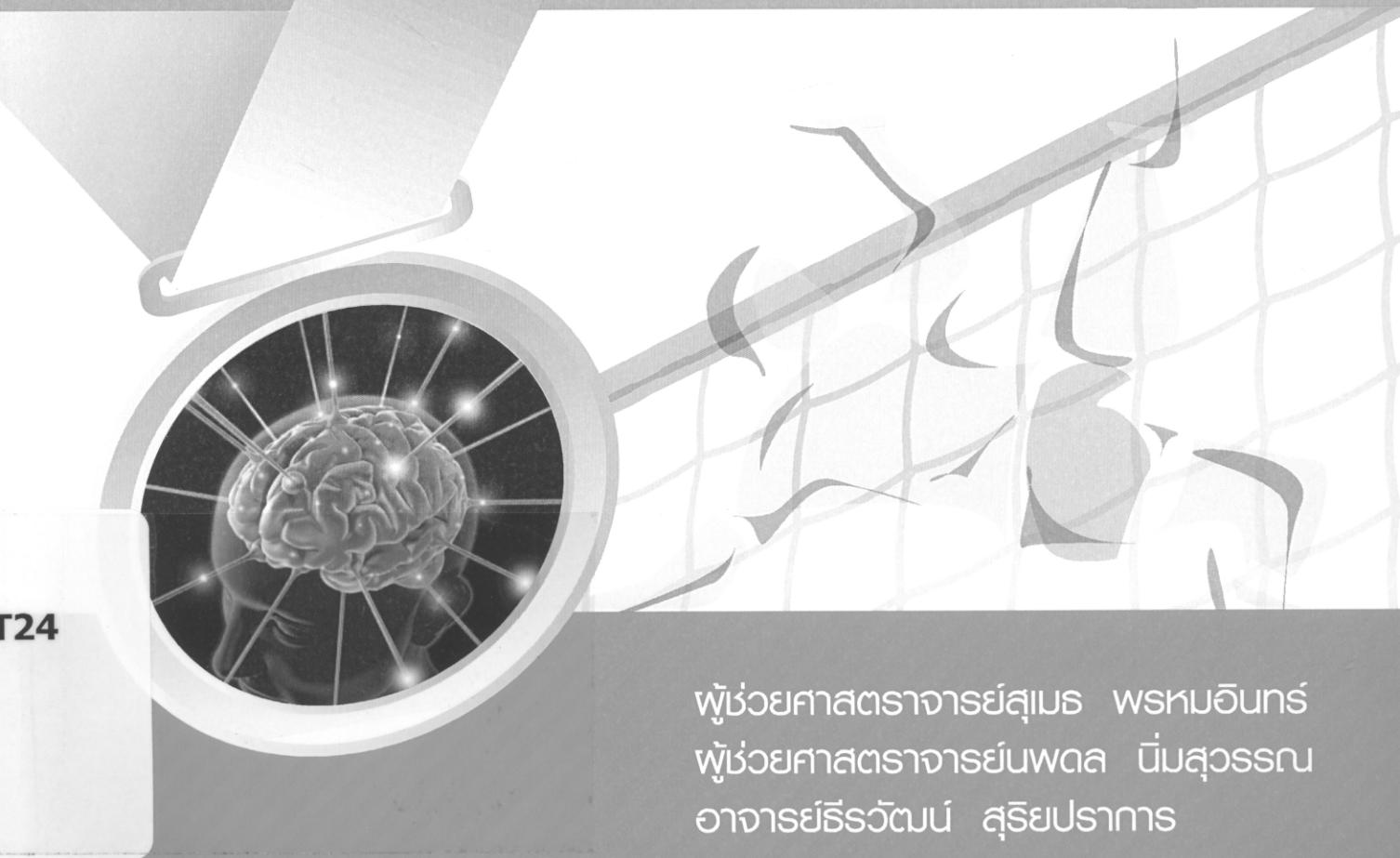

รายงานการวิจัย
เรื่อง

ยุทธวิธีการวางแผนกีฬาและกำกับแบบ ในการแข่งขันเชปักตากraw

กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

Team Positioning Tactics and Scores Making in Sepak Takraw
Competition in the 35th Thailand University Games.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเมธ พรหมอินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพเดล นิ่มสุวรรณ
อาจารย์ธีร์วัฒน์ สุริยปราการ

ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประจำปีงบประมาณ 2551

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง ยุทธวิธีการวางแผนและการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา�ุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบหรือปัด การโน้มง และการสกัดกันของการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 โดยใช้นักกีฬาเชป์กตะกร้อประเภททีมชุดชายที่ผ่านเข้ารอบ 8 ทีมสุดท้าย ในการแข่งขันครั้งนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกภาพการแข่งขันตั้งแต่รอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศ แล้วนำແຜนบันทึกภาพบันทึกลงในแผ่นดีวีดี หลังจากนั้นจะนำข้อมูลจากแผ่นดีวีดี บันทึกลงในแบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนทีม การเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบหรือปัด การโน้มงและการสกัดกันที่คุณผู้วิจัยสร้างขึ้น นำข้อมูลจากแบบบันทึกมาจัดกลุ่ม แยกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ยุทธวิธีการวางแผนทีมที่ใช้ในการแข่งขันเชป์กตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มี 2 แบบ คือ แบบ ABC และ BAC คิดเป็นร้อยละ 35.72 และ 64.28 ตามลำดับ ส่วนการวางแผนทั้งผู้เล่นสำรอง มี 2 ตำแหน่งเท่ากัน คือ ตำแหน่งเสิร์ฟและเตะ

2. การเสิร์ฟส่วนใหญ่นักกีฬาจะใช้เท้าขวาเสิร์ฟ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และเสิร์ฟด้วยหลังเท้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.28 ยุทธวิธีการเสิร์ฟคาดจะนำมาใช้มากที่สุด รองลงมาคือ การเสิร์ฟหยอด คิดเป็นร้อยละ 77.94 และ 14.03 ตามลำดับ

3. ตำแหน่งที่ทำหน้าที่เตะมากที่สุด คือ หน้าขวา โดยใช้เท้าขวาเตะเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 81.48 ส่วนใหญ่จะเตะแบบวอลเลย์ รองลงมาคือ การเตะสลับ คิดเป็นร้อยละ 63.51 และ 21.62 ตามลำดับ ยุทธวิธีการเตะวอลเลย์ผู้ฝ่ายตรงข้ามมากที่สุด รองลงมาคือ การเตะวอลเลย์คาดและหยอด คิดเป็นร้อยละ 28.67, 27.94 และ 20.59 ตามลำดับ

4. ตำแหน่งที่ทำหน้าที่เหยียบมากที่สุด คือ หน้าซ้ายโดยใช้เท้าขวาเหยียบ คิดเป็นร้อยละ 72.73 ส่วนใหญ่เป็นการกระโดดเหยียบ คิดเป็นร้อยละ 68.18 และการกระโดดเหยียบนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการเหยียบผู้ รองลงมาคือ การเหยียบทหยอด คิดเป็นร้อยละ 43.43 และ 30.49 ตามลำดับ

5. ตำแหน่งที่ทำหน้าที่โน้มงมากที่สุด คือ หน้าขวา โดยใช้หน้าผากโน้มง รองลงมาคือ ใช้ข้างขวา ของศีรษะโน้มง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 33.33 ตามลำดับ การโน้มงส่วนใหญ่จะเป็นการกระโดดโน้มงหยอดมากที่สุด รองลงมาคือ การโน้มงคาด คิดเป็นร้อยละ 38.89 และ 33.33 ตามลำดับ

6. ตำแหน่งที่ทำหน้าที่สกัดกันมากที่สุด คือ หน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 76.09 รูปแบบการสกัดกันที่ใช้มากที่สุด คือ การสกัดกันด้วยขาขวา คิดเป็นร้อยละ 64.41 และส่วนใหญ่จะเป็นการสกัดกันแบบขางของ รองลงมาคือ การสกัดกันแบบขาเหยียด และการสกัดกันแบบหลังตรง คิดเป็นร้อยละ 55.56, 22.22 และ 11.11 ตามลำดับ

Abstract

This research on Sepak Trakraw team positioning tactics and scores making in the 35th Thailand University Games aimed at the investigation of playing strategies, team positioning tactics, serving, spikes, types of kicking, swaying, heading and blocking balls in the 35th Thailand University Games 2008 matches. The subjects of the study were the male teamed Sepak Takraw players who reached the 8th teamed competition which is the final match. The data were collected by videotaping all of the match—from the first up to the champion round. The data were later written into the DVD, which further transferred into the Team Positioning Tactic Format constructed by the researchers. This format included the data about team positioning tactic, serving, spikes, and types of kicking, swaying, heading and blocking balls. The information in the format were categorized and analyzed for frequency and percentage.

The findings of this research were as follows:

1. There were 2 patterns of Team Positioning Tactics: ABC and BAC. The percentages of the former and the latter are 35.72% and 64.28% respectively. There were 2 positions of the substitutes in each pattern.
2. The players mostly used the right feet in serving (71.43%) Most of the servings were performed by the back of the feet (49.28%). The flat services were most used (77.94%); followed by the drop shot services (14.03%).
3. The position that most kicked the balls was the right Inside (81.48%) They mainly used the right feet with the back summersault spikes (63.51%); followed by the side summersault spikes (21.62%); It was also found that the most strategy used was the charging down back summersault spikes (28.67%); followed by the flat back summersault spikes (27.94%); and the drop shot back summersault spikes (20.59%).
4. The left inside players were mostly found performing the charging down of the balls (72.73%); The most frequent strategy performed was the charging down (68.18%); in which the pressed down charging (43.43%) and the tossing charging (30.49%) are found of high frequencies.

A

5. The players who mostly headed the balls was in the right inside, They headed the balls with their fronts (50.00%) and with the right sight of their heads (33.33%). It was found that the tossing heading (38.89%) and the flat heading (33.33%) were of the high frequencies.

6. The players that mostly blocked the balls were the right side (76.09%). The tactics mostly used was the blocking with the right legs (64.41%); mostly with curved legs (55.56%); stretching legs (22.22%) and balance back (11.11%).

คำนำ

ยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนที่มี เป็นหัวใจสำคัญและเป็นปราการด้านแรกของการแข่งขันเชิงปักษ์-ตะกร้อประเภทที่มีชุด เพราะถ้าหากกีฬาหั้งสองฝ่ายมีความสามารถใกล้เคียงกัน การวางแผนที่มีในการแข่งขัน จะเป็นตัวชี้วัดผลแพ้ชนะตัวแรก หลังจากนั้นก็จะวัดกันที่ยุทธวิธีและรูปแบบการทำคะแนนของแต่ละทีม ว่ามีความเหนือชั้นกว่ากันมากน้อยแค่ไหน ซึ่งรูปแบบและยุทธวิธีการเล่นเชิงปักษ์-ตะกร้อในปัจจุบันนี้ได้พัฒนา ต่างไปจากเดิมหลายประการ จึงสมควรที่จะศึกษาเรื่องดังกล่าวเพื่อนำมาใช้แก่การแข่งขัน เช่นเดียวกับรูปแบบการเล่นที่สมควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาต่อไป

การวิจัยเรื่องดังกล่าวสำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานและบุคคลหลาย ฝ่าย เช่น ฝ่ายจัดการแข่งขันเชิงปักษ์-ตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 คณะวิทยาศาสตร์และ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เครื่องมือและบุคลากรไปบันทึกภาพ ตลอดการแข่งขัน คุณกัญญา เอ่งประดิษฐ์ และคุณอภิชัย ลังขพันธ์ ผู้จัดพิมพ์งานและผู้วิเคราะห์ข้อมูล คุณณิต แก้วงาม และคุณวิชญ์ สังมรรักษ์ ผู้ออกแบบรูปแบบปกและเข้ารูปเล่มงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และสุดท้าย คือ กองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตร์ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ทุนสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณหน่วยงานและบุคคลที่กล่าวถึงทุกท่านทุกฝ่าย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ

คณะผู้วิจัย

สิงหาคม 2552

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
Abstract.....	ข
คำนำ.....	๑
สารบัญ.....	๒
รายการตาราง.....	๓
รายการภาพประกอบ.....	๔
บทที่	
1 บนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของกลุ่ม.....	7
ความหมายของยุทธวิธี.....	10
ยุทธวิธีกับการกีฬา.....	11
กีฬาเชือกตะกร้อกับกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	13
ยุทธวิธีและรูปแบบการเล่นกีฬาเชือกตะกร้อ.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	49
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
ตัวแปรที่ศึกษา.....	50

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

๑	สารบัญ (ต่อ)	
		หน้า
	เติร์องเมื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	50
	การเก็บข้อมูล.....	51
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
๔	ผลการวิจัย.....	52
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	52
	ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับทีมนักกีฬาเชปักตะกร้อ.....	53
	ส่วนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธวิธีการวางแผนและการแข่งขันเชปักตะกร้อกีฬาฟุตบอลไทยชั้นนำของประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	54
	ส่วนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการเลือกฟันเชปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	57
	ส่วนที่ ๔ ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการแตะในการแข่งขันเชปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	68
	ส่วนที่ ๕ ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการเหยียบหรือปาดในการแข่งขันเชปักตะกร้อกีฬาฟุตบอลไทยชั้นนำของประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	76
	ส่วนที่ ๖ ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการโนม่ในในการแข่งขันเชปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	80
	ส่วนที่ ๗ ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการสกัดกันในการแข่งขันเชปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	83
๕	สรุป ยกไปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	90
	สรุปผลการวิจัย.....	90
	ยกไปรายผลการวิจัย.....	92
	ข้อเสนอแนะ.....	97
	บรรณานุกรม.....	99

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก.....	101
แบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำคะแนนของนักกีฬาเชป็อกตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	102
บันทึกข้อความขออนุมัติเดินทางไปราชการเพื่อเก็บข้อมูล.....	142
ประวัติคณบัญชี.....	143

รายการตาราง

ตาราง	รายการ	หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการวางแผนที่มีในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	54
2	แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการวางแผนตัวผู้เล่นสำรองในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	55
3	แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการวางแผนที่มีและการวางแผนตัวผู้เล่นสำรองกับผลการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	56
4	แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการสิร์ฟในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	57
5	แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการสิร์ฟในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	59
6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการสิร์ฟในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	61
7	แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการสิร์ฟดาดในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	63
8	แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการสิร์ฟสไลด์.ในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	65
9	แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการสิร์ฟห้อปลบปินในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	66
10	แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการสิร์ฟหยุดในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	67
11	แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่ง อวัยวะและรูปแบบการเตะในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	68
12	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการเตะในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	70
13	แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการเตะในการแข่งขันเชิงปักษ์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	72

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเดินทางออกโดยใช้เครื่องบินในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	73
15 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเดินทางออกโดยใช้เครื่องบินในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	74
16 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเดินทางออกโดยใช้เครื่องบินในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	75
17 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่ง เท้าที่ใช้และรูปแบบการเหยียบในการแข่งขัน เชป์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	76
18 แสดงจำนวนและร้อยละของแต่ละยุทธวิธีการเหยียบในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	78
19 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเหยียบในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	79
20 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่ง อย่างที่ใช้ใหม่และรูปแบบการใหม่ใน การ แข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	80
21 แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการใหม่ในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	82
22 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งและรูปแบบการบล็อกในการแข่งขันเชป์ตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	83
23 แสดงจำนวนและร้อยละของการใช้ยุทธวิธีการบล็อกแบบต่าง ๆ ในการแข่งขันเชป์ตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	85
24 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการบล็อกในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	87
25 แสดงจำนวนและร้อยละของการบล็อกได้และไม่ได้ค่าแนวในการแข่งขันเชป์ตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35.....	89

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	องค์ประกอบของกลยุทธ์ที่ตั้งใจ.....	8
2	กลยุทธ์ที่ตั้งใจและกลยุทธ์ที่เป็นจริง.....	9
3	การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน.....	18
4	การเคลื่อนที่ลูกหมุนขึ้น.....	19
5	การเคลื่อนที่ลูกหมุนลง.....	19
6	การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า.....	19
7	การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า.....	20
8	การเคลื่อนที่ข่องตะกร้อลักษณะหมุนข้าง.....	20
9	การเคลื่อนที่ข่องตะกร้อลักษณะลูกหมุนลง.....	20
10	การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ข่องนาพิกาแบบ A.....	22
11	การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ข่องนาพิกาแบบ B.....	22
12	การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ข่องนาพิกาแบบ C.....	22
13	การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ข่องนาพิกาแบบ D.....	23
14	การกระโดดเดบลังกาหลัง.....	23
15	การกระโดดเดบลังกาข้าง.....	24
16	การกระโดดเดบลังกาหน้า.....	24
17	การเตะสันหรือเตะยอด.....	25
18	การเสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าขวา (A).....	25
19	การเสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าซ้ายบี (B).....	26
20	การเสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าหลังซี (C).....	26
21	การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	27
22	การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย.....	29
23	การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา.....	31
24	การข้อนหลัง.....	32
25	การสกัดกั้นข้างอขิดลำตัว.....	34
26	การสกัดกั้นด้วยท่าเหยียดขา.....	34

ภ

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
27 การสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา.....	35
28 การสกัดกั้นด้วยหลัง.....	35
29 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับเท้า.....	36
30 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับหลัง.....	36

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 – 2549) กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดเป้าหมายให้ประชาชนมีสุขภาพดี ครอบคลุมทุกมิติ คือ กายดี จิตดี สังคมดี และปัญญาดี ภายใต้โครงการที่รัฐบาลได้ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ คือ คนไทยแข็งแรง เมืองไทยแข็งแรง (Healthy Thailand) โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน การที่จะทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี ครอบคลุมทุกมิติได้นั้น จำเป็นต้องประกาศสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการอุกมาเพื่อให้ประชาชนได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งสุขบัญญัติแห่งชาติ 10 ประการนั้น การออกกำลังกายและการกีฬา เป็นหนึ่งในสุขบัญญัติที่กำหนดให้ประชาชนพึงปฏิบัติ (อาทิ อุคคติ, 2550) รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพดึงพยาบาลรณรงค์ให้เยาวชน นิสิต นักศึกษาและประชาชนหันมาออกกำลังกาย ด้วยการจัดกิจกรรมในหลาย ๆ รูปแบบ รูปแบบหนึ่งที่สำคัญ ก็คือ การจัดการแข่งขันกีฬา โดยมุ่งหวังว่าจะให้กีฬาเป็นสื่อในการออกกำลังกาย ทำให้กายดี จิตดี สังคมดี และปัญญาดี

การจัดการแข่งขันกีฬาที่มีความสำคัญระดับชาติในประเทศไทยมีไม่กี่รายการ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ถือเป็นรายการหนึ่งที่มีความยิ่งใหญ่เป็นมหกรรมกีฬาที่มีองค์ประกอบพร้อมทั้งด้านองค์กรหรือสถาบันที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวนชนิดและประเภทกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขัน จำนวนนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมการแข่งขันไม่น้อยกว่า 15,000 คน (ไทย พิพย์สุวรรณกุล, 2551 : ฉบ) ในการจัดการแข่งกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีกีฬา ชนิดหนึ่งที่จัดให้มีการแข่งขันมาตลอดตั้งแต่ครั้งแรกจนกระทั่งถึงปัจจุบันรวมจำนวน 35 ครั้ง คือ กีฬาตะกร้อ การเล่นกีฬาตะกร้อในประเทศไทยมี 7 ประเภท เชือกตะกร้อ เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับการยอมรับจากเยาวชน นิสิตนักศึกษาและประชาชนทั่วประเทศ เชือกตะกร้อเป็นกีฬาประเภทที่มีทีมเดี่ยว (Rage) และทีมชุด (Team) ในแต่ละทีมจะมีผู้เล่น 3 คน ตำแหน่งหน้าขวา (Right Inside) 1 คน หน้าซ้าย (Left Inside) 1 คน และตำแหน่งหลังหรือผู้เดิร์ฟ (Server หรือ Tekong) 1 คน ผู้เล่นทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดก็ตามจะต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง สามารถที่จะประสานสัมพันธ์ ทดแทนสับเปลี่ยนหมุนเวียนตำแหน่งการเล่น ช่วยกันปิดๆดูก่อน เสริมจุดแข็งให้แสดงความสามารถอุกมภาพทั้งเกมรับและเกมรุก

สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่างก็เตรียมทีมกีฬาเชือกตะกร้อ เพื่อคัดเลือกภายในโซนของแต่ละภาค ทีมที่ชนะแต่ละภาคจะได้เข้ามาเป็นตัวแทนในการแข่งขันรอบมหกรรมกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย การที่แต่ละสถาบันจะเตรียมทีมกีฬา เชือกตะกร้อให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบและกระบวนการบริหารจัดการทีมอย่างเป็นระบบ การบริหารจัดการทีมมี 3 ส่วน คือ 1) การจัดการทีมก่อนการแข่งขัน 2) การจัดการทีมระหว่างการแข่งขัน

หรือในขณะแข่งขัน และ 3) การจัดการทีมหลังการแข่งขัน ทั้ง 3 ส่วนจะต้องมีความสัมพันธ์กัน ขาดส่วนหนึ่งส่วนใดจะทำให้ศักยภาพของทีมลดลง การจัดการทีมก่อนและหลังการแข่งขันสามารถที่จะวางแผนเตรียมการก่อนล่วงหน้าได้อย่างเป็นระบบและสามารถดำเนินการตามแผนได้ทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการคิดสร้างสรรค์กีฬา (Man) การเตรียมความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์และสมนาฝีมือ (Material) การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและทางจิตใจให้นักกีฬา การฝึกซ้อมและหาประสบการณ์ในการแข่งขัน (Management) ตลอดจนการจัดค่าตอบแทนและสวัสดิการ (Money) ให้กับนักกีฬา แต่การจัดการทีมระหว่างการแข่งขันหรือในขณะแข่งขันซึ่งเป็นการจัดการทีมที่สำคัญที่สุด (อเนก ช่างน้อย, 2527 : 179-187) ส่วนหนึ่งสามารถวางแผนและเตรียมความพร้อมมาก่อนได้ อีกส่วนหนึ่งไม่สามารถวางแผนและเตรียมความพร้อมมาก่อนได้ ส่วนที่วางแผนและเตรียมความพร้อมมาแล้วก็ไม่สามารถกำหนดและควบคุมให้เป็นไปตามแผนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในขณะแข่งขัน เช่น คู่แข่งขัน บรรยากาศการแข่งขัน เป็นต้น การจัดการทีมระหว่างการแข่งขันจึงเป็นการจัดการทีมเฉพาะหน้า โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่จะช่วยกันคิด ช่วยกันเล่นให้เป็นระบบตามที่ได้วางแผนไว้ การจัดการทีมขณะแข่งขันหรือระหว่างการแข่งขัน จำเป็นต้องคำนึงถึงยุทธวิธีและรูปแบบการเล่นในประเด็นต่อไปนี้

- 1. การอบอุ่นร่างกายและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (Warm-up and Cool down)** การอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขัน และผ่อนคลายกล้ามเนื้อหลังการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และนักกีฬา บางคนไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้และคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องทำ ไม่มีผลกับการแพ้และชนะของทีม แท้ที่จริงแล้วเรื่องการอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขัน มีความสำคัญมาก เป็นการเตรียมความพร้อมของกล้ามเนื้อ เอ็น ข้อต่อ และกระดูกของร่างกาย และเป็นการเตรียมความพร้อมในเรื่องของทักษะให้พร้อมที่จะใช้ได้ทันทีเมื่อลงสู่สนาม

- 2. ยุทธวิธีและรูปแบบ การวางแผน ใน การแข่งขันแข่งปะทะกับรอบประเภททีมชุด การวางแผนทีมถือเป็นหัวใจสำคัญของการแข่งขัน เพราะความสามารถส่วนบุคคลของนักกีฬามีไม่เท่าเทียมกัน บางคนเก่งมาก บางคนเก่งน้อยกว่า เมื่อนำนักกีฬามาจัดทีมเป็นทีม A ทีม B และทีม C แต่ละทีมมีจุดเด่นจุดแข็ง มีศักยภาพในการเล่นไม่เท่าเทียมกัน ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมจะจัดทีมเก่งที่สุดหรือเก่งน้อยที่สุดไว้เป็นทีมเดียว ทีม A ทีม B หรือทีม C เพราะถ้านักกีฬาทั้งสองฝ่ายมีความสามารถใกล้เคียงกัน การวางแผนในการแข่งขันกับคู่แข่งขันจะเป็นตัวชี้วัดผลแพ้และชนะได้ทันที**

- 3. ยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผน ตัวผู้เล่น การวางแผนตัวผู้เล่นมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทีม และการฝึกซ้อมเป็นอย่างมาก ถ้านักกีฬามีโอกาสฝึกซ้อมร่วมกันทุกทีม และสามารถเล่นทดแทนกันได้ทุกตำแหน่งทุกทีม ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมก็จะวางแผนตัวผู้เล่นและวางแผนทีมให้ง่ายขึ้น กล่าวคือ ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม สามารถที่จะวางแผนตัวผู้เล่นที่มีศักยภาพสูงในตำแหน่งเดิร์ฟ และตำแหน่งเตะไว้เป็นตัวสำรอง และสามารถเปลี่ยนตัวสำรองเข้าไปทดแทนผู้เล่นในทีม A ทีม B หรือทีม C ก็ได้ ที่สำคัญคือ เมื่อเปลี่ยนตัว**

ผู้เล่นลงไปในทีมแล้ว สามารถที่จะเปลี่ยนศักยภาพของทีมนั้นจากทีม B ให้เป็นทีม A ได้หรือจากทีม C ให้เป็นทีม A หรือทีม B ก็ได้ ตามการวางแผนของผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีม ซึ่งถ้าทำเช่นนี้ได้ การสี่ยเปลี่ยนจากการวางแผนทีมก็จะมีน้อยลง

4. ยุทธวิธีและรูปแบบการเสิร์ฟ การเสิร์ฟโดยทั่วไปจะมี 2 รูปแบบ คือ เสิร์ฟด้วยข้างเท้า และเสิร์ฟด้วยหลังเท้า ปัจจุบันนักกีฬาเซปักตะกร้อ เสิร์ฟด้วยหลังเท้ามากขึ้น และส่วนใหญ่ จะเสิร์ฟด้วยความเร็วสูง รุนแรง และหนักหน่วง แต่จะเสิร์ฟเป็นทิศทาง และรูปแบบเดียว ในระยะแรกฝ่ายตรงข้ามอาจจะรับไม่ได้ แต่เมื่อจับทิศทางและความเร็วแรงของลูกเสิร์ฟได้แล้วก็จะเปิดลูกเสิร์ฟได้ไม่ยาก ทำให้ผู้เสิร์ฟกดตัน เพราะไม่สามารถเสิร์ฟทำคะแนนได้ แต่กลับเสิร์ฟให้ฝ่ายตรงข้าม เปิดลูกได้ ตั้งได้ เด้งได้ และฝ่ายตรงข้ามได้คะแนน เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้ ผู้เสิร์ฟก็จะพยายามเสิร์ฟให้เร็วและรุนแรงขึ้นอีก ทำให้ควบคุมการเสิร์ฟไม่ได้ ในที่สุดก็เสิร์ฟออก และเสิร์ฟติดตาข่าย เสียคะแนน เสียชัยชนะ กำลังใจ ถ้าสถานการณ์เป็นเช่นนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนยุทธวิธีและรูปแบบการเสิร์ฟให้เหมาะสมกับเกมการแข่งขันในขณะนั้น

5. ยุทธวิธีและรูปแบบการเตะทำคะแนน ในการเตะทำคะแนนส่วนใหญ่จะมี 3 รูปแบบ คือ เดอะวอลเลย์ เดอะสลับ และเดอะชันเบค ในการเตะทำคะแนนนั้นฝ่ายตรงข้ามก็จะพยายามสกัดกันหรือบล็อกให้ได้ เพราะถ้าบล็อกได้ส่วนใหญ่จะได้คะแนนและทำให้ผู้เตะเสียชัยชนะ ใจ เริ่มไม่มั่นใจ ตนเอง หวัดละแรงและกลัวจะติดบล็อกอีก ในที่สุดก็ทำให้ผู้เตะเสียจังหวะในการเตะ ถ้าตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเปลี่ยนยุทธวิธีและรูปแบบในการเตะ เพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามบล็อกได้ เป็นการเรียกชัยชนะและกำลังใจ และความเชื่อมั่นในการเตะกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

6. ยุทธวิธีและรูปแบบการบล็อกหรือสกัดกัน การบล็อกหรือการสกัดกันในการแข่งขัน กีฬาเซปักตะกร้อที่มีมาตรฐานสูง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกให้ได้หลายรูปแบบ เพราะการเตะทำคะแนนของนักกีฬาเซปักตะกร้อสูญเสียบจุบันและรุนแรงหน่วงและสูงมาก ยากที่จะตั้งรับได้ จำเป็นต้องบล็อกอย่างเดียว และต้องพยายามบล็อกให้ได้ โดยการวิเคราะห์ทักษะการเตะของฝ่ายตรงข้าม ว่า ควรจะบล็อกด้วยยุทธวิธีและรูปแบบใด เมื่อวิเคราะห์ได้แล้วให้นำมาใช้ทันที ถ้าใช้ไม่ได้ผล ให้ปรับเปลี่ยนยุทธวิธีและรูปแบบการบล็อกเรื่อย ๆ ทำให้ผู้เตะฝ่ายตรงข้ามกังวลใจและลดประสิทธิภาพ ของการเตะลง และจะบล็อกได้ในที่สุด

7. ยุทธวิธีการเปลี่ยนตัว การเปลี่ยนตัวนับว่าเป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญมากในกีฬาเซปักตะกร้อ เพราะมีผู้เล่นเพียง 3 คนเท่านั้น ถ้าผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมทำพลาดก็หมายถึงความพ่ายแพ้จะมีต่อทีมทันทีและไม่มีโอกาสแก้ตัวแล้วในทีมนั้น เพราะทีมหนึ่งเปลี่ยนตัวได้ครั้งเดียว เปลี่ยนแล้วเปลี่ยนเลย ไม่อนุญาตให้กลับเข้าไปอีก ฉะนั้นผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมจะต้องคิดและอ่านเกมการเล่นทางฝ่ายตรงข้ามและของทีมตัวเองอย่างทะลุปูรุ่ง เพื่อจะได้เปลี่ยนตัวผู้เล่นได้เหมาะสมว่าจะเปลี่ยนตำแหน่งไหน เปลี่ยนเมื่อไหร่ เปลี่ยนแล้วให้เล่นอย่างไร เป็นต้น

8. ขุทธริการใช้เวลานอกให้เป็นประโยชน์ กติกาฉบับใหม่ล่าสุด ไม่เปิดโอกาสให้แต่ละทีมขอเวลา nokได้ แต่จะกำหนดไว้ในกติกาว่า จะให้แต่ละทีมหยุดเกมได้ เมื่อทีมใดทีมหนึ่งทำคะแนนได้ 11 คะแนนในเกมปกติ ส่วนในเกมไทเบรกให้หยุดเกมได้ในคะแนนที่ 8 การหยุดเกมในลักษณะนี้ อาจจะทำให้ทีมที่ได้คะแนนนำคือทีมที่ได้ 11 คะแนน หรือ 8 คะแนนก่อนเสียเบรย์บกได้ เพราะทีมของตัวเองกำลังทำคะแนนได้อย่างต่อเนื่อง แต่กรรมการมาหยุดเกม ทำให้การเล่นสุดดุ กำลังใจที่กำลังมาแรงและหักเหไม่สะดุดลง ในขณะเดียวกัน ทีมที่ได้คะแนนน้อยกว่าก็มีโอกาสแก้เกมให้ดีขึ้นได้ เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอน หรือผู้จัดการทีมหรือผู้เกี่ยวข้องกับทีม ควรจะติดตามการเล่นของนักกีฬาภายในทีมตลอด และจะต้องคิดวางแผนที่จะแก้เกมหรือปรับปรุงเกมให้ดีขึ้นอีก โดยนำข้อมูลที่ได้คิดได้วางแผนไว้แล้วไปบอกนักกีฬาให้ปฏิบัติหรือเล่นตามแผนตอนที่หยุดเกมการเล่น จะได้ใช้เวลานอกหรือเวลาที่หยุดเกมการเล่นให้เป็นประโยชน์ต่อทีมให้มากที่สุด

ยุทธธิรีและรูปแบบการเล่นต่าง ๆ ที่กล่าวมาเป็นเรื่องที่ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมและผู้เกี่ยวข้องต้องบริหารจัดการทีมในขณะที่ทำการแข่งขัน ฉะนั้น ไม่ว่าจะเตรียมทีมก่อนและหลังการแข่งขันดีขนาดไหน ก็ตาม ถ้าการจัดการทีม ในขณะแข่งขันไม่มีกลยุทธ์หรือยุทธธิรีที่ดีพอ ก็จะไม่ประสบความสำเร็จตามที่ได้วางไว้ ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม และผู้เกี่ยวข้องในการทำทีมเชป์กตะกร้อ จึงควรจะศึกษาเรียนรู้เรื่องดังกล่าว เพื่อจะได้มีความรู้ความสามารถและนำไปทดลองใช้โดยการหาประสบการณ์การแข่งขัน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ในการแข่งขันครั้งสำคัญ ๆ ได้เหมาะสมและประสบความสำเร็จ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษาถึงยุทธธิรีการวางแผนทีม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ เป็นปัจจารด้านแรกของกีฬาเชป์กตะกร้อประเภททีมชุด และศึกษาถึงยุทธธิรีการทำคะแนนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเดิร์ฟ การเตะ จากการแข่งขันเชป์กตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 35 พ.ศ.2551 ณ มหาวิทยาลัยวัฒลักษณ์ เพื่อนำเข้าเทคนิคและยุทธธิรีต่าง ๆ เหล่านี้มาขยายผลให้เป็นประโยชน์กับผู้เกี่ยวข้องในวงการกีฬาเชป์กตะกร้อของประเทศไทยและของโลกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงยุทธธิรีการวางแผนทีม การเดิร์ฟ การเตะ การเหยียบ การโน้มง และการสกัดกันในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35
2. เพื่อศึกษารูปแบบการเดิร์ฟ การเตะ การเหยียบ การโน้มง และการสกัดกันในการแข่งขัน เชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาเชป์กตะกร้อประเภททีมชุดชายที่เข้าร่วม การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ทีมนักกีฬาเชป์กตะกร้อประเภททีมชุดชาย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบ การโหม่ง และการสกัดกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การวางแผนตัวผู้เล่น การเสิร์ฟ การรุก การสกัดกัน การรับ การตั้งและ การเปลี่ยนตัว ใน การแข่งขันเชป์กตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

2. นำข้อมูลที่ได้เสนอสมาคมกีฬาตะกร้อแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อนำไปพัฒนาผู้ฝึกสอน/ผู้จัดการทีม และผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการกีฬาตะกร้อระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ โดยมุ่งหวังให้ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมระดับต่าง ๆ เหล่านั้นนำไปพัฒนาทีมของตัวเองให้มีศักยภาพสูงขึ้น

3. เพื่อนำข้อมูลไปเขียนหนังสือเรื่อง “คัมภีร์ผู้ฝึกสอนเชป์กตะกร้อ” ที่ผู้วิจัยกำลังดำเนินการเขียนอยู่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ยุทธวิธี** (Tactics) หมายถึง การวางแผน การประเมินทางเลือกและการกำหนดแนวทางการจัดการทีม การใช้ทรัพยากร เทคนิคและทักษะที่มีอยู่มาใช้ในการเล่น การเข้าทำคะแนนในกีฬา เชป์กตะกร้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 ยุทธวิธี คือ ยุทธวิธีการรับ และยุทธวิธีการรุก ในแต่ละยุทธวิธีจะมีรูปแบบการเล่นได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถนัด การฝึก การนำมาใช้กับคู่แข่งขันในขณะแข่งขัน โดยหวังว่า yuthwiti ที่นำมาใช้นั้นจะได้ผลนำไปสู่ความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ยุทธวิธีที่สำคัญและมีผลต่อเกมการเล่นมีดังนี้

1.1 ยุทธวิธีการวางแผนทีม หมายถึง แผนการวางแผนตัวผู้เล่นในแต่ละทีม หรือการจัดลำดับทีมที่จะลงทำการแข่งขันก่อนหลัง และการจัดผู้เล่นสำรองที่เหมาะสมเพื่อให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

1.2 ยุทธวิธีการทำคะแนน หมายถึง เทคนิคและทักษะการเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบ การโหม่ง ในรูปแบบต่าง ๆ และการสกัดกันฝ่ายตรงข้ามในขณะเดียวกัน

1.2.1 ยุทธวิธีการเลิร์ฟ หมายถึง การนำรูปแบบการเลิร์ฟที่นักกีฬามีทักษะมาใช้ในการแข่งขัน เช่น เลิร์ฟขวาสุด เลิร์ฟซ้ายสุด เลิร์ฟระหว่างซ่องผู้เล่น และเลิร์ฟหยดหน้าตาข่ายด้านซ้าย ขวา หรือกลางตาข่าย เป็นต้น

1.2.2 ยุทธวิธีการเตะทำคะแนน หมายถึง การนำรูปแบบการเตะที่นักกีฬามีทักษะมาใช้ในการแข่งขัน เช่น เตะสาดหรือดาด เตะผึ้งหรือเตะหยด เป็นต้น

1.2.3 ยุทธวิธีการเหยียบ หมายถึง การนำรูปแบบการเหยียบที่นักกีฬามีทักษะมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การเหยียบดาด การเหยียบผึ้ง หรือการเหยียดหยด เป็นต้น

1.2.4 ยุทธวิธีการโนม่ หมายถึง การนำรูปแบบการโนม่ที่นักกีฬามีทักษะมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การโนม่ดาด การโนม่ผึ้ง หรือการโนม่หยด เป็นต้น

1.2.5 ยุทธวิธีการบล็อกหรือสกัดกั้น หมายถึง การนำรูปแบบการสกัดกั้นหรือการบล็อกที่นักกีฬามีทักษะมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การบล็อกขาของหรือพับเข้า การบล็อกขาเหยียดหรือกดปลายเท้าลง การอนบบล็อก การบล็อก 2 คน หรือ 3 คน เป็นต้น

2. รูปแบบ (Pattern) หมายถึง พอร์มน ลักษณะหรือวิธีการที่ใช้ในการเลิร์ฟ การเตะ การเหยียบ การโนม่ และการบล็อกหรือการสกัดกั้น

2.1 รูปแบบการเลิร์ฟ หมายถึง พอร์มน ลักษณะ หรือวิธีการเลิร์ฟที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น เลิร์ฟด้วยซ้างเท้า หลังเท้า และฝ่าเท้า

2.2 รูปแบบการเตะทำคะแนน หมายถึง พอร์มน ลักษณะ หรือวิธีการเตะที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การเตะลับ การเตะซันเบ็ค การเตะวอลเลย์ขึ้นกลางขวา หรือขึ้นข้ายลงซ้าย เป็นต้น

2.3 รูปแบบการเหยียบ หมายถึง พอร์มน ลักษณะหรือวิธีการเหยียบที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การยืนเหยียบ หรือการกระโดดเหยียบ เป็นต้น

2.4 รูปแบบการโนม่ หมายถึง พอร์มน ลักษณะหรือวิธีการโนม่ที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น การยืนโนม่ หรือการกระโดดโนม่ เป็นต้น

2.5 รูปแบบการบล็อกหรือสกัดกั้น หมายถึง พอร์มนลักษณะ หรือวิธีการบล็อก หรือสกัดกั้นที่นักกีฬานำมาใช้ในการแข่งขัน เช่น บล็อกด้วยขา บล็อกด้วยหลัง หรือบล็อกด้วยศีรษะ เป็นต้น

3. นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาเชือกตะกร้อประเภททีมชุดชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

4. กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 หมายถึง การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่จัดให้มีการแข่งขันขึ้น ณ มหาวิทยาลัยวิจัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ 7 – 15 มกราคม 2551

5. การเตะวอลเลย์ หมายถึง การกระโดดเตะแบบลังกาหลัง (Back Summer saulf Spike)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องยุทธวิธีการวางแผนและการทำคณบัญชีในการแข่งขันเทเบิลกร็อกกี้ฟ้ามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 นั้น คณบัญชีได้ศึกษาค้นคว้าและนำเสนอเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของกลยุทธ์ (Strategy)
2. ความหมายของยุทธวิธี (Tactics)
3. ยุทธวิธีกับการกีฬา
4. กีฬาเทเบิลกร็อกกี้ฟ้ามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
5. ยุทธวิธีและรูปแบบการเล่นกีฬาเทเบิลกร็อก
 - 5.1 องค์ประกอบของทักษะกีฬาเทเบิลกร็อก
 - 5.2 การเสิร์ฟ (The Service)
 - 5.3 การรับเสิร์ฟหรือเปิดลูกเสิร์ฟ (Service Receive or Open the Ball)
 - 5.4 การกระโดดเตะ (The Spike)
 - 5.5 รูปแบบการรุก (Offensive Patterns)
 - 5.6 รูปแบบการสกัดกันหรือการบล็อก (Defensive Patterns or Blocking)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. ครอบแนวคิดของการวิจัย

ความหมายของกลยุทธ์ (Strategy)

กลยุทธ์เป็นคำเริ่มแรกที่ใช้ในทางทหาร หมายความว่า ศาสตร์และศิลป์ในการอำนวยการกำลังทหาร (Art and Science of Directing Military Forces) ยังเป็นการใช้แผนรวมและดำเนินการรบขนาดใหญ่ ในทางธุรกิจได้ใช้คำ กลยุทธ์ มีความหมายว่า การกำหนดและประเมินทางเลือกต่าง ๆ ที่จะทำให้บรรลุภารกิจและเป้าหมายที่ตั้งไว้ และร่วมถึงการเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดมาใช้ กลยุทธ์เป็นเครื่องของการกำหนดเป้าหมายระยะยาวของทั้งองค์กร การเลือกการกระทำที่นำมาใช้และการจัดสร้างทรัพยากร เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายนั้น หรือกล่าวโดยสรุป กลยุทธ์จะระบุว่าผู้บริหารจะวางแผนอย่างไร จึงจะทำให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในหลาย ๆ กรณีที่การจะบรรลุเป้าหมายนั้นมีหลายวิธี แต่กลยุทธ์จะระบุขั้นตอน หรือวิธีการขั้นพื้นฐานที่ผู้บริหารจะต้องวางแผนตามที่ระบุไว้ จึงจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

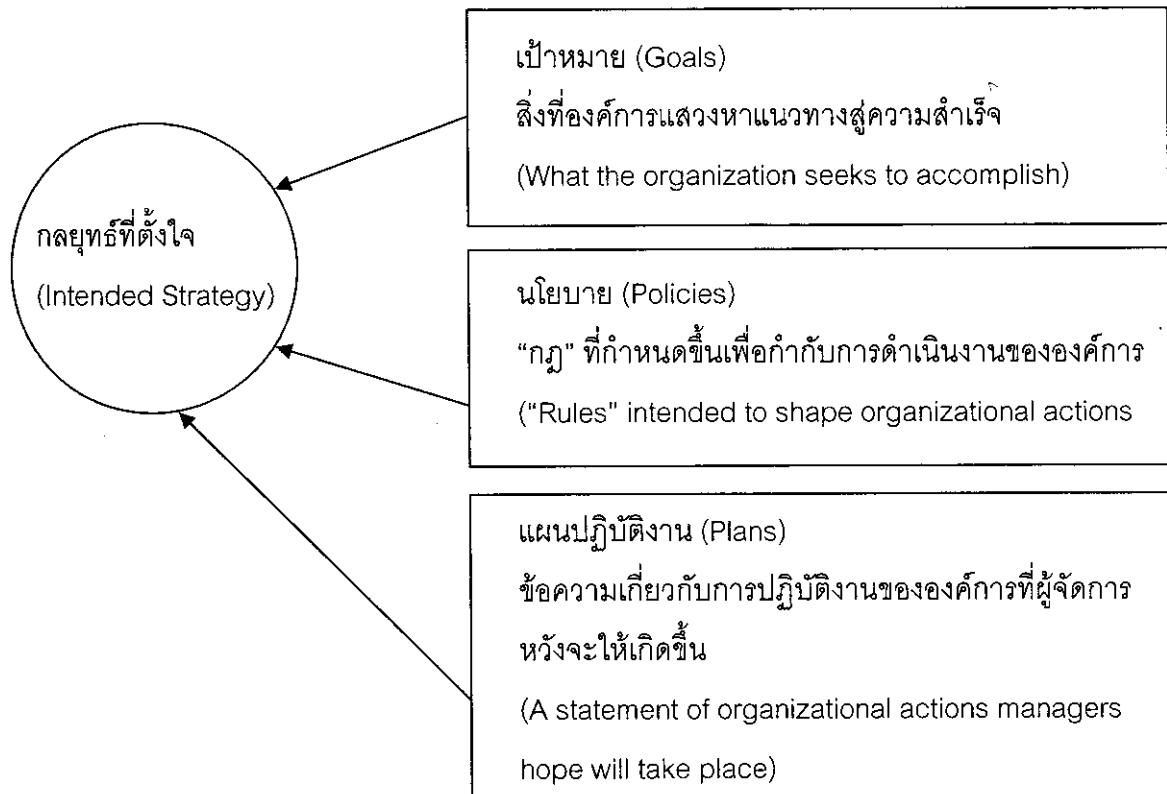
คำว่า กลยุทธ์ จึงหมายถึง แผนรวม (Comprehensive Plan) ของการดำเนินการที่กำหนดทิศทางของการกระทำ แนวทางการจัดสร้างทรัพยากรเพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาวขององค์กร หรือหมายถึงแผนของผู้บริหารระดับสูงสุดที่จะทำให้บังเกิดผลลัพธ์ซึ่งกับภารกิจและเป้าหมายของ

องค์การให้สังเกตว่า กลยุทธ์นั้นมายถึง แผน (Plan) หรือแบบ (Pattern) ที่รวมทั้งภารกิจเป้าหมาย การกระทำ และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อบรรลุผลที่ต้องการ (เสนาะ ตีyeaw, 2546 : 1)

ส彻เมอร์เมอร์ฮอร์น (Schermerhorn, 2002 : 203) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนแม่บทหรือแผนปฏิบัติการหลักสำคัญขององค์กร (Comprehensive Action Plan) ซึ่งองค์การใช้เป็น ตัวกำหนดทิศทางการดำเนินงานระยะยาว รวมทั้งใช้เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย โดยทำให้ได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืน (Sustainable Competitive Advantage) กลยุทธ์จะ มุ่งเน้นการนำมาใช้ในสภาพการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่มีการแข่งขัน (Competitive Environment) อันแสดงถึง ภาคีการณ์ที่ดีที่สุด ในสิ่งที่ต้องการกระทำเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า จะเกิดผลสำเร็จในอนาคตในขณะที่ ผู้อยู่อาศัยกับคู่แข่งขัน หรือแม้แต่ในสภาพการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง

เดสส์ และมิลเลอร์ (Dess and Miller, 1993 : 5) ได้แบ่งกลยุทธ์ออกเป็น 2 ชนิดที่ ไม่เหมือนกัน คือ กลยุทธ์ที่ตั้งใจ (Intended Strategies) กับกลยุทธ์ที่เป็นจริง (Realized Strategies) และ ได้อธิบายดังนี้

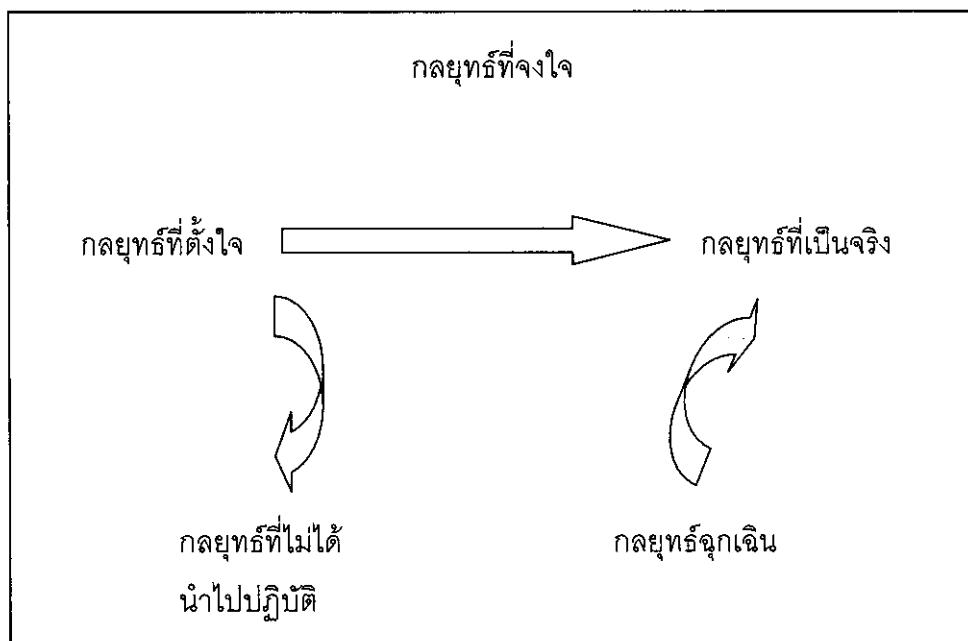
กลยุทธ์ที่ตั้งใจ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ผู้จัดการเสนอแนะ (Propose) ออกแบบ (Design) และ คาดหวัง (Expert) ว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ เป้าหมาย (Goals) นโยบาย (Policies) และแผนปฏิบัติงาน (Plans) ภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงองค์ประกอบของ “กลยุทธ์ที่ตั้งใจ”
ที่มา : Dess and Miller (1993 : 7)

กลยุทธ์ที่เป็นจริง (Realized Strategies) เป็นกลยุทธ์ตรงกันข้ามกับกลยุทธ์ที่ตั้งใจ เพราะเป้าหมาย นโยบายและแผนปฏิบัติงานที่ก่อตั้งกันขึ้นเป็นกลยุทธ์ที่ตั้งใจขององค์การนั้น เมื่อถึงเวลาปฏิบัติอาจแตกต่างจากสิ่งที่เกิดขึ้นจริงมากก็ได้ เพราะในทางปฏิบัตินั้นกลยุทธ์เริ่มแรก (Original Strategy) เกือบทุกกลยุทธ์จะมีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง ในช่วงที่อยู่ในขั้นการนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation) เหตุผลก็เนื่องจากว่า สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แผนกลยุทธ์ที่กำหนดไว้เดิมอาจไม่ได้ผล จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนกลยุทธ์ใหม่ในบางส่วน เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และเพื่อให้สอดคล้องกับโอกาสที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงนั้นด้วย

ดังนั้น จึงกล่าวสรุปได้ว่า แผนกลยุทธ์ที่ตั้งใจไว้แต่เดิมบางส่วนไม่ได้นำไปปฏิบัติ เรียกว่า “กลยุทธ์ที่ไม่ได้นำไปปฏิบัติ” (Unrealized Strategy) และกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นใหม่ โดยที่ไม่ได้วางแผนมาก่อน เรียกว่า “กลยุทธ์ฉุกเฉิน” (Emergent Strategy) ดังนั้น กลยุทธ์ที่เป็นจริงจึงเป็นการรวมกันของ “กลยุทธ์ที่ตั้งใจ (Deliberate Strategy) กับกลยุทธ์ฉุกเฉิน ซึ่งพัฒนาเสริมแทรกเข้ามาใหม่ ภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงกลยุทธ์ที่ตั้งใจและกลยุทธ์ที่เป็นจริง

ที่มา : ปรับปรุงจาก Dess and Miller (1993 : 8)

พิตต์และเล่ (Pitts and Lei, 2000 : 6) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กลยุทธ์หมายถึงความคิด (Ideas) แผนงาน (Plans) และการกระทำ (Actions) ต่าง ๆ ที่บริษัทนำมาใช้เพื่อให้เกิดความสำเร็จเนื่องคุณแข่งขัน กลยุทธ์จะถูกออกแบบขึ้นเพื่อช่วยบริษัทบรรลุผลสำเร็จมีความเป็นต่อหรือความได้เปรียบในการ

แข่งขัน (Competitive Advantage) ซึ่งความได้เปรียบทางกากการแข่งขันมาจากการความสามารถของบริษัทที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีนัดมากกว่า หรือมีประสิทธิภาพเหนือกว่าคู่แข่งขัน

จากนิยามความหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ก็พอจะสรุปได้ว่า “กลยุทธ์ หมายถึง รูปแบบการตัดสินใจ หรือการกระทำโดยเฉพาะ ซึ่งผู้จัดการนำมายใช้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ที่องค์กรวางไว้”

ความหมายของยุทธวิธี (Tactics)

ยุทธวิธีการแข่งขัน (Competitive Tactics) นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารควรคำนึงถึงจากการศึกษา พบว่า การตัดสินใจในองค์กรการทั้งหมดครึ่งหนึ่งประสบความล้มเหลว อันเนื่องมาจากยุทธวิธีที่ไม่ดี คำว่ายุทธวิธี (Tactic) หมายถึง แผนปฏิบัติการโดยเฉพาะ (Specific Operating Plan) ซึ่งบอกรายละเอียดว่า กลยุทธ์จะนำไปปฏิบัติอย่างไร เมื่อไร (When) และที่ไหน (Where) ที่นำกลยุทธ์ไปสู่การลงมือปฏิบัติ ลักษณะของยุทธวิธีจะมีขอบเขตแคบ และระยะเวลาในการปฏิบัติสั้นกว่ากลยุทธ์ (Strategy) อีกด้วย (พิบูล ทีปะปาล, 2546 : 171)

ประโยค สุทธิส่ง (2536 : 137) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ยุทธวิธี หมายถึง การวิธีการกลเม็ดในการเล่นและยุทธวิธีในการเล่น แบ่งออกเป็น 3 ชนิดใหญ่ ๆ คือ 1) ยุทธวิธีส่วนบุคคล (Individual Tactics) 2) ยุทธวิธีทั่ว ๆ ไป (General Tactics) 3) ยุทธวิธิพิเศษ (Special Tactics)

นพพร เอกมาตรา (2550 : 82) ได้ทำวิจัยเรื่อง ยุทธวิธีการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ.2006 ณ ประเทศเยอรมนี ได้ให้คำนิยามศัพท์เฉพาะไว้ว่า ยุทธวิธี หมายถึง แนวทางการเข้าทำประตูฟุตบอล โดยแบ่งออกเป็น 2 ยุทธวิธี คือ 1) ยุทธวิธีการเล่นเกมรุก และ 2) ยุทธวิธีการเล่นเกมรับ ซึ่งแต่ละยุทธวิธีจะมี 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบการเล่นเฉพาะตัว 2) รูปแบบการเล่นเป็นกลุ่ม และ 3) รูปแบบการเล่นเป็นทีม ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้ในการแข่งขันฟุตบอลอย่างเป็นระบบ โดยมีผู้เล่นตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อนำรูปแบบการเล่นไปสู่ความหมายที่กำหนดไว้

นพพร ทัศนยนา (2548 : 228) เยียนเรื่อง กอลบายพิชิตชัยชนะในแบดมินตัน (Tactics in Badminton) ได้กล่าวไว้ว่า กอลบาย (กล + บุบาย) เป็นยุทธวิธีที่ใช้กันมานานเพื่อเอาชนะ หรือทำงานให้บรรลุเป้าหมาย กอลบายมีได้นำมาใช้เฉพาะในการทำศึกสงครามอย่างในสามก๊กหรือผู้ชนะสิบพิศเท่านั้น ในการบริหารก็ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง เช่นเดียวกัน ในกีฬากอลบายนับว่าเป็นยุทธวิธีขั้นเบื้องต้นที่นักกีฬาและผู้ฝึกสอนสามารถนำมาใช้เพื่อลุងคูตอสู้แล้วช่วงชิงชัยชนะให้ได้ในที่สุด

กอลบายหรือกลวง (Tactics) หมายถึง วิธีการที่มีเป้าหมายในการหลอกล่อ หลอกลวงให้คู่ต่อสู้เข้าใจผิด เกิดความสับสน ไม่แน่ใจ จนไม่สามารถคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ หรือวิธีการที่ใช้ในการทำลายสมารธ และสมรรถภาพของคู่ต่อสู้ เพื่อใช้โอกาส渺茫ในที่สุด กอลบายมักจะเป็นส่วนหนึ่งของกลวิธี (Strategics) ของการแข่งขันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นด้านศึกษาราช การตลาดและการกีฬา

ยุทธวิธีกับการกีฬา

จากความหมายของกลยุทธ์และยุทธวิธีที่กล่าวมาจะเห็นว่ามีความสัมพันธ์และทับซ้อนกันอยู่ ซึ่งถ้าไม่พิจารณาในรายละเอียดอาจจะคิดว่าเป็นคำเดียวกันก็ได้ โดยสรุปคำว่า กลยุทธ์ในเชิงกีฬา หมายถึง แผนการแข่งขันทั้งหมดตลอดทั้งปีที่จะบอกว่าจะแข่งขันกับทีมใด แข่งที่ไหน แข่งเมื่อไหร่ แข่งอย่างไร และในการแข่งขันมีความมุ่งหมายอะไร ส่วนยุทธวิธีนั้นเป็นรายละเอียดของการลงมือปฏิบัติการหรือการตัดสินใจใช้เฉพาะสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเท่านั้น เช่น ถ้าจะแข่งขันกับทีมที่แข็งแกร่งกว่า ให้ใช้ยุทธวิธีการวางแผน แล้วการเล่นอย่างไรจะได้เปรียบในการแข่งขันกีฬาทุกชนิดทุกประเภท ยิ่งมีความสำคัญมากเท่าไร ก็จะเป็นที่จะต้องใช้กลยุทธ์และยุทธวิธี ที่แยกยลซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นกีฬา พุตบลล วอลเลย์ เทนนิส หรือแบดมินตัน ซึ่งเป็นกีฬาข้ามชาติที่มีชื่อเสียง แล้วยุทธวิธีการเล่นในบางส่วนคล้ายกับกีฬาเช่นเดียวกัน ดังที่ นภพร ทศนัยนา (2548 : 29 – 230) ได้กล่าวถึงยุทธวิธีหรือกลไกใน การเล่นกีฬาแบดมินตันไว้ดังนี้

กลที่ 1 ข้อควรระวังก่อนประสาท เป้าหมายเพื่อใช้ทำลายสมาชิกของคู่ต่อสู้ โดยใช้ท่าทาง การถ่วงเวลา เช่น เมื่อเป็นฝ่ายส่งลูกก็จะเดินไปเดินมาเพื่อถ่วงเวลา ทำท่าจะส่งลูกแล้วหยุด ทำท่าเริ่มเล่นใหม่ เดินวนไปวนมา กว่าจะตั้งท่ารับลูก ส่งลูกคืนให้เมื่อถึงตัวเพื่อให้ก้มลงเก็บเอง เป็นต้น

กลที่ 2 วางแผนขั่นตอนๆ โดยในช่วงรอบอุ่นร่างกายให้แสดงพลังต่าง ๆ เช่น ให้เพื่อนส่งลูกเด้ง แล้วกระโดดตอบแรง ๆ หากเป็นการเล่นประเภทเดี่ยวให้วางท่ากระโดดสวนหันที่ หากเป็นการเล่นประเภทคู่ให้ทำท่ากระโดดจากลูกส่งสัก 2-3 ลูก จะทำให้คู่ต่อสู้สักลุ้นและพยายาม โดยเฉพาะนักกีฬาน้ำใหม่

กลที่ 3 เยี้ยนหันด้วยท่าทาง ใช้เพื่อยั่วยวนให้คู่ต่อสู้เสียสมาธิ หรือควบคุมอารมณ์ ไม่ได้ เช่น ตอบลงได้แต้มแล้ว เดินไปวนมา หันหลังให้แล้วเกร็งhardt หรือทำปากข้มมุมมิบ เป็นต้น

กลที่ 4 ทำท่าวางแต่กลับตอบ เป็นการหลอกล่อโดยใช้แผน จริง-เท็จ เท็จ-จริง เท็จ-เท็จ จนคู่ต่อสู้จับทางไม่ได้ เกิดความสับสน แล้วหาโอกาสทำแต้มหรือให้หลงทาง เช่น ทำท่าจะตีวงหน้าตามข่าย แต่กลับตอบหันที่ เป็นต้น

กลที่ 5 พักรอบพื้นกำลัง โดยการขอตีม้ำ ขาดเงื่อนหรือพื้นสภาพตัวเอง หรือขัดจังหวะการทำแต้มของคู่ต่อสู้

กลที่ 6 โนมหลังเพื่อวางแผนหน้า ก่อนที่จะแข่งนี่เพื่อทำลายกำลังของคู่ต่อสู้ โดยการตีลูกเซฟหลังสลับตัดหยดหน้าเพื่อให้คู่ต่อสู้ต้องวิงหน้าหลังอย่างต่อเนื่อง จนอ่อนแรง แล้วหาทางทำแต้ม

กลที่ 7 มัสยาหลงเหยือ เป็นการทำลายกำลังคู่ต่อสู้โดยการโยนให้ตอบอย่างต่อเนื่อง จนอ่อนแรงแล้วทำเสียเอง

กลที่ 8 ล่อเสือออกจากถ้า พยายามดึงคู่ต่อสู้ออกจากจุดที่เขานัด เช่น คนที่ตอบหลังครู่ที่ล่อให้เข้ามาเล่นด้านหน้า หรือในการเล่นประเภทคู่ หากเห็นว่าคุณได้เล่นหน้าดี ก็พยายามดึงคนนั้นไปเล่นหลังเพื่อให้คู่แข่งที่อ่อนกว่ามาเล่นหน้าแล้วทำแต้มด้วยการเล่นลูกหยด เป็นต้น

กลที่ 9 รุ่มข้ามมันน้อย เป็นเทคนิคประเภทคู่โดยการควบคู่ต่อสู้ที่มีอ่อนแบบสองรุ่ม

หนึ่งโดยไม่เปิดโอกาสให้คนเก่งได้เล่นลูก

กลที่ 10 ลอยลำตีขิม โดยใช้วิธีหัลังคอร์ทจนคู่ต่อสู้เป็นฝ่ายทำเสียเอง

กลที่ 11 อาชิมหมัดเมما แก้ลังทำท่าป้อมแป๊ะ เป้าเพาเม หายใจหนบ หมดแรง เพื่อให้คู่ต่อสู้หลงผิด แล้วอาศัยความรวดเร็วเข้าทำแต้ม

กลที่ 12 เขย่าบลังก์มังกร โดยการรุกแบบต่อเนื่อง ไม่ให้คู่ต่อสู้ได้มีโอกาสตั้งตัว

กลที่ 13 วนรุ่ง្លู เป็นเทคนิคประเภทคู่ โดยให้ผู้เล่นหน้าแก้ลังตีผิดแล้วให้ผู้เล่นหลังเข้าทำลักษณะการตอบหลอกแบบวอลเลย์บลล์

กลที่ 14 ควบคู่ผู้พิชิต กลวิธีนี้ใช้ในการหลอกล่อ โดยให้มีเครื่องดับ โดยไม่คำนึงว่า ลูกจะตายหรือไม่ เพื่อให้อีกฝ่ายต้องกลับมา แล้วตามซ้ำด้วยการตอบครั้งที่สองของคู่แข่งด้วยการตอบซ้ำ ซึ่งใช้ได้ดีในการเล่นประเภทคู่

กลที่ 15 ปักปิดจุดอ่อน พยายามอย่าให้คู่ต่อสู้รู้จุดอ่อนของตนโดยไม่พยายามให้ลูกนั้น หรือปืนปิดจุดบอดของตนเองไว้

กลที่ 16 หลอกล่อด้วยข้อมือ โดยการตีลูกซ้ายหรือเร็วกว่าจังหวะจริงแล้วเปลี่ยนทิศทางอย่างทันทีทันใด

ยุทธวิธีทั้ง 16 ประการที่กล่าวมานี้เป็นเครื่องมือที่นักกีฬาใช้ในการต่อสู้ แต่จะนำมาใช้ในขณะแข่งขัน ภายใต้การแนะนำของผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีม ยังมียุทธวิธีที่สำคัญก่อนการลงทำการแข่งขัน ซึ่งจะต้องผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ วางแผนและตัดสินใจนำมาใช้ เพื่อให้ได้เปรียบเหนือคู่แข่งขัน ถ้าตัดสินใจใช้ยุทธวิธีที่ผิดพลาด โอกาสที่จะตกเป็นฝ่ายพ่ายแพ้มากถึงแม้จะได้เปรียบในเรื่องของทรัพยากรุ่มนุษย์ คือ นักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านทักษะและประสบการณ์การแข่งขันสูงกว่ากีฬาอื่นๆ ยุทธวิธีนี้คือ ยุทธวิธีการวางแผนทีม

ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนจะใช้ยุทธวิธีการวางแผนทีมอย่างไร เพื่อให้ไปสู่ผลลัพธ์ที่กำหนดให้ เป็นคำถามที่ต้องหาคำตอบก่อนส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทุกครั้ง การจัดการ การวางแผนทีม ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมจะต้องทำการวิเคราะห์และประเมินปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทีมของตนเองและคู่แข่งขัน เพื่อนำข้อมูลมาจัดทำแผนการวางแผนทีม วางแผนให้มีความเหมาะสมสมมากที่สุด องค์ประกอบที่มีอยู่ในแผนการจัดการ วางแผนทีมมี 4 ขั้นตอนคือ

1. การตรวจสอบสภาพแวดล้อม (Environment Scanning) โดยการคิดวิเคราะห์ ตรวจสอบ และประเมินทีมของตนเอง และคู่แข่งขัน โดยพิจารณาดูว่า นักกีฬาในทีมของตนเองมีจุดอ่อน (Weaknesses) จุดแข็ง (Strengths) ปัญหาและอุปสรรค (Threats) มีอะไรบ้าง โอกาสที่จะแพ้และชนะ ประมาณกี่เบอร์เซ็นต์ ทำอย่างไรจึงจะสร้างโอกาสชนะให้มีมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ หลังจากวิเคราะห์ทีมของตนเองได้แล้ว ต่อไปให้วิเคราะห์ ตรวจสอบ และประเมินจุดอ่อน จุดแข็ง ปัญหาและอุปสรรค โอกาส

ที่คู่แข่งขันจะแพ้และชนะมีโอกาสได้บ้าง จะได้หาวิธีปิดโอกาสที่คู่แข่งขันจะเป็นฝ่ายชนะให้ได้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้

2. กำหนดยุทธวิธี (Tactics Formulation) หลังจากวิเคราะห์ ตรวจสอบ และประเมินรู้เขารู้เราเรียบร้อยแล้วก็มากำหนดยุทธวิธีการวางแผนที่มี วางแผนตัวผู้เล่น ว่าจะวางแผนในรูปแบบใดบ้าง ซึ่งจะต้องมีแผนการรองรับและจะต้องมีมากกว่า 1 แผน เพื่อให้เหมาะสมกับโอกาสและปัญหา อุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นจากการวางแผนที่มีของฝ่ายตรงข้าม

3. ปฏิบัติตามยุทธวิธี (Tactics Implementation) หลังจากกำหนดยุทธวิธีได้แล้ว ก็ให้นักกีฬาปฏิบัติตามยุทธวิธีที่ได้วางไว้ โดยผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนจะต้องติดตามการแข่งขันตลอดเวลาว่า เป็นไปตามแผนการที่ได้วางไว้หรือไม่ ถ้าไม่เป็นไปตามยุทธวิธีที่ได้ตั้งใจไว้ ก็จะต้องปรับเปลี่ยนยุทธวิธีใหม่ ในแผนที่ 2 และแผนที่ 3 ต่อไป เพื่อทำให้บรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้

4. การประเมินผลและการควบคุม (Evaluation and Control) เป็นการติดตามประเมินผลการแข่งขัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ 1) ขณะที่กำลังทำการแข่งขัน จะต้องประเมินสถานการณ์ทุก ๆ ครั้งที่ทำได้และทำเสีย ประเมินโอกาสที่จะพ่ายแพ้ว่ามีหรือไม่ในยุทธวิธีการวางแผนที่มีแบบที่ 1 ถ้าประเมินดูว่ามีโอกาสพ่ายแพ้จะแก้ไขและควบคุมสถานการณ์นั้นอย่างไร จะเปลี่ยนตัวผู้เล่น สำรองหรือไม่ ถ้าจะเปลี่ยนตัวผู้เล่นสำรองควรจะเน้นกีฬาตำแหน่งใดออก และเน้นกีฬาคนไหนเข้าไปเล่นแทน จะมีการปรับขบวนการเล่นหรือไม่ ถ้าจะปรับขบวนการเล่นจะปรับอย่างไร จึงจะแก้ไขสถานการณ์ กลับมาเป็นฝ่ายได้เปรียบ 2) หลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้ว ไม่ว่าผลการแข่งขันจะออกมายังไง จะต้องมีการประเมินผลหลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้น โดยตรวจสอบดูว่า มีเหตุปัจจัยอะไรที่เป็นไปตามแผน และไม่เป็นไปตามแผน เพราะอะไร จะหาแนวทางในการแก้ไขการเล่นครั้งต่อไปอย่างไร เป็นต้น

กีฬาเชือกตะกร้อกับกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้จัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการครั้งแรกในปี พ.ศ.2513 ระหว่างวันที่ 18-25 พฤศจิกายน 2513 โดยมีองค์กรนักศึกษาเป็นผู้จัดการการแข่งขัน มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน 8 มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2514 ไม่มีการจัดการแข่งขันเนื่องจากปัญหา ทางการเมือง และมาจัดการแข่งขันครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 9-17 พฤศจิกายน 2515 โดยมีนิสิตกีฬาที่จัดการแข่งขัน 15 ชนิดกีฬา มหาวิทยาลัยเข้าร่วม 12 มหาวิทยาลัย และได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วงข้อบังคับ ที่เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ.2515” พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีศาสตราจารย์ปัจจัย บุญนาค เป็นประธาน และมีผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรินทร์ ธนาเรตต์ เป็นเลขานุการ มีผู้แทนจากสถาบันสมาชิกเป็นกรรมการ การแข่งขันครั้งนี้มีปัญหารือของบประมาณจัดการแข่งขัน คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทยร่วมกับ อุณห์ สนเทน อดีตผู้ดูแลงบประมาณมหาวิทยาลัย เช้าพบจอมพลถน conform

กิตติขจร นายกรัฐมนตรีเพื่อขอบปะรณะสนับสนุน นายกรัฐมนตรีจึงได้อนุมัติเงินสมทบจากเงินรายได้ ลูกกินแบ่งรัฐบาล จำนวน 40,000 บาท และแนะนำให้คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยขึ้นตรงกับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน) เพื่อจะได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดการแข่งขันให้เป็นประจำทุกปี การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้จัดการแข่งขันมาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นระหว่างวันที่ 7-14 มกราคม 2551 ณ มหาวิทยาลัยวิจัยลักษณ์ โดยใช้ชื่อว่า “วิจัยลักษณ์เกมส์” เป็นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬานิดหนึ่งที่จัดให้มีการแข่งขัน มาตลอดตั้งแต่ครั้งที่ 1 จนถึงครั้งปัจจุบันคือ กีฬาเซปักตะกร้อ กีฬาเซปักตะกร้อ เป็นกีฬานิดหนึ่งที่เกิดขึ้น ในแบบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างแท้จริง เพราะได้มีการเล่นและการจัดการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อระดับสากลครั้งแรกของภูมิภาคนี้ ในการแข่งขันกีฬาแหลมทอง (SEAP Games) ครั้งที่ 3 เมื่อปี พ.ศ.2507 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศไทยมาเลเซีย การแข่งขันกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 3 นั้น กำหนดการจัดการแข่งขันเดิมจัดในปี พ.ศ.2506 โดยมีประเทศกัมพูชาเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน แต่เนื่องจากมีปัญหาภายในประเทศไม่สามารถจัดการแข่งขันได้ ประเทศไทยมาเลเซียจึงรับเป็นเจ้าภาพ จัดการแข่งขัน โดยเสนอขอเพิ่มกีฬานิดใหม่ คือ เซปักรากา (Sepak Raga) เข้าไปเป็นกีฬานิดหนึ่ง ในโปรแกรมการแข่งขันของกีฬาแหลมทอง ครั้งที่ 3 ซึ่งประเทศไทยมาเลเซีย ได้จัดประชุมกรรมการผู้เกี่ยวข้องทุกประเทศ เพื่อจัดเตรียมกฎ ระเบียบ กติกาต่างๆ สำหรับกีฬานิดนี้ โดยมีประเทศไทยสามารถเข้าร่วมประชุมที่สำคัญ คือ ประเทศไทย ประเทศไทยสิงคโปร์ และประเทศไทยมาเลเซีย ประเด็นการปะร่มที่สำคัญ ประเด็นหนึ่ง คือ ชื่อที่หมายความสัมหารักกีฬานิดนี้ ซึ่งได้มีการอภิปรายโดยใช้เวลานานพอสมควรในที่สุด ก็ได้ชื่อใหม่ที่หมายความทุกฝ่ายพอใจ คือ “กีฬาเซปัก-ตะกร้อ” (Sepak Takraw) คำว่า “เซปัก” เป็นภาษามาlays ส่วนคำว่า “ตะกร้อ” เป็นคำไทยแท้มาเตือนโบราณ

การแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อครั้งแรกในกีฬาแหลมทองนั้น ประเทศไทยมาเลเซียได้อันดับ 1 ประเทศไทยได้อันดับ 2 ประเทศไทยสิงคโปร์ได้อันดับ 3 ต่อมาในปี พ.ศ.2508 ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อกีฬาแห่งชาติ คือ ประเทศไทยมาเลเซียชนเผ่าเลิศ ประเทศไทยรองชนเผ่าเลิศ ต่อมาได้มีการบรรจุกีฬาเซปักตะกร้อเป็นกีฬานิดหนึ่งในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ เมื่อปี พ.ศ.2533 ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน มีการแข่งขันทั้งทีมเดี่ยว ทีมชุด ผลการแข่งขันประเทศไทยมาเลเซีย ยังคงได้รับชัยชนะทั้งทีมเดี่ยว และทีมชุด ประเทศไทยนั้นได้อันดับที่ 2 อีกเช่นเดิม

ในปัจจุบัน กีฬาเซปักตะกร้อได้แพร่หลายไปในหลาย ๆ ประเทศทั่วเอเชีย ยุโรป และอเมริกา จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาตะกร้อคิงส์คัพ ของประเทศไทย มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันมากมาย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี จีน อินเดีย ลาว พินแลนด์ อเมริกา ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศใหม่ที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนกลุ่มประเทศเก่าได้แก่ สิงคโปร์ บราซิล พิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย เป็นต้น

จากการที่มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันมากขึ้น มาตรฐานการแข่งขันจึงสูงขึ้น มีรูปแบบการเล่นใหม่ ๆ มากขึ้น กติกาที่มีการปรับเปลี่ยนให้ทันกับเกมและเทคนิคการเล่นอยู่เสมอ

สำหรับประเทศไทย กีฬาเชียร์ลีดดิ้งได้รับความนิยมสูงมาก ทุกภูมิภาคของประเทศไทย และมีการเล่นการแข่งขันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ จนถึงระดับนานาชาติ ในแต่ละภูมิภาคมีรูปแบบการเล่นมาตรฐานเดียวกัน ส่วนเทคนิคหรือเอกลักษณ์การเล่นแต่ละภูมิภาคอาจแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย มีความโดดเด่นในการเล่นแตกต่างกัน ด้วยความนิยมในการเล่นกีฬา เชียร์ลีดดิ้งของคนไทยนี้เองที่ทำให้กีฬาเชียร์ลีดดิ้งพัฒนาขึ้นมากในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา จะสังเกตได้จากผลการแข่งขันกีฬา เชียร์ลีดดิ้งในซีเกมส์ และเอเชียนเกมส์ ซึ่งประเทศไทยได้รับชัยชนะมากขึ้นเป็นลำดับจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ และเป็นชนิดกีฬาที่สองที่ได้รับการยกย่อง และจัดให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทยรองจากกีฬาฟุตบอล

จากการที่ประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างมากในเรื่องการบริหารจัดการทีมกีฬา เชียร์ลีดดิ้งทั้งในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ นั้น ทำให้มีการสร้างนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งระดับเยาวชนมากขึ้น นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเยาวชนเหล่านี้ได้มีโอกาสทางประสมการณ์การแข่งขันกีฬาระดับนักเรียน และเมื่อพัฒนาทักษะสูงขึ้นก็จะได้รับการคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาเชียร์ลีดดิ้งเยาวชนแห่งชาติ และหลายคนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายouth แห่งชาติและมีทักษะดีได้รับเหรียญรางวัล จะได้รับโอกาสในการแข่งขันกีฬามากกว่าที่เคย นักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งที่ได้รับโอกาสในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ เพื่อประสานงานกับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาในการเจรจาให้เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยจะมีฝ่ายรับผิดชอบในการตรวจสอบนักกีฬามาร่วมทีมโดยจัดให้มีแม่วงในชนิดกีฬาต่าง ๆ ตั้งแต่กีฬาระดับนักเรียน กีฬายouth แห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ เพื่อประสานงานกับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาในการเจรจาให้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของตนเอง ซึ่งบางมหาวิทยาลัยจะให้สวัสดิการเป็นพิเศษกับนักศึกษาที่มาจากโควต้านักกีฬา ถึงจะนักกีฬาที่ไม่เพียงพอ กับความต้องการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ บางมหาวิทยาลัยจึงยอมลงทุนไปประสานงานกับสโมสรมหาวิทยาลัย เชียร์ลีดดิ้ง หรือสมาคมกีฬาตัวตัวหัวหน้า แห่งประเทศไทย เพื่อดึงนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งจากสโมสรที่มีชื่อเสียง และนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งทีมชาติไทยเข้าร่วมทีมและทำการฝึกซ้อม เพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ การแข่งขันเชียร์ลีดดิ้งกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จึงเป็นที่รวมพลของนักกีฬาเชียร์ลีดดิ้งทุกระดับความสามารถของนักกีฬาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทักษะ สมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิต จะมีสูงระดับหนึ่งไม่แตกต่างกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทีมนักกีฬาที่ฝ่าฟันเข้ารอบ 8 ทีมสุดท้าย ความสามารถในทุกด้านจะใกล้เคียงกันมาก แต่ละทีมจะมีโอกาสแพ้และชนะได้ไม่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับคุณภาพแข่งขัน สภาพการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่มีการแข่งขัน (Competitive Environment) เมื่อผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนน้ำใจ แล้วว่าจะแข่งกับใคร ที่ไหน เมื่อไหร อย่างไร ก็ต้องคิดและวิเคราะห์คุณภาพแข่งขันว่า นักกีฬาหรือทีมพยากรณ์ที่มีอยู่ เป็นอย่างไร มีจุดแข็ง จุดอ่อนตรงไหน คุณภาพแข่งขันจะวางแผนตัวผู้เล่นอย่างไร โอกาสไหนบ้างที่จะเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ และจะแก้ไขอย่างไร เมื่อเจอกับสภาพการณ์ซ่อนẩn ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเรื่องการ

คาดการณ์ที่ดีที่สุด (Best Quess) ให้แก่ทีม เพื่อจะได้กำหนดแผนงาน (Plans) และการกระทำ (Actions) ได้ถูกต้อง เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เรียกโดยรวมว่า กลยุทธ์หรือยุทธวิธีของทีม ซึ่งทีมใดมีผลประโยชน์กว่าก็จะเป็นฝ่ายได้เปรียบ นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้

ยุทธวิธีและรูปแบบการเล่นกีฬาเชิงปัจจักร้าว

องค์ประกอบของทักษะกีฬาเชิงปัจจักร้าว

องค์ประกอบทักษะพื้นฐานของกีฬาเชิงปัจจักร้าวที่ใช้ในการเรียนการสอนส่วนมากประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ คือ การเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า เช้า ศีรษะ การเสิร์ฟ การพักลูก การตั้งหรือการแขง การบล็อกหรือการสกัดกัน การเล่นหน้าตาข่าย ซึ่งแต่ละทักษะมีจุดมุ่งหมายของการเล่นและวิธีการต่าง ๆ สุพจน์ ปราานี (2539 : 26-47) ได้กล่าวถึงพื้นฐานสำคัญในการเล่นเชิงปัจจักร้าวพอสรุปได้ดังนี้

1. ลูกข้างเท้าด้านใน หรือภาษาaniymเรียกว่า “ลูกแป” เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุดเนื่องจากเป็นการเล่นที่มีประโยชน์และใช้ในระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด เป็นการเล่นที่ผิดพลาดน้อยมาก สามารถปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟ หรือการตั้งรับได้ นิยมใช้ในการเสิร์ฟ การรับลูกเสิร์ฟ การตั้งหรือแขงลูกตะกร้อ หากฝึกจนเกิดความชำนาญ จะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำ และมีประสิทธิภาพ

2. ลูกหลังเท้า เป็นลูกพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ควรฝึกให้เกิดความชำนาญ สามารถใช้ได้ทั้งเท้าซ้ายและขวา จะทำให้ผู้ฝึกหัดมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในตนเอง ความสำคัญของการเล่นลูกหลังเท้า คือ ใช้ในการรับลูกเสิร์ฟที่เป็นลูกยอดหรือลูกสันหรือลูกพุ่งที่มีลักษณะต่ำ ลูกหลังเท้าให้ประโยชน์ในการเป็นฝ่ายรุกโดยการเตะลูกกลางอากาศ และใช้ในการเสิร์ฟ (การสงลูก)

3. ลูกศีรษะ เป็นลูกพื้นฐานหลัก มีความสำคัญและมีประโยชน์มากมายใช้ได้ง่าย และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ในเกมรุก สามารถที่จะกำหนดจุดตกล หรือเปลี่ยนทิศทางได้ จะใช้รับลูกเสิร์ฟหรือลูกที่พุ่งเข้าหาตัวในระดับตั้งแต่กลางตัว (เอว) ถึงศีรษะขึ้นไป นอกจากรับนั้นยังใช้ตั้งลูกตะกร้อ ซึ่งนิยมรองลงมาจากการตั้งด้วยข้างเท้าด้านใน

4. ลูกเช่า ถือว่าเป็นลูกที่มีความสำคัญรองจากการเล่น ลูกข้างเท้าด้านใน (ลูกแป) ลูกหลังเท้า และลูกศีรษะ มีความจำเป็นที่ต้องใช้ในยามคับขั้น ใน การรับลูกเสิร์ฟที่พุ่งเข้าหาตัวในระดับปานกลาง และใช้ในการตั้งรับลูกจากเกมรุกที่พุ่งเข้าหาลำตัว ซึ่งไม่สามารถที่จะถอยได้ทันอีกแล้ว

5. ลูกข้างเท้าด้านนอก เป็นทักษะหนึ่งที่มีโอกาสใช้อย่างมาก ส่วนมากจะใช้รับลูกที่อยู่ห่างตัวค่อนไปข้างหลังและจวนตัวจริง ๆ หากผู้เล่นมีความพร้อม ระวังตัวอยู่เสมอ ไม่ประมาท การใช้ลูกข้างเท้าด้านออกจะไม่เกิดขึ้นเลยตลอดการแข่งขัน

6. ลูกไนล์และลูกพักออก เป็นลูกที่ไม่ใช้เลย์ก์ได้หากไม่จวนตัวจริง การใช้ไนล์และลูกพักออก เป็นการใช้อวัยวะที่ไม่ผิดกติกาแต่ไม่เนี่ยมใช้ เพราะมีประโยชน์น้อย เช่นเดียวกับอวัยวะส่วนอื่น ๆ เช่น หน้าแข้ง สะโพก ถูกได้ไม่ผิดกติกา

ในการเล่นเชือกตะกร้อ องค์ประกอบสำคัญและเป็นกระบวนการต่อเนื่องในการเรียนรู้ที่ไม่รวมอยู่ในข้อดังนี้ (สุพจน์ ปราณี, 2539 : 1-6)

1. การโยน คือ การเริ่มต้นครั้งแรกในการนำเข้าสู่การเล่น เป็นการปล่อยลูกตะกร้อออกจากมือ เพื่อยอนให้ผู้เล่นฟ ให้มีความเหมาะสมกับจังหวะของการเล่น ซึ่งจะส่งผลให้การเล่นมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งถือว่ามีผลที่เกิดขึ้นจากการโยนเป็นสำคัญ

2. การเล่น คือ การเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า หรือหน้าเท้า (ฝ่าเท้า) โดยให้ตะกร้อข้ามตาข่ายไปตกในพื้นที่ของคู่แข่งขันที่กำหนดไว้ตามกติกา เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการโยน เป็นการเริ่มเล่นและเปิดเกมรุกของฝ่ายที่มีโอกาสสังลูก การเล่นที่มีประสิทธิภาพสูง จะมีความแน่นอน แม่นยำ ผลตอบแทนที่มีค่า คือ การได้รับคะแนน

3. การรับลูกเล่น คือ การรับหรือเปิดลูกตะกร้อครั้งแรก จากการเล่น (ส่งลูก) ของคู่แข่งขัน โดยใช้อวัยวะส่วนที่สำคัญของร่างกาย เช่น ข้างเท้าด้านใน ศีรษะ เขานหลังเท้า ข้างเท้าด้านนอก ให้ล แลหน้าอก ซึ่งไม่ผิดกติกาการรับลูกเล่น การเปิดลูกตะกร้อครั้งแรกควรที่จะทำให้เป็นลูกตีไก่ก่อน เพื่อจะได้เล่นครั้งที่ 2 และ 3 ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือง่ายต่อการตัดกลับ

4. การตั้ง (ลูกตะกร้อ) คือ การเล่นครั้งที่ 2 หรืออาจจะเป็นการเล่นครั้งแรกก็ได้ โดยใช้อวัยวะส่วนที่สำคัญ ง่าย และสะดวกต่อการตั้งลูกตะกร้อ คือ ข้างเท้าด้านใน และศีรษะ ซึ่งถือว่ามีความแน่นอน แม่นยำ เป็นที่นิยมใช้โดยทั่วไป จุดมุ่งหมายของการตั้งลูก เป็นการเล่นเพื่อเตรียมตัดกลับหลังจากรับเล่น ซึ่งจะส่งผลถึงการรุกที่มีประสิทธิภาพ และกลับเป็นผู้มีสิทธิในการเล่น

5. การรุก เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก ใน การเล่นเชือกตะกร้อ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

5.1 การรุกของฝ่ายเล่น เป็นการรุกเพื่อทำคะแนน เริ่มต้นจากการเล่น กล่าวคือ เมื่อเล่นฟ ตะกร้อข้ามตาข่ายไปยังพื้นที่ตรงข้ามแล้วฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถรับเล่น หรือตัดกลับ หรือรุกกลับมาได้ ซึ่งจะส่งผลให้ฝ่ายรุกได้คะแนนจากการเล่นทันที

5.2 การรุกของฝ่ายรับเล่น เป็นการรุกกลับหลังจากการรับเล่นด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนสถานภาพเป็นฝ่ายเล่น เพื่อที่จะทำคะแนนต่อไป

6. การสกัดกัน คือ การใช้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ยกเว้นแขนขึ้นสกัดกันการรุกของคู่แข่งขันหนือตาข่าย เป็นการเล่นเฉพาะเกมรุกที่อยู่ใกล้ตัวข่ายและเป็นลูกที่รุนแรงเท่านั้น

7. การเข้าข้อนหลัง คือ การเล่นที่ต่อเนื่องจากการรุกกลับของฝ่ายวับและการขึ้นสกัดกันของฝ่ายรุก ซึ่งจะต้องมีตั้งรับและการเคลื่อนที่เข้าไปข้อนหลังผู้ขึ้นสกัดกัน หรือผู้ที่ขึ้นกระเดดเดะตะกร้อ จุดมุ่งหมายเพื่อนำเอาตะกร้อกลับมาเล่นและรุกกลับอีกรั้งหนึ่ง

8. การตั้งรับ หมายถึง การวางแผนในการรับลูกจากเกมนรกของคู่แข่งขัน ผู้เล่นต้องมีสมรรถภาพความตั้งใจ มีทักษะพื้นฐานที่ดี มีความพร้อมและตื่นตัวในการเล่นอยู่ตลอดเวลาการแข่งขัน การเป็นผู้เล่นที่สมบูรณ์แบบนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษา เรียนรู้ และสร้างความเข้าใจในกระบวนการการทำเชิงรุกและรับให้ดี จึงจะประสบความสำเร็จในการเล่น

การเสิร์ฟ (The Service)

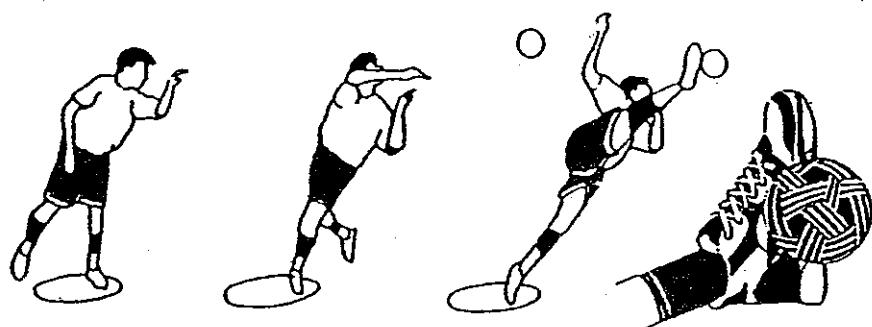
การเสิร์ฟ หมายถึง การเริ่มเล่นตะกร้อโดยผู้เล่นที่ยืนอยู่ในเขตที่กำหนดให้ตามกติกา ตำแหน่งหน้าขวา หรือหน้าซ้าย โดยนั่งตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหลัง ผู้เล่นตำแหน่งหลังใช้เท้าตะกร้อข้ามตาก្រោមไปยังแดนตรงข้าม โดยมีเท้าข้างหนึ่งอยู่ในวงกutmที่กำหนดให้

การเล่นเซปักตะกร้อ การเริ่มต้นการเล่น คือ การเสิร์ฟ การเสิร์ฟในระยะแรก ๆ เป็นเพียงการเตะลูกตะกร้อให้ข้ามตาก្រោមไปยังแดนตรงข้ามเท่านั้น ระยะต่อมาได้พัฒนาการเสิร์ฟมาเป็นอาชุดที่สำคัญในการรุก เพื่อทำคะแนนอีกวิธีหนึ่ง และพบว่าการเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพจะทำให้เกมการเล่นเนื่องกว่าคู่ต่อสู้ ดังนั้น การเสิร์ฟในยุคปัจจุบันแต่ละทีมจะพัฒนารูปแบบการเสิร์ฟให้มีความเร็ว ความแม่นยำ ความรุนแรงมากขึ้น

รูปแบบของการเสิร์ฟตะกร้อที่สำคัญมี 4 แบบคือ

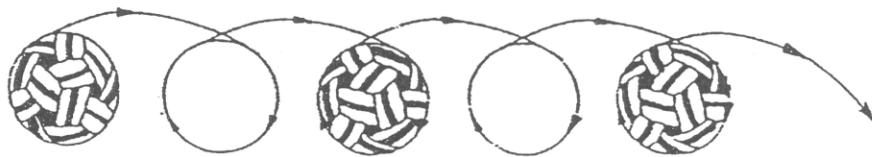
1. การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน (The Lateral Inside – Foot Service)
2. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า (The Back – Foot Service)
3. การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า (The Fore – Foot Service)
4. การเสิร์ฟลั้น (The Drop Shot Service)

1. การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่นักกีฬาในทุกระดับนิยมใช้เสิร์ฟ ตะกร้อมากที่สุด การเคลื่อนที่ของตะกร้อจะเคลื่อนที่รวดเร็วและรุนแรง ลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อมี 2 ลักษณะ คือ

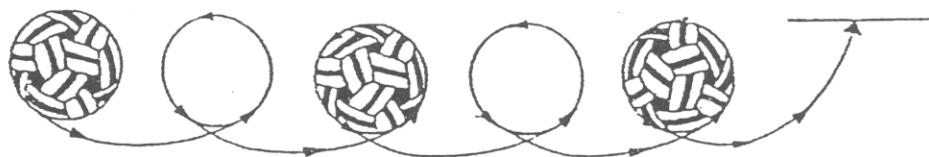
ภาพประกอบ 3 การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน

1.1 การเคลื่อนที่ลูกหมุนขึ้น (Top Spin) คือ การเคลื่อนที่ของตะกร้อ เมื่อออกจากเท้าตะกร้อจะพุ่งและหมุนไปข้างหน้า คู่แข่งขันที่รับเสิร์ฟส่วนมากเมื่อตะกร้อกระแทกผู้รับเสิร์ฟแล้ว ตะกร้อจะลอยได้ และพุ่งออกด้านหลังผู้รับ สังเกตเห็นได้ชัดเจนในการรับเสิร์ฟด้วยศีรษะ

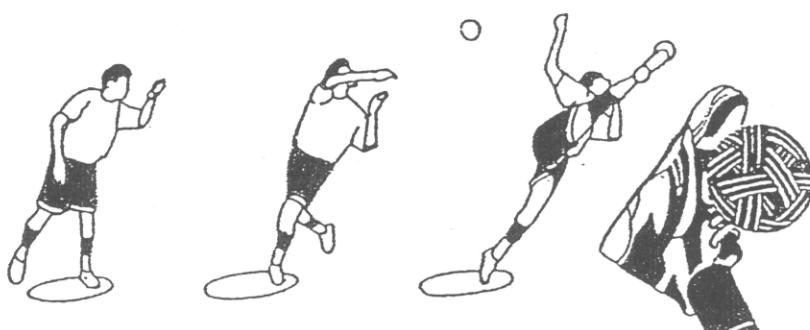
ภาพประกอบ 4 การเคลื่อนที่ลูกหมุนขึ้น

1.2 การเคลื่อนที่ลูกหมุนล่าง (Back spin) หรือลูกตัดล่าง (Under – cut Spin) คือ การเคลื่อนที่ของตะกร้อเมื่อออกจากเท้าจะหมุนและพุ่งไปข้างหน้า แต่เป็นการหมุนกลับ (ไม่เป็นที่นิยมใช้ในการเล่น) เมื่อกระแทกผู้รับเสิร์ฟแล้ว ตะกร้อจะพุ่งกลับมายังตาข่าย

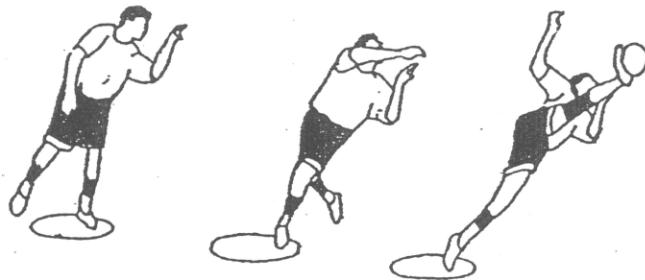
ภาพประกอบ 5 การเคลื่อนที่ลูกหมุนล่าง

2. การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า เป็นทักษะที่นักกีฬาที่ในระดับสูงจำเป็นจะต้องฝึก และมีนักกีฬาบางคนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญสามารถนำมาใช้เป็นการเสิร์ฟหลัก ลักษณะการเคลื่อนที่ของตะกร้อ จะมีความเร็ว ความรุนแรงและจะหมุนเข้าหาตัวผู้รับเสิร์ฟ ซึ่งยกแก่การรับเสิร์ฟมาก ดังนั้น โอกาสที่จะได้คะแนนจากการเสิร์ฟจะสูงมาก

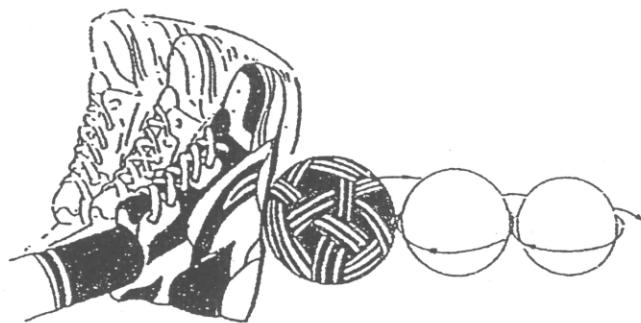
ภาพประกอบ 6 การเสิร์ฟด้วยหลังเท้า

3. การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า เป็นทักษะที่นักกีฬาไม่ค่อยนิยมเล่นกันมากนัก การเดิร์ฟลักษณะนี้มีความสำคัญในการเล่นระดับสูงอย่างยิ่ง เพราะลักษณะการเคลื่อนที่ของตัวกรรขอ มีหลายลักษณะด้วยกัน คือ

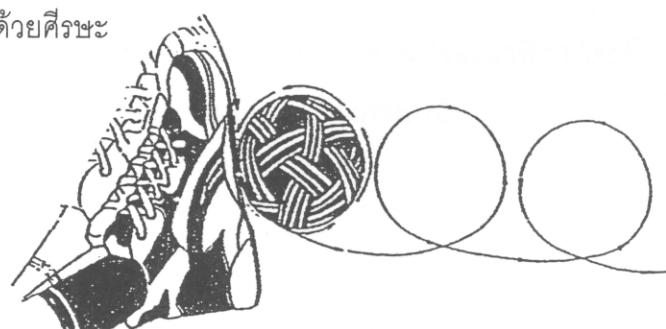
ภาพประกอบ 7 การเสิร์ฟด้วยหน้าเท้า

3.1 การเคลื่อนที่ของตัวกรรขอลักษณะหมุนข้าง (Side Spin) เป็นการเดิร์ฟ ตัดด้วยหน้าเท้าจากซ้ายไป – ขวา หรือจากขวาไป – 左 การเคลื่อนที่ตัวกรรขอจะหมุนหนีจากจุดศูนย์กลาง โดยข้ามตาข่ายอย่างรวดเร็ว และพุ่งสู่ล้ำตัวผู้รับเดิร์ฟซึ่งยากในการรับเดิร์ฟ หากผู้รับเดิร์ฟยืนอยู่ใน ตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง

ภาพประกอบ 8 การเคลื่อนที่ของตัวกรรขอลักษณะหมุนข้าง

3.2 การเคลื่อนที่ของตัวกรรขอลักษณะลูกหมุนล่าง (Back Spin) หรือลูกตัด ล่าง (Under – cut Spin) เป็นการเดิร์ฟด้วยหน้าเท้าได้ตัวกรรขอ ลักษณะการเคลื่อนที่ของตัวกรรขอจะพุ่งไป ข้างหน้าอย่างรวดเร็ว รุนแรง คู่แข่งขันที่รับลูกเดิร์ฟนี้ จำนวนมากตัวกรรขอจะพุ่งและวิ่งย้อนกลับเข้าหาตาข่าย จะเห็นได้ชัดเจนในการรับเดิร์ฟด้วยศีรษะ

ภาพประกอบ 9 การเคลื่อนที่ของตัวกรรขอลักษณะลูกหมุนล่าง

4. การเสิร์ฟสั้น คือ การที่ผู้เลิร์ฟตัดกร้อเสิร์ฟตัดกร้อให้เคลื่อนที่ไปยังผู้รับให้ตกลденหน้า การเสิร์ฟลักษณะนี้ มีจุดประสงค์ให้ผู้รับ ซึ่งมีอาการตื่นตัวของระบบกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในกรณีที่จะรับเสิร์ฟที่รุนแรง แต่เหตุการณ์กลับพลิกผันอย่างกระทันหัน จึงทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนตำแหน่งการรับเสิร์ฟอย่างกระทันหัน เป็นเหตุให้การรับเสิร์ฟพิคพลาด (ไม่สามารถบังคับทิศทางได้) บางครั้งทำให้ฝ่ายรับเสิร์ฟเสียคะแนนได้ การเสิร์ฟสั้นที่นิยมเสิร์ฟมี 2 แบบ คือ

4.1 การเสิร์ฟตัดสั้นด้วยหน้าเท้า (Fore-Cut Spin Drop Serving) เป็นการเสิร์ฟโดยการใช้หน้าเท้าเสิร์ฟ ลักษณะการเคลื่อนที่ของตัดกร้อจะหมุนโดยต้องเล็กน้อยและมุดลงพื้น (เป็นการเสิร์ฟที่นิยมใช้กันมากในทุกระดับการเล่น)

4.2 การเสิร์ฟสั้นด้วยข้างเท้าด้านใน (Lateral Inside – Foot Drop Shot Serving) เป็นการเสิร์ฟโดยการใช้ข้างเท้าด้านในเสิร์ฟตัดกร้อ ลักษณะการเคลื่อนที่ของตัดกร้อ ส่วนใหญ่จะลงยืน หรือหมุนเล็กน้อย (ไม่เป็นที่นิยมเล่น)

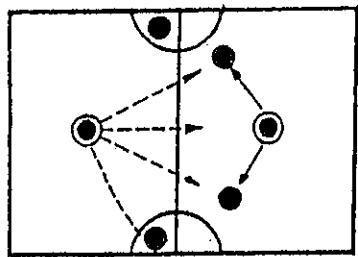
การรับเสิร์ฟหรือการเปิดลูกเสิร์ฟ (Service Receive Or Open The Ball)

การรับเสิร์ฟ (Service Receive) หมายถึง การใช้ศีรษะ เท้า เข่า และส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ไม่ใช้มือและแขน ในการรับเสิร์ฟ เพื่อให้คนเล่นในตำแหน่งตั้งตัดกร้อได้เล่นต่อไป การรับเสิร์ฟโดยทั่วไปมีดังนี้ คือ

1. การรับเสิร์ฟด้วยศีรษะ
2. การรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน
3. การรับเสิร์ฟด้วยหลังเท้า
4. การรับเสิร์ฟด้วยเข่า

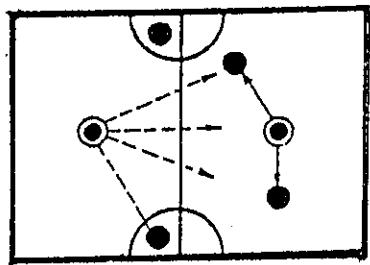
การรับเสิร์ฟเป็นลักษณะที่สำคัญมาก เพราะการเสิร์ฟตัดกร้อในปัจจุบันมีความเร็วและรุนแรงมาก การรับเสิร์ฟจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ผู้รับต้องดูให้อกกว่า ผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟตัดกร้อมาในลักษณะใดและจะต้องเข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่ของตัดกร้อ เพื่อที่จะเลือกทักษะในการรับเสิร์ฟหรือเปิดลูกเสิร์ฟ ให้สามารถนำตัดกร้อมาเป็นฝ่ายรุกหน้าตาข่าย ทักษะที่ใช้ในการรับเสิร์ฟมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ ศีรษะ ข้างเท้าด้านใน และเข่า การรับเสิร์ฟโดยทั่วไปจะเป็นการตั้งรับเสิร์ฟแบบอักษรตัววี (V) หรือรูปดั้ง การตั้งรับเสิร์ฟที่นิยมกันมี 4 แบบ คือ

1. การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหลังเป็นแกนหมุน ที่เวลาสิบนาฬิกาสิบนาที (10.10) แบบเอ (A) ดังภาพ 10

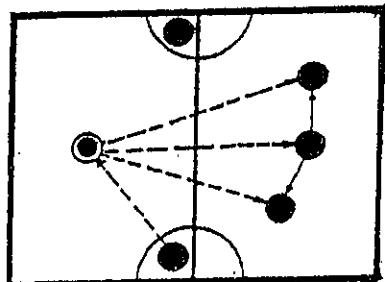
ภาพประกอบ 10 การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา

2. การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหลังเป็นแกนหมุน ที่เวลาเก้านาฬิกาสิบนาที (09.10 น.) แบบบี (B) ดังภาพ 11

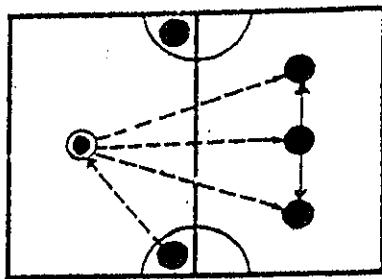
ภาพประกอบ 11 การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา

3. การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหลังเป็นแกนหมุน ที่เวลาเก้านาฬิกาสิบนาที (10.15) แบบบี (C) ดังภาพ 12

ภาพประกอบ 12 การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา

4. การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหลังเป็นแกนหมุน ที่เวลาเก็บนาฬิกาสิบนาที (09.15 น.) แบบดี (D) ดังภาพ 13

ภาพประกอบ 13 การรับเสิร์ฟตามลักษณะการเคลื่อนที่ของนาฬิกา

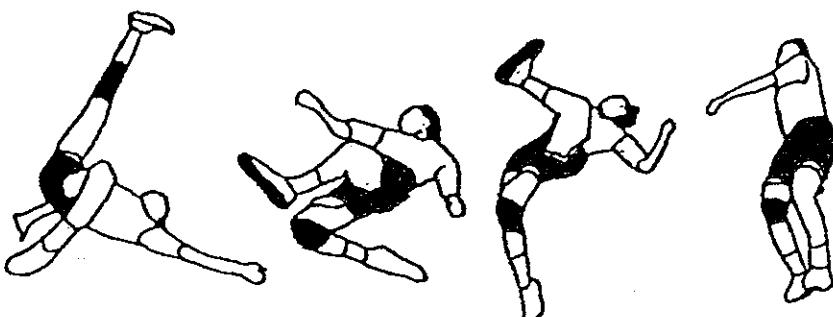
การกระโดดเตะ (The Spike)

การกระโดดเตะ (The Spike) หมายถึง การที่ผู้เล่นในตำแหน่งหน้าซ้ายหรือขวา ยืนใกล้ตากว่า วิ่งขึ้นกระโดดเตะตะกร้อด้วยเท้า ขณะที่ตะกร้อและส่วนของร่างกายลอยอยู่บนอากาศ ในลักษณะต่าง ๆ

การกระโดดเตะตะกร้อ เป็นการใช้ทักษะของเท้าประกอบการเล่นที่ตื้นเดัน เร้าใจและน่าชมที่สุด ใน การแข่งขันกีฬาเชิงปัจจัยตะกร้อ การกระโดดเตะตะกร้อมากจะเป็นการเล่นครั้งที่ 2 หรือ ครั้งที่ 3 ซึ่งจะเป็นครั้งสุดท้ายของการเล่นแต่ละทีมในการรุก การกระโดดเตะ จะเป็นการรุกที่เด็ดขาด มีความเร็ว ฉุนแรงกว่าการใช้ทักษะอื่นซึ่งยกต่อการที่จะตอบโต้กลับมา ทักษะการกระโดดเตะที่นักกีฬานิยมเล่นกันมีดังนี้

1. การกระโดดเตะ แบบลังกานหลัง (Back Summersault Spike)

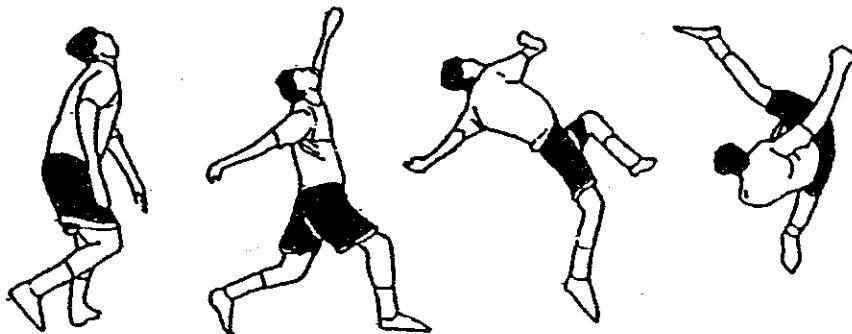
ผู้เตะตะกร้อจะยืนหันหลังให้ตากว่า คำนวนทิศทางการเคลื่อนที่ของ ตะกร้อ ความสามารถในการกระโดดของตัวเอง เริ่มวิ่งและกระโดด โดยเตะเท้าซ้ายหรือเท้าขวา (เท้าที่ไม่เตะตะกร้อ) เล้าตามด้วยเท้าอีกข้างหนึ่งในลักษณะเดียวกัน ตะตะกร้อที่ลอยอยู่บนอากาศ คล้าย ท่าลังกานหลังโดยเท้าที่เตะตะกร้อจะลงสู่พื้นก่อนเท้านำ ดังภาพ 14

ภาพประกอบ 14 การกระโดดเตะ แบบลังกานหลัง

2. การกระโดดเตะด้านข้าง (Side Summersault Spike)

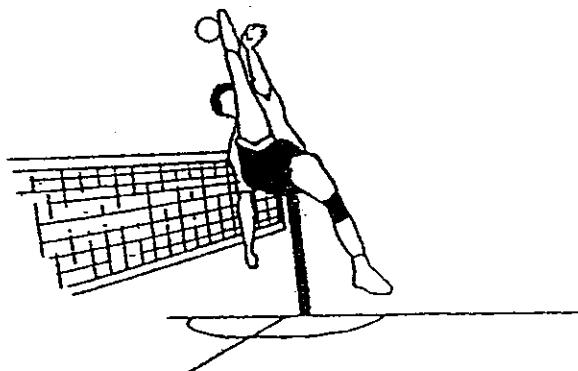
ผู้เตะตะกร้อจะยืนหันหลังให้ต้าข่าย คำนวนทิศทางการเคลื่อนที่ของตะกร้อ ความสามารถในการกระโดดของตัวเอง เริ่มวิ่งและกระโดด โดยเตะเท้าซ้ายหรือเท้าขวานำ (เท้าที่ไม่เตะตะกร้อ) แล้วตามด้วยเท้าอีกข้างหนึ่งในลักษณะเดียวกัน เตะตะกร้อที่ลอยอยู่บนอากาศ เท้าที่เตะตะกร้อจะลงสูญพื้นก่อนเท่านั้น เป็นการวิ่งกระโดดขึ้นเตะตะกร้อด้านข้างคล้ายกับการวิ่งกระโดดสูงท่าขึ้นมา (Saddle Style) ดังภาพ 15

ภาพประกอบ 15 การกระโดดเตะด้านข้าง

3. การกระโดดเตะสลับหลัง (Back Scissorde Spike)

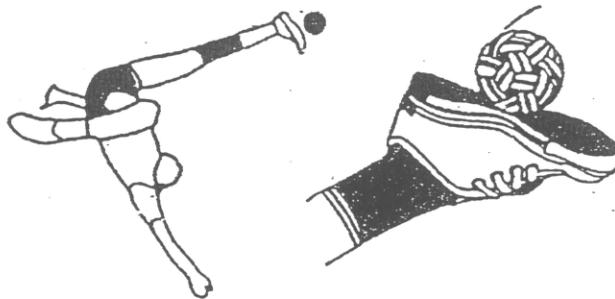
ผู้เตะตะกร้อจะยืนหันหลังให้ต้าข่าย คำนวนทิศทางการเคลื่อนที่ของตะกร้อ ความสามารถในการกระโดดของตัวเอง เริ่มวิ่งและกระโดด โดยเตะเท้าซ้ายหรือเท้าขวานำ (เท้าที่ไม่เตะตะกร้อ) แล้วตามด้วยเท้าอีกข้างหนึ่งในลักษณะเดียวกัน เตะตะกร้อที่ลอยอยู่บนอากาศ คล้ายท่าวิ่งกระโดดสูงท่าแบ็คสไตล์ (Back Style) ดังภาพ 16

ภาพประกอบ 16 การกระโดดเตะสลับหลัง

4. การเตะสั้น หรือเตะหยด (Drop Shot Spike)

เป็นการวิ่งกระโดดเตะตะกร้อ ดังภาพ ข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ซึ่งเป็นการเตะตะกร้อที่ไม่รุนแรง เพราะผู้เล่นมีความต้องการต้องเปลี่ยนทิศทาง หรือหลบเลี่ยงการสกัดกันของฝ่ายตรงข้าม ดังภาพ 17

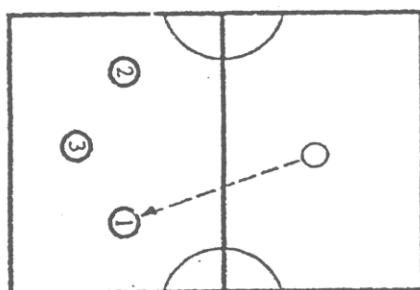
ภาพประกอบ 17 การเตะสั้นหรือเตะหยด

รูปแบบการรุก (Offensive Patterns)

การรุก (The Offensive) หมายถึง การเล่นเซ็ปปักตะกร้อที่เริ่มจากการเสิร์ฟและการรุกหลังจากรับเสิร์ฟ หมายถึง การตีกลับของฝ่ายรับเสิร์ฟในลักษณะต่าง ๆ ให้กลับไปฝ่ายตรงข้ามอีกครั้ง ที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

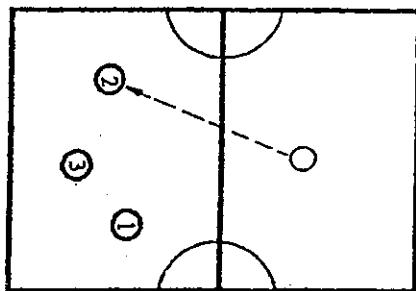
1. การรุกโดยฝ่ายเสิร์ฟ (Serving – Offensive) มีการเสิร์ฟตะกร้อไปยังพื้นที่ต่าง ๆ 3 ตำแหน่ง คือ

1.1 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าขวาเอ (A)

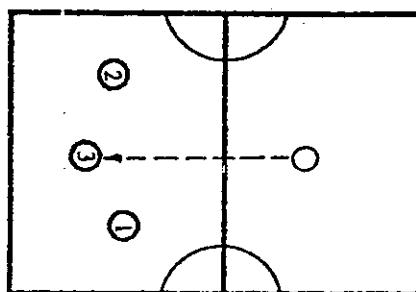
ภาพประกอบ 18 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าขวาเอ (A)

1.2 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าข้างบี (B)

ภาพประกอบ 19 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหน้าข้างบี (B)

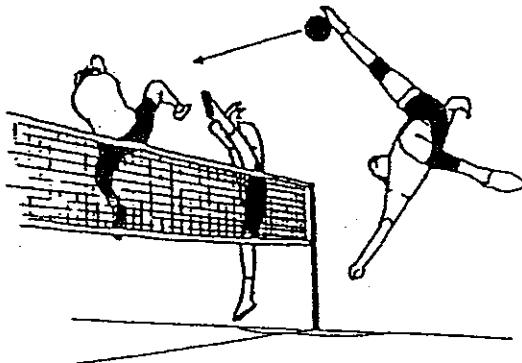
1.3 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหลัง (C)

ภาพประกอบ 20 เสิร์ฟไปยังตำแหน่งผู้เล่นหลัง (C)

2. การรุกหลังจากการรับเสิร์ฟ (Offensive After – Service) เป็นการรุกหรือตีกลับด้วยเท้าหรือศีรษะ โดยใช้ยุทธวิธีหรือรูปแบบการเล่นที่มีความรุนแรง และรวดเร็ว ยกต่อการที่จะตั้งรับ แต่ในบางครั้งการรุกจากการรับเสิร์ฟก็ไม่สามารถทำคะแนนได้ เพราะรูปแบบการรุกไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควรด้วยเหตุนี้ คลุค้าและดันน์ (Kluka and Dunn, 1992 อ้างถึงใน สสถาพร เกษแท้ว, 2542) จึงได้กล่าวไว้ว่า การที่จะเลือกรูปแบบการรุกแบบใดมาใช้อย่างได้ผลจะต้องศึกษาให้รู้อย่างละเอียดทุกรูปแบบ ทั้งยุทธวิธี ชีดความสามารถ และข้อจำกัดของทีม จากการศึกษาภาพวีดีทัศน์การแข่งขันกีฬาเชป์กตะกร้อ ชิงถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 10 ณ อาคารจันทนยิ่ง สนามกีฬาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 14-22 พฤษภาคม 2541 พบรุกหลังจากการรับเสิร์ฟ 3 รูปแบบ คือ

2.1 การรุกโดยผู้เล่นตัวแทนหน้าขวา การรุกโดยผู้เล่นตัวแทนหน้าขวา ในปัจจุบันเป็นที่นิยมเล่นกันมาก ผู้เล่นตัวแทนนี้จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการรุกที่ดี โดยเฉพาะผู้เล่นที่ถนัดเท้าซ้ายจะได้เปรียบพิศทางการเล่นและมักจะเป็นผู้สกัดกันในเกมรับ ผู้เล่นตัวแทนหน้าซ้ายจะเป็นผู้ตั้งตะกร็อค (Set) ให้ผู้เล่นหน้าขวา และทำหน้าที่ตัวรุกเมื่อเกิดการเล่นที่ผิดพลาด ตลอดจนการเข้าข้อในหลัง ส่วนผู้เล่นตัวแทนหลังจะทำหน้าที่เป็นตัวรุกเกมเสิร์ฟ ตัวตั้ง (Set) และการเข้าข้อนหลัง ดังภาพ 21

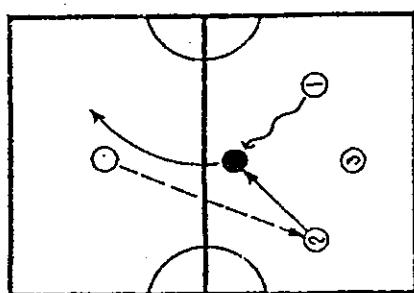
ภาพประกอบ 21 การรุกโดยผู้เล่นตัวแทนหน้าขวา

สัญลักษณ์ของรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อ

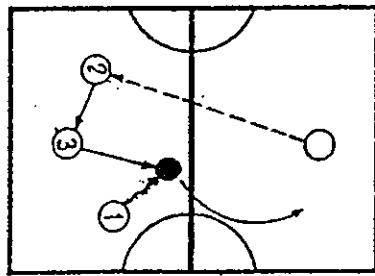
- = ทิศทางการเสิร์ฟตะกร็อค
- = การรับเสิร์ฟหรือเปิดลูกเสิร์ฟ
- ~~► = การเคลื่อนที่ไปเพื่อตะกร็อค
- = ทิศทางของตะกร็อคที่เคลื่อนที่
- = ลูกตะกร็อค

การรุกโดยผู้เล่นตัวแทนหน้าขวา มีรูปแบบการเล่นดังนี้

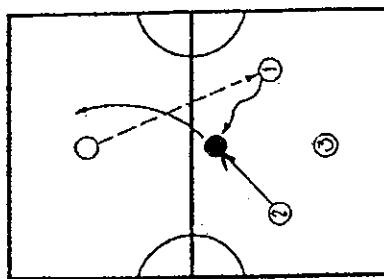
2.1.1 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร็อคให้ผู้เล่นหน้าขวารุกดังภาพ

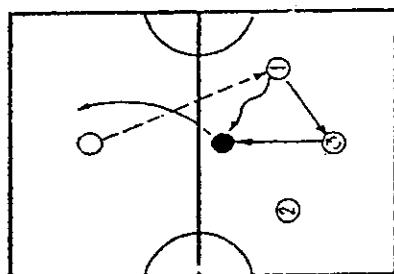
2.1.2 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวาดังภาพ

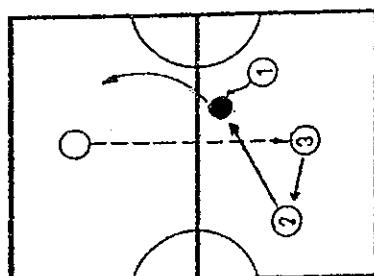
2.1.3 หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวาดังภาพ

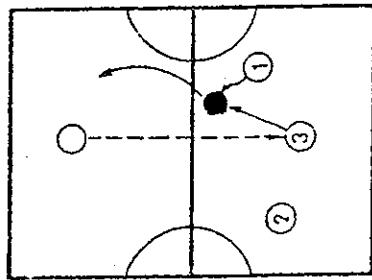
2.1.4 หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวาดังภาพ

2.1.5 หลังรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวาดังภาพ

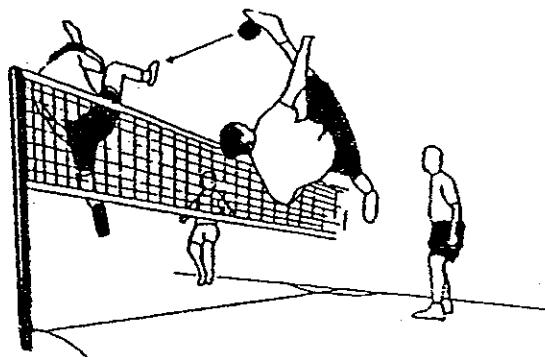
2.1.6 หลังรับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวากดังภาพ

2.2 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายใน

ปัจจุบันนี้ไม่เป็นที่นิยมเล่นเท่าที่ควร เพราะหากผู้เล่นหน้าขวาที่ถนัดเท้าซ้ายมาเล่นตัวตั้งยากมาก ผู้เล่นตำแหน่งนี้จะทำหน้าที่ตัวรุกเป็นหลักและเป็นตัวสกัดกั้นในบางครั้ง ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาจะทำหน้าที่ตั้งลูกเป็นหลักและค่อยสกัดกั้นในเกมรับ ผู้เล่นตำแหน่งหลังจะทำหน้าที่ตั้งลูก และเข้าซ่อนหลัง ดังภาพ

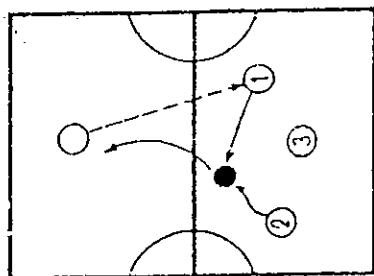
22

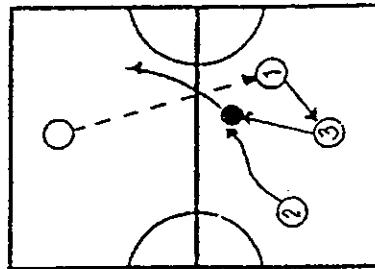
ภาพประกอบ 22 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายมีรูปแบบการเล่นดังนี้

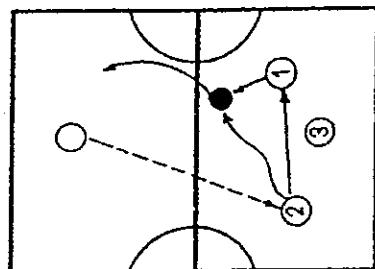
2.2.1 หน้าขวารับเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุกดังภาพ

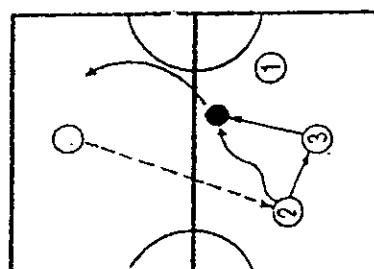
2.2.2 หน้าขวารับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุกดังภาพ

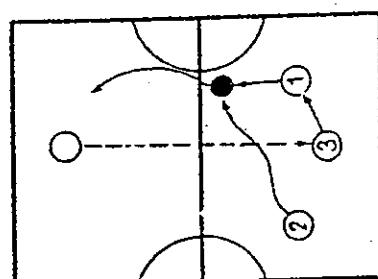
2.2.3 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าขวาตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก
ดังภาพ

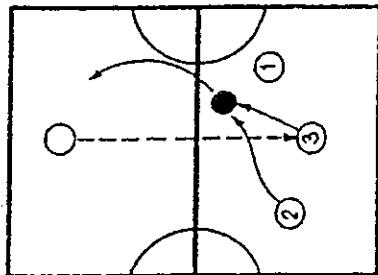
2.2.4 หน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุกดังภาพ

2.2.5 หลังรับเสิร์ฟ ผู้เล่นหน้าขวาเป็นผู้ตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุก
ดังภาพ

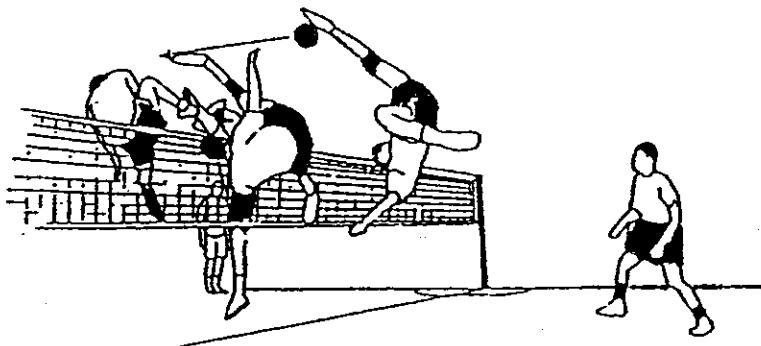

2.2.6 หลังรับเดิร์ฟและเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายรุกดังภาพ

2.3 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

การเล่นลักษณะนี้ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายจะทำหน้าที่ตั้งลูก (Set) และเข้าซ่อนหลังเป็นหลัก การรุกขึ้นแบบนี้ผู้เล่นคู่หน้าต้องใช้เวลาฝึกซ้อมกันเป็นเวลานาน จึงจะมีความเข้าใจกันในการเล่นเกมรุก ทั้งยังต้องมีการประสานสัมพันธ์กันในทีมเป็นอย่างดี การรุกจึงจะมีประสิทธิภาพ ดังภาพ 23

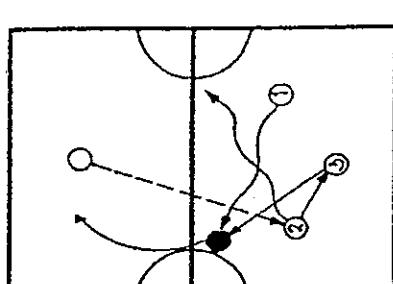

ภาพประกอบ 23 การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

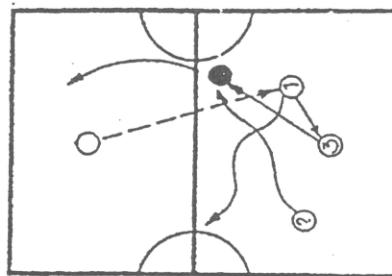
การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายและผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา มีรูปแบบการเล่น

ดังนี้

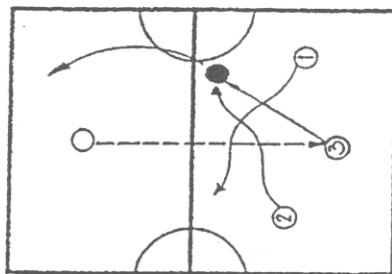
2.3.1 หน้าซ้ายรับเดิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้าย หรือหน้าขวารุก

2.3.2 หน้าข่าวรับเลิร์ฟ ผู้เล่นหลังตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้าย หรือหน้าขวา^{ที่} กดดังภาพ

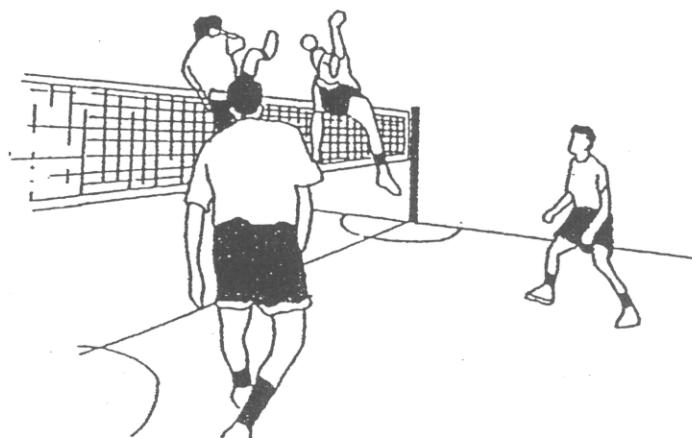

2.3.3 หลังรับเลิร์ฟและเป็นผู้ตั้งตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าซ้ายหรือหน้าขวา^{ที่} กดดังภาพ

การซ่อนหลัง เมื่อเป็นผู้เล่นฝ่ายรุก

การซ่อนหลังผู้เล่นตัวรุกที่นิยมใช้กันคือ การซ่อนหลังแบบ 2 คน โดยผู้เล่นตำแหน่งซ่อนหลังคนหนึ่งจะยืนใกล้ผู้เล่นตำแหน่งรุก คอยรับลูกตะกร้อ ที่ถูกการสกัดกันตกในแดนหน้า และผู้เล่นตำแหน่งซ่อนหลังอีกคนจะคอยรับลูกที่ถูกการสกัดกันตกในแดนหลัง ดังภาพ 24

ภาพประกอบ 24 การซ่อนหลัง

รูปแบบการสกัดกั้นหรือการบล็อก (Defensive Patterns or Blocking)

การสกัดกั้น หรือการบล็อก หมายถึง การตั้งรับที่เกิดขึ้นหลังจากการรุกด้วยการเสิร์ฟ ซึ่งฝ่ายตรงข้ามจะรุกกลับทันทีหลังจากรับเสิร์ฟแล้ว อาจจะเป็นการเล่นครั้งที่ 2 หรือครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นการรุกที่รุนแรง และรวดเร็ว ยากแก่การตั้งรับแบบธรรมดា จึงเกิดแนวคิดハウวิธีการสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ เช่น การใช้ขา หลัง ศีรษะ เป็นต้น การสกัดกั้นมี 4 รูปแบบ คือ

1. การสกัดกั้นด้วยขา
2. การสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา
3. การสกัดกั้นด้วยหลัง
4. การสกัดกั้นสองคน

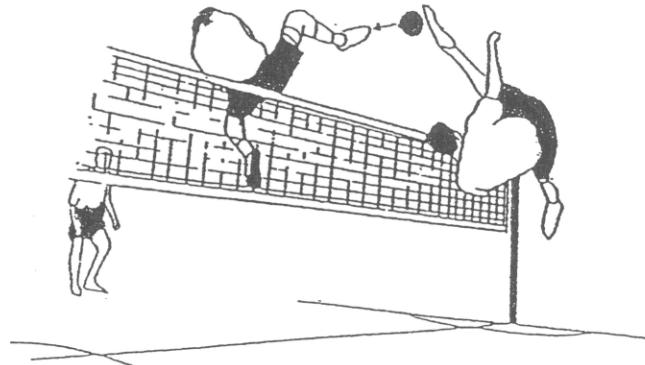
การสกัดกั้นเป็นตัวแปรในการป้องกันการรุกของฝ่ายตรงข้ามไม่ให้สามารถรุก หรือทำคะแนนได้อย่างง่ายดาย โดยพยายามใช้ขา หลัง หรือศีรษะ สกัดกั้น การรุกของฝ่ายตรงข้าม ปัจจุบันการสกัดกั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการแข่งขันในทุกระดับ ทีมที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน จะมีการสกัดกั้นหลาย ๆ รูปแบบ และมักจะได้คะแนนจากการสกัดกั้นสูง ดังนั้น การสกัดกั้นจึงเป็นรูปแบบที่สามารถทำคะแนนที่ดีอีกวิธีหนึ่งในการเล่นกีฬาแบดมินตัน

การสกัดกั้นที่นิยมเล่นในกีฬาแบดมินตัน ในปัจจุบันนิยมให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา เป็นผู้สกัดกั้น การสกัดกั้นที่นิยมเล่น ได้แก่ การสกัดกั้นด้วยขา การสกัดกั้นด้วยหลัง รูปแบบการสกัดกั้นถูกสร้างขึ้นมาด้วยหลักการง่าย ๆ กล่าวคือ การวิ่งเข้าสกัดกั้นแต่ละรูปแบบ จะอยู่ตรงตำแหน่งที่ฝ่ายตรงข้ามชอบรุกมากที่สุด และในบางครั้งจะพบรูปแบบการสกัดกั้นด้วยผู้เล่น 2 คน รูปแบบการสกัดกั้น จึงสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การสกัดกั้นด้วยผู้เล่นคนเดียว (The Blocking Single Player) ผู้เล่นก่อนจะกระโดดสกัดกั้น จะต้องพิจารณาตำแหน่งลูกตะกร้อ ทิศทางการวิ่งขึ้นกระโดดตะกร้อ หรือการรุกด้วยศีรษะของฝ่ายตรงข้าม ทิศทางการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อ และมุมตกกรอบ ซึ่งมีการสกัดกั้นดังนี้

1.1 การสกัดกั้นด้วยขา การสกัดกั้นด้วยขา มี 2 ลักษณะคือ

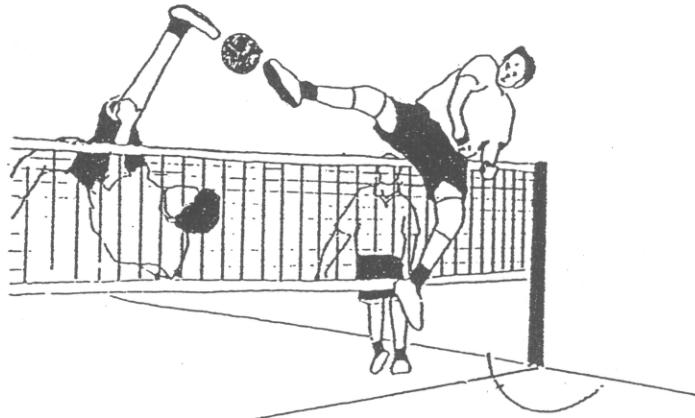
1.1.1 การสกัดกั้นขาข้างซ้าย คือ การที่ผู้สกัดกั้นยืนไก่ตื้าข่าย เตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกั้น เมื่อผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามเป็นลูกไก่ตื้าข่ายและตั้งใจ ผู้ทำการสกัดกั้นมักจะเลือกที่จะสกัดกั้นขาข้างซ้าย เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่ตอบและมุมสูง ดังภาพ 25

ภาพประกอบ 25 การสกัดกั้นข้างอีกด้านล้ำตัว

1.1.2 การสกัดกั้นด้วยท่าเหยียดขา คือ การที่ผู้สกัดกั้นยืนไกล้ต้าข่าย

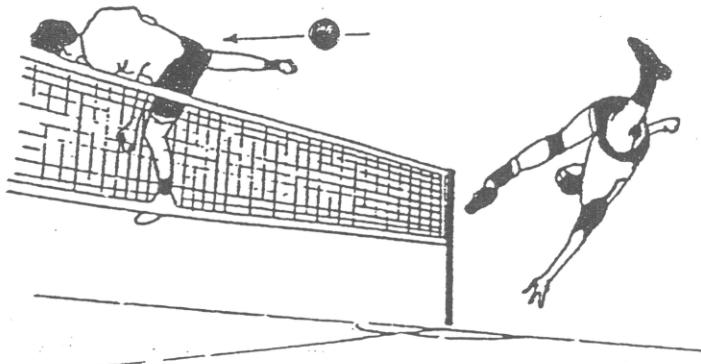
เตรียมที่จะวิ่งขึ้นสกัดกั้น เมื่อผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามจะเป็นลูกห่างจากต้าข่ายและตั้งลูกโด่ง มีพื้นที่ให้วิ่งขึ้นสกัดกั้นมาก ผู้ทำการสกัดกั้นมักจะเลือกที่จะสกัดกั้นด้วยท่าเหยียดขา เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่กว้างและมุมสูง แต่ห่างจากต้าข่าย ดังภาพ 26

ภาพประกอบ 26 การสกัดกั้นด้วยท่าเหยียดขา

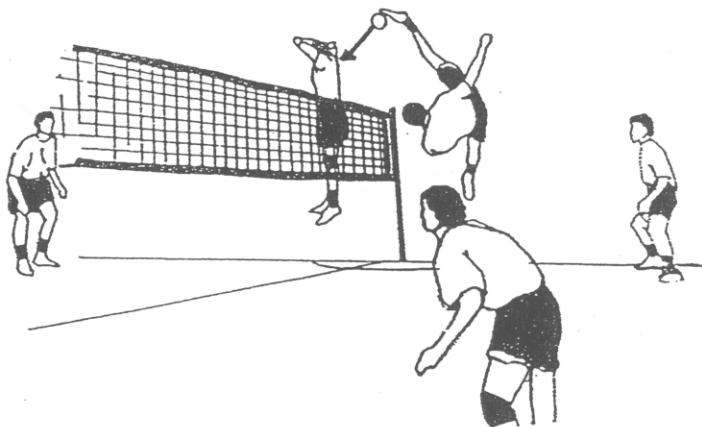
1.2 การสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา คือ การที่ผู้สกัดกั้นยืนไกล้ต้าข่าย เตรียม

ที่จะวิ่งขึ้นสกัดกั้น เมื่อผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามจะเป็นลูกห่างจากต้าข่ายและตั้งลูกโด่ง มีพื้นที่ในการวิ่งมาก ผู้สกัดกั้นมักเลือกที่จะสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่กว้างและมุมสูง แต่ห่างจากต้าข่าย ดังภาพ 27

ภาพประกอบ 27 การสกัดกั้นด้วยลำตัวและขา

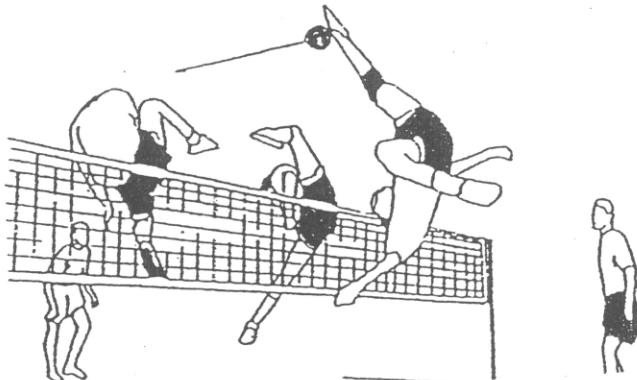
1.3 การสกัดกั้นด้วยหลัง คือ การที่ผู้สกัดกั้นยืนไกล้ต้าข่ายเตรียมที่จะวิ่งเข้าสกัดกั้น เมื่อผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามเป็นลูกไกล้ต้าข่ายและตั้งใจ ไม่มีพื้นที่ในการริบ ผู้ทำการสกัดกั้นมักจะเลือกที่จะสกัดกั้นหลัง ดังภาพ 28

ภาพประกอบ 28 การสกัดกั้นด้วยหลัง

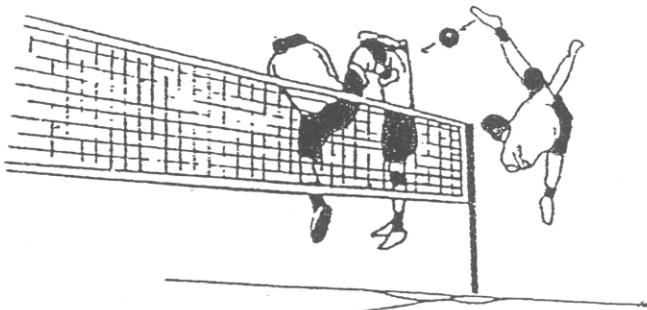
2. การสกัดกั้นสองคน (The Blocking Double Player) การสกัดกั้นแบบนี้จะพบในการสกัดกั้นกับทีมตรงข้ามที่มีผู้เล่นเกมรุกเหนือกว่า การรุกมีพื้นที่กว้างส่งผลให้การสกัดกั้นขาดประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนผู้สกัดกั้น เพื่อบีบการรุกที่มีประสิทธิภาพฝ่ายตรงข้ามให้ด้อยลง ดังภาพ 29-30

2.1 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับเท้า

ภาพประกอบ 29 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับเท้า

2.2 การสกัดกั้นเท้ากับหลัง

ภาพประกอบ 30 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับหลัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รุ่งเรือง เทพทัต (2532 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบของการแข่งขันวอลเลย์บอล ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อทราบรูปแบบของการเลิร์ฟ รูปแบบของการตั้งรับเลิร์ฟ รูปแบบของการรุกและการข่อนหลัง รูปแบบของการสกัดกั้นและการข่อนหลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล ประเภทเยาวชนทีมชาย อายุไม่เกิน 17 ปี ที่เข้าร่วมในการแข่งขันมิชูโน วอลเลย์บอลแชมเปี้ยนชิพ ครั้งที่ 2 ณ ยมเนเชียม 2 กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 4 ทีม สรุปท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขัน โดยบันทึกวิดีโอบีบีในขณะทำการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่า

1. การเลิร์ฟแบบเทนนิส เป็นแบบที่ใช้ในการเลิร์ฟมากที่สุด สัดส่วนของการเลิร์ฟแบบเทนนิสของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การเลิร์ฟแบบสุล และน้อยที่สุด คือ การเลิร์ฟแบบมีอิ่ง
2. การตั้งรับเลิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู (W) เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเลิร์ฟมากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับเลิร์ฟแบบตัวดับเบิลยู (W) ระหว่างทีมศุนย์เยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี กับทุกทีมแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุ้นอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัววี (V)

3. รูปแบบการรุกและการข้อนหลัง โดยเริ่มจาก

3.1 การดักแบบด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้กมากที่สุด สัดส่วนของการดักแบบด้านหน้าของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การดักแบบด้านข้างและน้อยที่สุดคือ การดักแบบพุ่งตัว

3.2 การเข็มแบบด้านหน้าและเข็มแบบเข็มยา (C) เป็นแบบที่ใช้ในการเข็มมากที่สุด สัดส่วนของการเข็มแบบด้านหน้าของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การกระโดดเข็มน้อยที่สุดคือ การเข็มแบบด้านข้าง

3.3 การหมุนตัวบับ เป็นแบบที่ใช้ในการตอบลูกบอลมากที่สุด สัดส่วนของการตอบลูกบอลแบบหมุนตัวบับของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การหมุนข้อมือตอบและน้อยที่สุดคือ การตอบแบบตัวด้วหรืออซุคลูกบอล

3.4 การข้อนหลังคนตอบลูกบอลแบบตัวแน่ง 5 ข้อนหลัง เป็นแบบที่ใช้ในการข้อนคนตอบลูกบอลมากที่สุด สัดส่วนของการข้อนหลังคนตอบลูกบอลแบบตัวแน่ง 5 ข้อนหลังของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การข้อนหลังแบบตัวแน่ง 6 และน้อยที่สุดคือ การข้อนหลังแบบตัวแน่ง 1 ข้อนหลัง

4. การสกัดกั้นแบบ 2 คน เป็นแบบที่ใช้ในการสกัดกั้นลูกบอลมากที่สุด สัดส่วนของการสกัดกั้นแบบ 2 คน ของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 1 คน และน้อยที่สุดคือ การสกัดกั้นแบบ 3 คน การข้อนหลังคนสกัดกั้นแบบตัวแน่ง 5 ข้อนหลังเป็นแบบที่ใช้ในการข้อนหลังของทุกทีมไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การข้อนหลังคนสกัดกั้นแบบตัวแน่งที่ 1 และน้อยที่สุดคือ แบบตัวแน่ง 6 ข้อนหลัง

เกียรติวัฒน์ วัชญาภรณ์ (2535 : บทคดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลการฝึกล้มเนื้อด้วยน้ำหนักที่มีต่อความสามารถในการเสิร์ฟเชือกตะกร้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนครีสตัลวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งผ่านการเรียนวิชาตะกร้อและเชือกตะกร้อมาแล้ว จำนวน 24 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน คือกลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกทักษะการเสิร์ฟเชือกตะกร้ออย่างเดียว 1.30 ชั่วโมง และกลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกทักษะการเสิร์ฟเชือกตะกร้อ 1 ชั่วโมง และฝึกล้มเนื้อด้วยน้ำหนัก 30 นาที ทำการฝึกเป็นเวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 16.00 – 17.00 น. ตามโปรแกรมการฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ก่อนการฝึกและหลังการฝึกในสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 มีการทดสอบความสามารถในการเสิร์ฟเชือกตะกร้อแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรม เอสพีเอสเอส (SPSS)

ผลการวิจัยปรากฏว่า การฝึกเสิร์ฟเชือกตะกร้อควบคู่กับการฝึกล้มเนื้อด้วยน้ำหนักกับการฝึกเสิร์ฟเชือกตะกร้ออย่างเดียว ให้ผลต่อความสามารถในการเสิร์ฟเชือกตะกร้อแตกต่างกัน

ความสามารถในการสืบสืบทะรุกของกลุ่มทดลองที่ 2 หลังการฝึกในสัปดาห์ที่ 4, 6 และ 8 ดีขึ้นกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นภดล เกตุปะทุม (2536 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในกีฬามหาวิทยาลัย ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อทราบรูปแบบการรับ เพื่อทราบขนาดรูปร่างนักกีฬาบาสเกตบอลชาย 4 ทีมสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลทีมชาย ที่เข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 19 ระหว่างวันที่ 8 - 15 มกราคม 2535 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือก 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขัน ทำการบันทึกวิดีโอ ในขณะทำการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่า

1. รูปแบบรับเดียว เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด สัดส่วนการรุกแบบรับเดียวของทุกทีม ไม่แตกต่างกัน รองลงมาคือ การรุกเมื่อฝ่ายป้องกันน้อยที่สุดคือ การรุกแบบหมุนคู่
2. การตั้งรับแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับมากที่สุด สัดส่วนของการตั้งรับแบบ คนต่อคนระหว่างทีมจุฬาภรณ์ศรีนคินทร์วิโตรium และทีมจุฬาภรณ์รามคำแหง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 สรุนคือ “ ” ไม่แตกต่างกันและน้อยที่สุดการตั้งรับแบบผสม
3. ขนาดของร่างกาย และประสบการณ์ในการแข่งขันของนักกีฬาบาสเกตบอลชายของทีม มีอายุเฉลี่ย 22-25 ปี น้ำหนักเฉลี่ย 71-76 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 178-184 เซนติเมตร และ มีประสบการณ์ในการแข่งขันบาสเกตบอลเฉลี่ย 5-7 ปี

สรวุธ หมื่นเรือง (2537 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบของการเตะตะกร้อท่ากระโดดวอลเลย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้นนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนทีมชาติไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 10 พ.ศ.2536 จำนวน 10 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจาก การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในการวิจัยนี้ใช้เครื่องถ่ายวีดีทัศน์ 3 ชุด และสนามตะกร้อที่ผู้วิจัยได้กำหนดตำแหน่งเพื่อการทดสอบ จากนั้น นำข้อมูลที่ได้มาวัดมุมในวีดีทัศน์ทั้งหมดหาค่าความถี่ของมุมที่เกิดขึ้น ผลการวิจัยพบว่า

1. ขณะยืนเตรียมพร้อม

ในขณะยืนเตรียมพร้อม เข้าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 154-158 องศา เข้าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 154-158 องศาและลำตัวของตัวทำมุมอยู่ในช่วง 150-152 องศา

2. ขณะเริ่มกระโดดขึ้นตะวอลเลย์

ในขณะเริ่มกระโดดขึ้นตะวอลเลย์ เข้าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 110-115 องศา เข้าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 158 องศา และลำตัวของตัวทำมุมอยู่ในช่วง 189-191 องศา

3. ขณะลอยตัวเท้าสัมผัสลูกตะกร้อ

ในขณะเริ่มกระโดดขึ้นตะวอลเลย์ เข้าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 150-154 องศา เข้าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 165-170 องศาและลำตัวของตัวทำมุมอยู่ในช่วง 90-93 องศา

สมชาย พันธ์โชติ (2540 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาวิปแบบการเล่นของเด็กบล็อก เพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ความมุ่งหมายของการศึกษารังนี้ เพื่อทราบวิปแบบของ การเลิร์ฟ รูปแบบของการตั้งรับเดิร์ฟ รูปแบบของการรุกและการข่อนหลัง รูปแบบของการสกัดกันและการ ข่อนหลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาของเด็ก ประเภททีมหญิง อายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมในการ แข่งขันกีฬาของเด็ก ณ กรมพลศึกษา ประจำปี 2538 ณ อาคารจันทนยิ่ง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจาก การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 4 ทีมสุดท้ายที่เข้าชิงชนะเลิศของการ แข่งขัน โดยบันทึกวิดีโอเทปในขณะทำการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่า

1. การเลิร์ฟแบบมีอ่อนด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ในการเลิร์ฟมากที่สุด รองลงมาคือ การ เลิร์ฟแบบมีอ่อนด้านข้าง

2. การตั้งรับเลิร์ฟแบบตัว ดับเบิลยู (W) เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเลิร์ฟมากที่สุด รองลงมาคือ การตั้งรับเดิร์ฟแบบตัววี (V) และน้อยที่สุดคือการตั้งรับเลิร์ฟแบบตัวยู (U)

3. การสกัดกันแบบ 1 คน เป็นแบบที่ใช้ในการสกัดกันมากที่สุด รองลงมาคือ การสกัดกัน แบบ 2 คน

4. การข่อนหลังคนสกัดกัน แบบตัวหนัง 6 อยู่นอก เป็นแบบที่ใช้ในการข่อนหลังคนสกัด กันมากที่สุด รองลงมาคือ การข่อนหลังคนสกัดกันแบบตัวหนัง 6 อยู่ใน

5. การรุกแบบ 5 - 1 เป็นแบบที่ใช้ในการรุกมากที่สุด รองลงมาคือ การรุกแบบ 4 - 2

6. การตอบ เป็นทักษะที่ใช้ในการรุกมากที่สุด รองลงมาคือ การดึง และน้อยที่สุด คือ การ เท็ท

7. การข่อนหลังการตอบแบบ 1-3-2 เป็นแบบที่ใช้ในการข่อนหลังผู้ตัดสินมากที่สุด รองลงมาคือ การข่อนหลังการตอบแบบ 1-2-3

8. การดึงแบบด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ดึงมากที่สุด รองลงมาคือการดึงแบบด้านข้าง และ น้อยที่สุดคือการดึงแบบผุ่งตัว

9. การดึงเท็ท เป็นแบบที่ใช้เท็ทมากที่สุด รองลงมาคือ การเท็ท

10. การเท็ทแบบเท็ทยาว (C) เป็นแบบที่ใช้ในการเท็ทมากที่สุด รองลงมาคือ การเท็ทแบบ ปานกลาง (B)

เทพรัตน์ วินัย (2542) ได้ศึกษาวิปแบบการเล่นบาสเกตบอลของนักกีฬาบาสเกตบอล หญิงชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ความมุ่งหมายของการศึกษารังนี้เพื่อทราบวิปแบบการรุกและการป้องกันและ ผลสำเร็จในการรุกและการป้องกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วม การแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ครั้งที่ 17 ระหว่างวันที่ 27 เมษายน – 5 พฤษภาคม พ.ศ.2540 ณ อาคาร นิมิตตรุ ซึ่งได้มาจาก การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 ทีม ในประเภททีมชั้น 1 ซึ่งทำการบันทึกวิดีโอบันะ ทำการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับแบบ 1-2-2 เป็นแบบที่ใช้การรุกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.63 อันดับที่ 2 ได้แก่ การรุกแบบรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 34.33 อันดับที่ 3 ได้แก่ การรุกแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 คิดเป็นร้อยละ 12.62 ผลสำเร็จของการรุกมากที่สุด ได้แก่ การรุกแบบรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 51.63 อันดับที่ 2 ได้แก่ การรุกแบบ 1-2-2 คิดเป็นร้อยละ 45.78 อันดับที่ 3 ได้แก่ การรุกแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 คิดเป็นร้อยละ 43.79

2. การป้องกันแบบคนต่อคน เป็นแบบที่ใช้การตั้งรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.54 อันดับที่ 2 ได้แก่ แบบโชน 1-3-1 คิดเป็นร้อยละ 1.57 อันดับที่ 3 ได้แก่ แบบบีบบังคับ คิดเป็นร้อยละ 0.88 ผลสำเร็จของการป้องกันมากที่สุด ได้แก่ การป้องกันแบบโชน 1-3-1 คิดเป็นร้อยละ 65.62 อันดับที่ 2 ได้แก่ แบบคนต่อคน คิดเป็นร้อยละ 51.96 อันดับที่ 3 ได้แก่ แบบบีบบังคับ คิดเป็นร้อยละ 50.00

สถาพร เกตุแก้ว (2542) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการเล่นเชป์กตะกร้อในการแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาทักษะและรูปแบบการเล่นเชป์กตะกร้อ ในการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ใช้นักกีฬาเชป์กตะกร้อประเทกทีมชุดครอบของชนชาติ ในการแข่งขันกีฬา เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 เป็นกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ เครื่องมือบันทึกภาพวิดีโอ เครื่องเล่น วิดีโอมัวนวิดีโอดิจิตอล เครื่องรับโทรทัศน์ กล้องถ่ายรูปพร้อมฟิล์ม ใบบันทึกผลการแข่งขันและใบบันทึกรูปแบบ การเล่นเชป์กตะกร้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผล การศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการเลิร์ฟ การเลิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นรูปแบบที่ทีมพามานำมาใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 92.59 รองลงมาเป็นการเลิร์ฟด้วยหน้าเท้าทีมไทย เอ คิดเป็นร้อยละ 90.57 หลังเท้า ทีมมาเลเซีย เอ คิดเป็นร้อยละ 79.68 และเสิร์ฟหยอดตามลำดับ

2. รูปแบบการรับเสิร์ฟ การรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นวิธีที่ทีมไทยเอ นำมาใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 73.08 รองลงมาเป็นการรับเสิร์ฟด้วยศีรษะ ทีมไทยบี คิดเป็นร้อยละ 66.67 หลัง เท้าทีมสิงคโปร์เอ คิดเป็นร้อยละ 12.73 และเข่าตามลำดับ

3. รูปแบบการรุก การรุกด้วยตำแหน่งหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าซ้ายเป็นแบบการรุกที่ทีม มาเลเซียใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 74.29 รองลงมาเป็นการรุกด้วยหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 69.23 และการรุกด้วยหน้าซ้ายบริเวณพื้นที่หน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 55.56 ตามลำดับ การรุกบริเวณพื้นที่กลางสนามพบว่ามีน้อยที่สุด

4. รูปแบบการสกัดกั้น การสกัดกั้นด้วยขาเป็นวิธีที่ทีมมาเลเซีย เอ นำมาใช้มากที่สุด โดย คิดเป็นร้อยละ 82.81 รองลงมาเป็นการสกัดกั้นด้วยลำตัว และขาทีมไทยเอ คิดเป็นร้อยละ 32.00 การสกัด กั้นด้วยหลัง และการสกัดกั้นด้วยผู้เล่นสองคนตามลำดับ

5. ทักษะการเล่นที่ใช้รุก การรุกแบบเตะลังกาหลังเป็นวิธีที่ทีมไทยเน้นมาใช้มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 96.15 รองลงมาเป็นการรุกแบบเตะสลับหลัง ทีมมาเลเซียบี คิดเป็นร้อยละ 90.32 และ การรุกแบบเตะด้านข้างทีมไทยบี คิดเป็นร้อยละ 85.19 ตามลำดับ

6. ทักษะการเล่นที่ใช้ตั้ง การตั้งจะใช้ข้างเท้าด้านในเป็นวิธีที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาเป็นการตั้งด้วยศีรษะทีมพม่าบี คิดเป็นร้อยละ 3.85 ส่วนทักษะอื่น ๆ ไม่มีทีมใดนำมาใช้ในการแข่งขัน

7. ทิศทางการเลิร์ฟไปยังตำแหน่งต่าง ๆ การเลิร์ฟไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางการเลิร์ฟที่ทีมพม่าบี มีการเลิร์ฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.85 และต่อมาเป็นการเลิร์ฟไปยังตำแหน่งหน้าข่ายทีมมาเลเซียบี คิดเป็นร้อยละ 45.45 และตำแหน่งหน้าข่าวตามลำดับ

8. รูปแบบการตั้งรับเลิร์ฟที่ใช้มากได้แก่ การตั้งรับเลิร์ฟแบบบี (B) และการตั้งรับเลิร์ฟแบบเอ (A) คิดเป็นร้อยละ 100 นอกจากนี้มีเพียงการตั้งรับเลิร์ฟแบบอื่น ๆ

ประชีญ รอดบ้านเกา (2543 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่น เชือกตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่น เชือกตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเชือกตะกร้อหญิงที่เข้าร่วม การแข่งขันกีฬาเชือกตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเชือกตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธี ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า

นักกีฬาเชือกตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเชือกตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและความมั่ย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเชือกตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่า ร้อยละ 65.20 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.80 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเชือกตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่า ร้อยละ 24.80 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.20 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความสนับสนุน และความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเชือกตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.40 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.80 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเชือกตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่า ร้อยละ 31.60 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.40 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเชือกตะกร้อ หญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.80 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.20 อยู่ในระดับมาก

หนึ่งฤทธิ์ รอดงาม (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นพื้นฐานในการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง : การศึกษารายกรณีกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

เทคนิค กลวิธีและผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิค และกลวิธีแต่ละแบบทางการเล่นเป็นทีมของแต่ละทีมในแต่ละเกมและโดยรวมของทุกทีมและทุกเกม ใน การแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ผู้จัดเก็บรวมข้อมูลจากการไปบันทึกเทปการแข่งขันวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 ในรอบสี่ทีมสุดท้าย นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัย พบว่า การใช้เทคนิคและผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทคนิค แต่ละแบบของการเล่นเป็นทีม ของทีมที่แข่งขันตามลำดับ ผลการแข่งขันจากสูงสุด ในการแข่งขัน กีฬาวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 เรียงลำดับทีมดังนี้ ทีมนครราชสีมา ทีมลพบุรี ทีมพังงา และทีมกรุงเทพมหานคร พบว่า การใช้เทคนิคการเสิร์ฟทุกทีม ทุกเกม ใช้การเสิร์ฟแบบ多样มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 30.82, 22.62, 18.85, 28.28 เทคนิคการเล่นลูกสองมือล่าง ทุกทีม ทุกเกม ใช้การเล่นลูกโด่งมากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 22.50, 21.94, 17.80 เทคนิคการเซ็ท ทุกทีม ทุกเกม ใช้การเซ็ทลุกระยะใกล้มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 35.06, 28.08, 19.50, 16.28 เทคนิคการตอบ ทุกทีม ทุกเกม ใช้การตอบลงท้ายสนามมากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 13.71, 13.71, 13.99, 10.25 เทคนิคการหยุด ทุกทีม ทุกเกม ใช้การหยุดโดยใช้ปลายนิ้วนามากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 32.03, 17.65, 20.26, 16.99 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีแต่ละแบบของการเล่นเป็นทีม ของทีมที่แข่งขันตามลำดับ ผลการแข่งขันจากสูงสุด ในการแข่งขัน กีฬาวอลเลย์บอลหญิง กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 เรียงลำดับทีม ดังนี้ ทีมนครราชสีมา ทีมลพบุรี ทีมพังงา และทีมกรุงเทพมหานคร พบว่า การใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการตอบ ทุกทีมทุกเกม ใช้กลวิธีการตั้งรับขณะผู้หน้า 2 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 30.60, 23.50, 19.40, 21.86 และหน้า 3 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 25.62, 28.92, 17.08, 21.21 การใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสกัดกันกลางตาข่าย ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบสกัดกันแบบ 1 คน แบบ 1 : 2 : 3 มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 16.99, 10.46, 18.30, 12.42 การใช้กลวิธีการตั้งรับขณะทำการสกัดกันริมตาข่าย ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบสกัดกันริมตาข่าย ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบสกัดกันแบบ 2 คน แบบ 2 : 1 : 3 มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 17.05, 14.73, 17.44, 10.66 การใช้กลวิธีการตั้งรับลูกเสิร์ฟ ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบตัวดับเบิลยูมากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 29.07, 17.13, 24.68, 23.77 การใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 2 คน ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบ C หน้า B หน้า มากที่สุด ใช้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 28.57, 13.66, 21.12, 20.50 การใช้กลวิธีการรุกขณะผู้ตบหน้า 3 คน ทุกทีม ทุกเกม ใช้แบบ C หน้า B หน้า C หลัง มากที่สุด ใช้ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 29.10, 7.46, 23.13, 23.13

จันทร์เพญ บัวแก้ว (2544) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 17 จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษารูปแบบการเล่นบาสเกตบอลหญิง ในการแข่งขัน กีฬายouth แห่งชาติ ครั้งที่ 17 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่เข้ารอบ 4 ทีม

สุดท้ายในการแข่งขัน ได้แก่ ทีมนครศิริธรรมราช ทีมอ่างทอง ทีมกรุงเทพมหานคร และทีมนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการรุกทั้ง 4 ทีม

1. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 2-1-2 หรือ 2-2-1 จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.6 ประสบผลสำเร็จ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.66 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัพ ช็อต จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.42 และใช้แบบ จี้ม ช็อต จำนวน 83 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.57

2. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-2-2 จำนวน 296 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.91 ประสบผลสำเร็จ 115 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.20 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัพ ช็อต จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.82 และใช้แบบ จี้ม ช็อต จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.17

3. ใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-3-1 จำนวน 106 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.30 ประสบผลสำเร็จ 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.84 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัพ ช็อต จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.31 และใช้แบบ จี้ม ช็อต จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.68

4. ใช้รูปแบบการรุกแบบรวดเร็ว จำนวน 117 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.31 ประสบผลสำเร็จ 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.84 โดยใช้การยิงประตูแบบ เลย์ อัพ ช็อต จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.79 และใช้แบบ จี้ม ช็อต จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.20

รูปแบบการป้องกันรวมทั้ง 4 ทีม

1. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบคนต่อคน จำนวน 345 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.20 ประสบผลสำเร็จ 206 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.71

2. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโชน 2-3 จำนวน 135 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.60 ประสบผลสำเร็จ 86 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 63.70

3. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโชน 1-2-2 จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.20 ประสบผลสำเร็จ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00

4. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโชน 1-3-1 จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.56 ประสบผลสำเร็จ 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00

5. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบบีบบังคับแบบโชน 1-2-2 ครึ่งสนาม จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.24 ประสบผลสำเร็จ 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 76.92

6. ใช้รูปแบบการป้องกันแบบโชน 2-2-1 เต็มสนาม จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.20 ประสบผลสำเร็จ 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.57

เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเล่นเทป็กตะกร้อหญิงในการแข่งขันเทป็กตะกร้อซึ่งถ่ายทอดสดบนสถานีโทรทัศน์ราชสุดา สยามบอมราฐกุมาเร ครั้งที่ 13 โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษารูปแบบการเล่นเทป็กตะกร้อหญิงในการแข่งขันครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการรุก

รูปแบบการรุกด้วยผู้เล่นตัวแทนหน้าข้าย พนวจ รูปแบบการรุกโดยใช้ผู้เล่นตัวแทน หลังรับลูกเสิร์ฟและตั้งลูกตะกร้อ ให้ผู้เล่นตัวแทนหน้าข้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด

รูปแบบการรุกด้วยผู้เล่นตัวแทนหน้าขวา พนวจ รูปแบบการรุกโดยใช้ผู้เล่นตัวแทน หลังรับลูกเสิร์ฟ ผู้เล่นตัวแทนหน้าข้ายตั้งลูก ให้ผู้เล่นตัวแทนหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด

เป้าหมายของการเสิร์ฟ พนวจ การเสิร์ฟลูกเซปักตะกร้อไปยังตัวแทนหลังเป็นทิศทาง ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

ทักษะการเสิร์ฟ พนวจ การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด ทักษะการเล่นที่ใช้ในการรุก พนวจ การรุกแบบการเตะลังกานหลัง เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

2. รูปแบบการรับ

ทักษะการรับลูกเสิร์ฟ พนวจ การรับลูกเสิร์ฟด้านข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟ พนวจ การตั้งรับลูกเสิร์ฟโดยผู้เล่นตัวแทนหน้าขวา และผู้เล่นตัวแทนหลังถอยตัวลงมาในระดับใกล้เดียงกัน ส่วนผู้เล่นตัวแทนหน้าข้าย ขึ้นสูงใกล้ตากข่าย

ทักษะการสกัดกัน พนวจ การสกัดกันด้วยขา เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

ยามานากะ ฮิวส์ และโลทท์ (Yamanaka, Hughes and Lott. 1993 จังถึงใน เกียรติ ศักดิ์ ศรีเจ, 2546) ได้ศึกษารูปแบบการเล่นฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1990 (An Analysis of Playing in the 1990 World Cup for Association Football) ความชัดเจนของรูปแบบการเล่นฟุตบอล ทั้งหมดของทุกทีม ผลการศึกษาพบว่า

ทีมในเครือจักรภพ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่น ในการสร้างเกมรุกจากการเป็นฝ่ายรับ โดยใช้การเตะสูงในระยะใกล้และการเตะจากประตุ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเด่นชัดในการเล่นลูกกลางอากาศ ทีมยูโรปรับร่างการเล่นโดยการส่งลูกสั้น การวิ่งและการเลี้ยง ในการครอบครองลูกบอล มีอัตราเสี่ยงสูง ทีมอเมริกาได้มีอัตราการยิงประตูโดยการผ่านบอลข้างสนามสูงกว่าเบอร์เซนต์ ของการผ่านลูกบอลเข้าจากซ้ายหัวของสนาม ทีมแคนเมือง ซึ่งเป็นทีมที่มีรูปแบบการเล่นฟุตบอลคล้ายคลึงกับทีมอเมริกาได้มากกว่าทีมในสองกลุ่ม คือ ทีมจากเครือจักรภพ และทีมจากยูโรป แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเด่นชัด และเกมการเล่นของทีมส่วนใหญ่เน้นหนักในการป้องกัน

ไฮรันเดส (Hemandes, 1987, จังถึงใน มนชาย ภูวนิจ, 2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันในกีฬาประเภททีม ซึ่งประยุกต์ใช้กับกีฬาบาสเกตบอล

จุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขันเพื่อที่จะวางแผนการเล่นได้เหมาะสม ซึ่งพิจารณาจาก 1. ความคล่องตัวในขณะเล่น 2. ความไม่คล่องตัวของผู้เล่น 3. เทคนิคเฉพาะตัวของผู้เล่น 4. การใช้พื้นที่ในการเล่น 5. แบบแผนของการเคลื่อนไหว การที่จะวางแผนการเล่นจะต้องศึกษารูปแบบของการวางแผนของฝ่ายตรงข้ามและรูปแบบการวางแผนของทีมตนเองเป็นสำคัญ สิ่งที่ได้ใช้และผู้เล่นจะต้องปฏิบัติเป็นสิ่งแรก คือ การศึกษารูปแบบการเล่น ข้อจำกัดของ การเล่นที่ควรจะต้องคำนึงถึง คือ กติกาการแข่งขันและความจำกัดทางรูปร่าง ที่ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล เช่น รูปแบบของเทคนิคการเล่น ระบบการติดต่อกันในการวางแผนการเล่น ความคล่องตัว และความไม่คล่องตัวของผู้เล่น และการใช้พื้นที่ในสนามแข่งขันล้วนส่งผลกระทบต่อการเล่นบาสเกตบอล ผลจาก การวิเคราะห์ท่าทางของผู้เล่นในขณะแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า

การศึกษารูปแบบของการเล่นและการฝึกซ้อมเป็นอย่างดี ทำให้ผู้เล่นภายใต้ทีมมีการเล่นที่ประสานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี สิ่งนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้สามารถคิดแผนการเล่นของฝ่ายตรงข้ามได้เป็นอย่างดี และการฝึกซ้อมตามรูปแบบก็เป็นพื้นฐานของการพัฒนาการแข่งขัน

มนชัย ภูรภกิจ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลชายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 รอบคัดเลือก ภาค 3 โดยมีจุดมุ่งหมายการวิจัยครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์วิธีการรุกของทีมบาสเกตบอลชายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 รอบคัดเลือก ภาค 3 วิธีการรุก 7 วิธี ที่ใช้ประกอบด้วย 1) ผู้เล่นที่มีลูกบลอลเลียงเข้ายิงประตูด้วยตนเอง 2) ผู้เล่นที่มีลูกบลอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู 3) ผู้เล่นที่มีลูกบลอลลงให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู 4) ผู้เล่นที่ไม่มีลูกบลอลวิ่งตัดมารับลูกบลอลจากผู้เล่นที่มีลูกบลอลลงให้ยิงประตู 5) ผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตู 6) การย่างลูกบลอลของฝ่ายรุกหลังจากการยิงประตูไม่สำเร็จแล้วได้ลูกบลอลยิงประตู 7) การยิงประตูโทช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นทีมนักกีฬาบาสเกตบอลชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 รอบคัดเลือก ภาค 3 โดยใช้วิธีการสังเกตจากวิธีทัศนที่บันทึกไว้ 4 คู่ ของทีมที่เข้ารับ 4 ทีมสุดท้าย ได้แก่ ทีมขอนแก่น ทีมอุบลราชธานี ทีมมหาสารคาม ทีมศรีสะเกษ แล้วลงในใบบันทึกวิธีการรุก และใช้การวิเคราะห์แบบแยกแยะความถี่และร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. วิธีการรุกที่ทุกทีมใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกด้วยผู้เล่นส่งลูกบลอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 231 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.48 รองลงมาคือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบลอลเลียงลูกเข้ายิงประตูด้วยตนเอง และวิธีการรุกด้วยยิงประตูโทช โดยใช้การรุก 163 ครั้ง และ 118 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.62 และ 17.10 ตามลำดับ

2. วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ การยิงประตูโทช โดยประสบผลสำเร็จ 72 ครั้ง จากทั้งหมด 118 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.02 รองลงมา คือ วิธีการรุกด้วยผู้เล่นทำกำบังให้เพื่อนร่วมทีมเข้ายิงประตูและวิธีรุกด้วยผู้เล่นที่มีลูกบลอลเลียงเข้ายิงประตูด้วยตนเอง โดยประสบผลสำเร็จ 3 ครั้ง จากทั้งหมด 6 ครั้ง และ 63 ครั้ง จากทั้งหมด 163 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 38.65 ตามลำดับ

3. วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกด้วยผู้เล่นส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 158 ครั้ง จากทั้งหมด 231 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.40 รองลงมา คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู และ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอล วิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยไม่ประสบผลสำเร็จ 44 ครั้ง จากทั้งหมด 65 ครั้ง และ 42 ครั้ง ทั้งหมด 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.69 และ 61.76 ตามลำดับ

4. ผลการรุกของทีมขอนแก่น

4.1 ผลการรุกของทีมขอนแก่นที่ใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.78

4.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทช โดยการรุก 20 ครั้ง จากทั้งหมด 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.61

4.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลใช้จังหวะการหมุนตัวเพื่อยิงประตู โดยการรุก 12 ครั้ง จากทั้งหมด 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.00

5. ผลการรุกของทีมอุบลราชธานี

5.1 ผลการรุกของทีมอุบลราชธานีที่ใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกด้วยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.92

5.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยการยิงประตูโทช โดยการรุก 29 ครั้ง จากทั้งหมด 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.50

5.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่ลูกบอลเลี้ยงเข้ายิงประตูเอง โดยการรุก 25 ครั้ง จากทั้งหมด 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.65

6. ผลการรุกของทีมมหาสารคาม

6.1 ผลการรุกของทีมมหาสารคามที่ใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 66 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.05

6.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นที่มีลูกบอลเลี้ยงลูกบอลเข้ายิงประตูด้วยเอง โดยการรุก 24 ครั้ง จากทั้งหมด 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.54

6.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกด้วยผู้เล่นที่ไม่มีลูกบอล วิ่งตัดมารับลูกบอลจากผู้เล่นที่มีลูกบอลส่งให้ยิงประตู โดยการรุก 8 ครั้ง จากทั้งหมด 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.72

7. ผลการรุกของทีมศรีสะเกษ

7.1 ผลการรุกของทีมศรีสะเกษใช้มากที่สุด คือ วิธีการรุกโดยผู้เล่นส่งลูกบอลให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยใช้การรุก 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.55

7.2 วิธีการรุกที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกด้วยการยิงประตูไทย โดยการ

รุก 13 ครั้ง จากทั้งหมด 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.17

7.3 วิธีการรุกที่ไม่ประสบผลสำเร็จมากที่สุด คือ วิธีการรุกด้วยผู้เล่นสังลูกบลล

ให้เพื่อนร่วมทีมที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกว่าทำการยิงประตู โดยการรุก 41 ครั้ง จากทั้งหมด 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.85

นพพร เอกมาตราช (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ยุทธวิธีการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2006 ณ ประเทศเยอรมนี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถ่ายทอดวิธีการยิงประตูฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2006 และเพื่อศึกษารูปแบบการยิงประตู ช่วงเวลาของการได้ประตู และจำนวนครั้งของการยิงประตู ใน การแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2006 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ แหล่งข้อมูลทีมฟุตบอลที่เข้ารอบ 16 ทีมสุดท้าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นภาพบันทึก จากการแข่งขันทางแ芬ดีวีดี และแบบบันทึก การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจง ความถี่ ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัย พบว่า

1. ยุทธวิธีการยิงประตู แบบเป็นประตุมากที่สุดคือ ยุทธวิธีการยิงประตูจากตรงกลาง สนาม จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.33 และยุทธวิธีการยิงประตูที่ใช้ได้ผลน้อยที่สุด คือ ยุทธวิธีการยิงประตูจากด้านข้างสนาม จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.67

2. รูปแบบการยิงประตู ที่ใช้ได้ผลมากที่สุดคือ การเปิดบอลจากด้านข้างสนามด้วยลูก โถง จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20 การเตะไ泰 ณ จุดเตะไ泰 จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.66 การ ทำซิ่ง 1-2 จังหวะ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.33

3. ช่วงเวลาการยิงประตู คือ ช่วงเวลาครึ่งแรกจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.33 และ มีการยิงประตูในช่วง 15 นาทีแรกของการแข่งขันมากที่สุด จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.66 ส่วนช่วงเวลาครึ่งหลัง จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.66 ส่วนช่วงเวลาครึ่งหลัง จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.66 และมีการยิงประตูในช่วง 15 นาทีสุดท้ายของการแข่งขันมากที่สุด จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20

4. จำนวนครั้งของการยิงประตูทั้งหมด 861 ครั้ง ค่าเฉลี่ยของการยิงประตูต่อเกมการแข่งขัน 53.80 ครั้ง แบ่งออกเป็นจำนวนการยิงประตู แบบเป็นประตู จำนวน 30 ครั้ง ค่าเฉลี่ยของการยิงประตูต่อเกมการแข่งขัน 1.87 ครั้ง และจำนวนการยิงประตูแบบไม่เป็นประตู จำนวน 831 ครั้ง ค่าเฉลี่ยของการยิงประตูต่อเกมการแข่งขัน 51.93 ครั้ง

สุเมธ พรมอินทร์ (2550) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความคลาดทาง อารมณ์กับความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเชป์ตะกร้อ ใน การแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเชป์ตะกร้อ เยาวชนแห่งชาติว่าอยู่ในระดับใด มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางด้านทักษะและผลสัมฤทธิ์

การแข่งขันหรือไม่ นักกีฬาที่มีเพศ ภูมิภาคที่สังกัด ประเภทการแข่งขัน และตำแหน่งการเล่นต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกันหรือไม่อย่างไร โดยใช้นักกีฬาเชป็อกตะกร้อเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 23 เป็นกลุ่มประชากร กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yomane) และทำการสุ่มจำแนกตามประเภททีมเดียว และทีมชุด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Stratified Sampling ได้กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา 261 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับวัยรุ่นของกรมสุขภาพจิต และแบบประเมินความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน ที่คำนวณวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลัมเพรสลิธิสหสมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (T-test) ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากพบความแตกต่างจะวิเคราะห์รายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe) กำหนดความมั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเชป็อกตะกร้อเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 23 อุழิในเกณฑ์ปกติ
2. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬามีความสัมพันธ์กับความสามารถทางด้านทักษะ และผลสัมฤทธิ์การแข่งขันอย่างไม่มั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักกีฬาที่มีเพศ ภูมิภาคที่สังกัด ประเภทการแข่งขัน และตำแหน่งการเล่นต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างไม่มั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

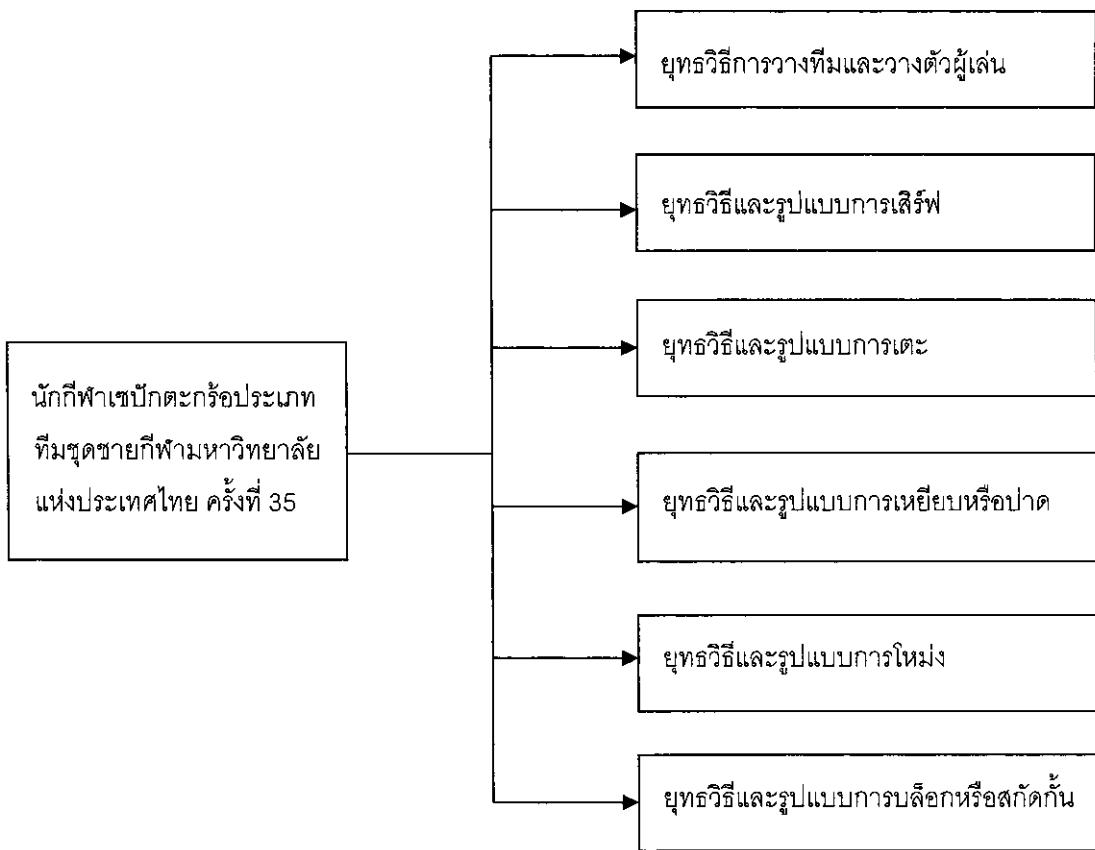
จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องดังกล่าวพบจะประมวลสรุปได้ว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาเชป็อกตะกร้อเยาวชนในแต่ละภูมิภาคที่ประเทศอยู่ในเกณฑ์ปกติ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มั่นยำสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรที่แตกต่างกันและมีผลต่อผลสัมฤทธิ์การแข่งขัน คือความสามารถทางด้านทักษะ ทีมที่มีความสามารถทางด้านทักษะสูงกว่า ก็จะเป็นฝ่ายชนะ แต่ในบางครั้งถึงแม้ว่าทีมที่มีความสามารถทางด้านทักษะสูงกว่าอย่างเห็นได้ชัดเจน ก็อาจจะพ่ายแพ้ได้ในการแข่งขัน เชป็อกตะกร้อประเภททีมชุด ถ้าอยุธย์คว้าชัยชนะทีม และการทำคะแนนผิดพลาด

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำค่าแนวตัวยการเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบหรือปัด การโน้มง และการสกัดกันพอยจะประมวลสรุปและจัดทำเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาปีกระรุ่บประเภทที่มีช้ายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 พ.ศ.2551 ณ มหาวิทยาลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 24 ทีม

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปีกระรุ่บประเภทที่มีชุดชายที่ผ่านเข้ารอบ 8 ทีมสุดท้ายในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 พ.ศ.2551

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ นักศึกษาปีกระรุ่บประเภทที่มีชุดชายที่ผ่านเข้ารอบ 8 ทีมสุดท้ายในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 พ.ศ.2551

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบหรือปัด การโหม่ง และการสกัดกั้นในการแข่งขันกีฬาปีกระรุ่บประเภทที่มีชุดชายแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การเสิร์ฟ การเตะ การเหยียบหรือปัด การโหม่ง และการสกัดกั้น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการทดลองใช้ และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน

2. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 เครื่องบันทึกภาพอัดโน้มติ 2 เครื่อง
- 2.2 แผ่นบันทึกภาพ สำนวนละ 30 ม้วน
- 2.3 แผ่นดีวีดี (DVD)
- 2.4 เครื่องรับโทรศัพท์
- 2.5 เครื่องคอมพิวเตอร์
- 2.6 สายไฟและขาตั้งเครื่องบันทึกภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะกรรมการวิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำแบบบันทึกยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การสื่อสาร การเตะ การเหยียบหรือปัด การโหม่ง และการสกัดกัน
2. ประสานงานการริบบิ่งบันทึกภาพอัตโนมัติจำนวน 4 เครื่อง
3. จัดซื้ออุปกรณ์สำนักความสะอาดในการวิจัย เช่น แผ่นบันทึกภาพ แผ่นดีวีดี และ สายไฟ
4. ขอตัวบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการบันทึกภาพอัตโนมัติงานค้านำ 2 ท่าน
5. ดำเนินการบันทึกภาพการแข่งขันตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายของการแข่งขันกีฬา เชป์กตะกร้อประเภททีมชุดชาย
6. ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยบันทึกข้อมูลในส่วนที่เป็นเทคนิคและยุทธวิธีการวางแผนทีมและ วางแผนตัวผู้เล่น ในส่วนที่ไม่สามารถบันทึกภาพได้
7. นำภาพจากแผ่นบันทึกภาพ บันทึกลงแผ่นดีวีดี และนำภาพที่ได้จากแผ่นดีวีดีไป ศึกษาอยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การสื่อสาร การเตะ การเหยียบหรือปัด การโหม่ง และการสกัดกัน โดยการบันทึก ลงในแบบบันทึกยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การสื่อสาร การเตะ และการสกัดกันเพื่อจะได้ นำข้อมูลจากใบบันทึกไปเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้คณะกรรมการวิจัยนำข้อมูลจากแบบบันทึกข้อมูลในสนามแข่งขัน และแบบบันทึก ข้อมูลจากดีวีดีมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ของยุทธวิธีและรูปแบบการวางแผนทีม การสื่อสาร การเตะ ทำคะแนน การเหยียบหรือปัด การโหม่ง และการสกัดกันในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง ประเทศไทย ครั้งที่ 35 โดยจัดทำเป็นตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิจัย กระชับ สั้น และมีความเข้าใจชัดเจน จึงขอกำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

- D แทน ทีมนักวิทยาลัยหอการค้าไทย
E แทน ทีมนักวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
F แทน ทีมนักวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
G แทน ทีมนักวิทยาลัยศรีปatum
H แทน ทีมนักวิทยาลัยราชภัฏวไลยลังกรณ์
I แทน ทีมสถาบันการพัฒนาภาษา
J แทน ทีมนักวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
K แทน ทีมวิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ
f แทน จำนวนครั้ง
% แทน ค่าร้อยละ
* แทน ทีมที่เข้ารอบสาม
** แทน ทีมที่เข้ารอบรองชนะเลิศ
*** แทน ทีมที่เข้าชิงชนะเลิศ
ABC แทน การวางทีมจากทีมเก่งมากที่สุดมาสู่เก่งน้อยที่สุด
ACB แทน การวางทีมที่เก่งมากที่สุดไว้อันดับแรก เก่งน้อยที่สุดไว้กลาง เก่งมากไว้หลัง
BAC แทน การวางทีมที่เก่งมากไว้อันดับแรก เก่งมากที่สุดไว้กลาง เก่งน้อยที่สุดไว้หลัง
BCA แทน การวางทีมที่เก่งมากไว้อันดับแรก เก่งน้อยที่สุดไว้กลาง เก่งมากที่สุดไว้หลัง
CAB แทน การวางทีมเก่งน้อยที่สุดไว้อันดับแรก เก่งมากที่สุดไว้กลาง เก่งมากไว้หลัง
CBA แทน การวางทีมเก่งน้อยที่สุดไว้อันดับแรก เก่งมากไว้กลาง เก่งมากที่สุดไว้หลัง
การนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ จะนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงโดยแบ่งการนำเสนอ

ออกเป็น 7 ส่วน ดัง

- ข้อมูลเกี่ยวกับทีมนักกีฬาเชิงต่อตะกร้าว
- ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธวิธีการวางทีมและวางแผนตัวผู้เล่น
- ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการเดิร์ฟ

4. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการเตะ
5. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการเหยียบหรือปาด
6. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการใหม่
7. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและยุทธวิธีการบล็อกหรือสกัดกัน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับทีมนักกีฬาเชือกตะกร้อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษารูปแบบและยุทธวิธีการวางแผนทีมและวางแผนตัวผู้เล่นด้วย จึงจำเป็นต้องศึกษา การแข่งขันเชือกตะกร้อประเพณีทีมชุดชาย เพราะมีความซับซ้อนในเรื่องรูปแบบและยุทธวิธีการวางแผนทีม และ การเล่นสูงกว่าทีมนักปิง ในการแข่งขันเชือกตะกร้อทีมชุดชายครั้งนี้มีทีมเข้าร่วมการแข่งขันรอบมหกรรม จำนวน 24 ทีม แต่ละทีมจะมีความสามารถทางด้านทักษะสูง เพราะผ่านการแข่งขันรอบคัดเลือกของแต่ละโซนมาแล้ว คณะกรรมการจึงได้ติดตามดูการแข่งขันตลอด ตั้งแต่การแข่งขันรอบแรกจนกระทั่งถึงรอบชิงชนะเลิศ ใน การแข่งขันรอบแรกและรอบสอง มีทั้งทีมที่ทักษะใกล้เคียงกันและห่างหันกัน ทำให้การแข่งขันไม่เร้าใจเท่าที่ควร เพราะทีมที่มีทักษะเหนือกว่า ไม่ต้องใช้ยุทธวิธีการวางแผนทีมและรูปแบบการเล่นที่ซับซ้อนมากนัก เล่นแบบ สบาย ๆ ไม่กดดัน ไม่เหนื่อย ในขณะที่ทีมทักษะด้อยกว่า ประสบการณ์น้อยกว่าก็มีความกลัว ความกดดันและ ความตื่นเต้น ไม่สามารถแสดงออกซึ่งความสามารถทางด้านทักษะได้เต็มที่ ก็จะพ่ายแพ้ไปด้วยความคาดเดียว ต่างจากทีมที่เข้ารอบสาม รอบรองชนะเลิศ และรอบชิงชนะเลิศ ซึ่งมีจำนวน 8 ทีม คือ ทีมน้ำทิยาลัย หอการค้าไทย วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงแสน สถาบันการพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และวิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ แต่ละทีม มีทักษะดี มีประสบการณ์แข่งขัน นักกีฬาหลายคนเคยเล่นกีฬาเชือกตะกร้อในกีฬาแห่งชาติ บางคนเป็นอดีต นักกีฬาทีมชาติ และเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยในชุดปัจจุบัน ทำให้แต่ละทีมไม่ประมาณที่จะกัน วางแผนทีม และวางแผนตัวผู้เล่นในแต่ละครั้ง ต้องผ่านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลอย่างรอบด้าน ยุทธวิธีการ เล่นก็ต้องใช้อย่างสูงความสามารถ เพราะถ้าพลาดหรือพ่ายแพ้ หมายถึง การตกรอบทันที ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการจึงใช้นักกีฬาจากทีมต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในการศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธวิธีการวางแผนทีมและการวางแผนตัวผู้เล่นในการแข่งขันเชป์กัตกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการวางแผนทีมในการแข่งขันเชป์กัตกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ยุทธวิธี การวางแผนทีม	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ABC	-	-	-	-	1	50.00	-	-	1	100.00	-	-	1	100.00	2	66.67	5	35.72
ACB	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BAC	1	100.00	3	100.00	1	50.00	1	100.00	-	-	2	100.00	-	-	1	33.33	9	64.28
BCA	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
CAB	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
CBA	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	1	100.00	3	100.00	2	100.00	1	100.00	1	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	14	100.00

จากตาราง 1 พบร่วมกัน D, E, G และ I วางแผนทีมแบบ BAC ทุกครั้งที่ลงแข่งขัน ร้อยละ 100 ทีม H และ J วางแผนทีมแบบ ABC ร้อยละ 100 ส่วนทีม F วางแผนทีมแบบ ABC และ BAC อย่างละร้อยละ 50 และทีม K วางแผนทีมแบบ ABC ร้อยละ 66.67 แบบ BAC ร้อยละ 33.33 ในภาพรวมจะเห็นว่า การวางแผนทีมนี้มี 2 แบบเป็นหลัก คือ แบบ ABC และ BAC โดยการวางแผน ABC คิดเป็นร้อยละ 35.72 และแบบ BAC คิดเป็นร้อยละ 64.28

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการวางแผนตัวผู้เล่นสำรองในการแข่งขันเชป์กัตตอกี้ฟามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 35

จำนวนการ วางแผนตัวผู้เล่น สำรอง	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ตำแหน่งเสิร์ฟ	1	50.00	1	33.33	1	100.00	-	-	-	-	2	66.67	1	50.00	2	66.67	8	50.00
ตำแหน่งเตะ	1	50.00	2	66.67	-	-	1	100.00	1	100.00	1	33.33	1	50.00	1	33.33	8	50.00
ตำแหน่งตั้ง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	2	100.00	3	100.00	1	100.00	1	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	3	100.00	16	100.00

จากตาราง 2 พบร่วมกันว่า การวางแผนตัวผู้เล่นสำรองของทีม D วางในตำแหน่งเสิร์ฟ 1 คน เตะ 1 คน ทีม E วางในตำแหน่งเสิร์ฟ 1 คน เตะ 2 คน ทีม F วางในตำแหน่งเสิร์ฟ 1 คน ทีม G และทีม H วางในตำแหน่งเตะทีมละ 1 คน ทีม I และทีม K วางในตำแหน่งเสิร์ฟ 2 คน เตะ 1 คน และทีม J วางในตำแหน่งเสิร์ฟ และเตะตำแหน่งละ 1 คน การวางแผนตัวผู้เล่นสำรองในภาพรวมจะว่าการวางแผนตัวในตำแหน่งเสิร์ฟกับตำแหน่งเตะมีอัตราส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 50 สถานที่วางแผนตั้งไม่มีทีมใดวางแผนตัวเป็นผู้เล่นสำรอง

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการวางแผนทีมและการวางแผนตัวผู้เล่นสำรองกับผลการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทีม	ยุทธวิธีการวางแผนทีม						การวางแผนตัวผู้เล่นสำรอง						ผลการแข่งขัน		
	ABC		BAC		รวม		เสิร์ฟ		เตะ		ตั้ง				
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	
D*	-	-	1	100.00	1	100.00	1	50.00	1	50.00	-	-	2	100.00	ตกรอบ 3
E***	-	-	3	100.00	3	100.00	1	33.33	2	66.67	-	-	3	100.00	รองชนะเลิศ
F**	1	50.00	1	50.00	2	100.00	1	100.00	-	-	-	-	1	100.00	ตกรอบรองชนะเลิศ
G*	-	-	1	100.00	1	100.00	-	-	1	100.00	-	-	1	100.00	ตกรอบ 3
H*	1	100.00	-	-	1	100.00	-	-	1	100.00	-	-	1	100.00	ตกรอบ 3
I**	-	-	2	100.00	2	100.00	2	66.67	1	33.33	-	-	3	100.00	ตกรอบรองชนะเลิศ
J*	1	100.00	-	-	1	100.00	1	50.00	1	50.00	-	-	2	100.00	ตกรอบ 3
K***	2	66.67	1	33.33	3	100.00	2	66.67	1	33.33	-	-	3	100.00	ชนะเลิศ
รวม	5	35.71	9	64.29	14	100.00	8	50.00	8	50.00	-	-	16	100.00	

จากตาราง 3 พบร่วมกัน ยุทธวิธีการวางแผนทีมในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มี 2 แบบ คือ แบบ ABC ร้อยละ 35.71 และแบบ BAC ร้อยละ 64.29 ส่วนการวางแผนตัวผู้เล่นสำรองมี 2 ตำแหน่งเท่ากัน คือ ตำแหน่งเสิร์ฟและเตะ ทีมที่ชนะเลิศการแข่งขันกีฬาเชป์ตะกร้อในครั้งนี้ มียุทธวิธีการวางแผนทีม 2 แบบ คือ แบบ ABC 2 ครั้ง และแบบ BAC 1 ครั้ง และมีการวางแผนตัวผู้เล่นสำรอง 3 คน โดยมีตำแหน่งเสิร์ฟ 2 คน ตำแหน่งเตะ 1 คน ส่วนทีมรองชนะเลิศมียุทธวิธีการวางแผนทีม แบบเดียว คือ แบบ BAC และมีการวางแผนตัวผู้เล่นสำรอง 3 คน คือ ตำแหน่งเสิร์ฟ 1 คน และตำแหน่งเตะ 2 คน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและคุณลักษณะของการเสิร์ฟในการแข่งขันเชปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของรูปแบบการเสิร์ฟในการแข่งขันเชป็อกตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

จากตาราง 4 พบว่า ผู้เล่นเสิร์ฟของทีม D และ J ใช้เท้าขวาเสิร์ฟ ร้อยละ 100 ทีม E ใช้เท้าขวาเสิร์ฟ ร้อยละ 88.89 เท้าซ้ายร้อยละ 11.11 ทีม F ใช้เท้าขวาเสิร์ฟ ร้อยละ 42.86 เท้าซ้าย ร้อยละ 57.14 ทีม G และทีม H ใช้เท้าขวาเสิร์ฟ ร้อยละ 66.67 เท้าซ้าย ร้อยละ 33.33 ทีม I ใช้เท้าขวาเสิร์ฟ ร้อยละ 62.50 เท้าซ้าย ร้อยละ 37.50 ทีม K ใช้เท้าขวาเสิร์ฟ ร้อยละ 75 เท้าซ้าย ร้อยละ 25

รูปแบบการเสิร์ฟทีม D ใช้นลังเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 100 ทีม E ใช้นลังเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 33.33 ข้างเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 25 ฝ่าเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 41.67 ทีม F ใช้นลังเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 50 ข้างเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 20 ฝ่าเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 30 ทีม G ใช้นลังเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 50 ฝ่าเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 50 ทีม H ใช้นลังเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 42.86 ข้างเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 14.28 ฝ่าเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 42.86 ทีม I ใช้นลังเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 58.33 ฝ่าเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 41.67 ทีม J ใช้นลังเท้าและฝ่าเท้าเสิร์ฟเท่ากัน คือ ร้อยละ 50 ทีม K ใช้นลังเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 50.00 ข้างเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 12.80 ฝ่าเท้าเสิร์ฟ ร้อยละ 37.50 และในภาพรวมจะเห็นว่า เท้าที่ใช้เสิร์ฟส่วนใหญ่เป็นเท้าขวา ร้อยละ 71.43 ส่วนรูปแบบการเสิร์ฟใช้นลังเท้าเสิร์ฟ เป็นส่วนใหญ่คิดเป็น ร้อยละ 49.28 รองลงมาคือ เสิร์ฟด้วยฝ่าเท้า คิดเป็น ร้อยละ 39.13

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของบุหรือการเสิร์ฟในการแข่งขันเชปีกตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

บุหรือการเสิร์ฟ	D*		E**		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
การเสิร์ฟดาด	36	90.00	130	70.65	87	72.50	61	89.71	68	85.00	99	86.09	40	85.11	168	73.04	689	77.94
การเสิร์ฟสไลด์	1	2.50	15	8.15	10	8.33	1	1.47	-	-	-	-	3	6.38	2	0.87	32	3.62
การเสิร์ฟท้อปสปิน	2	5.00	9	4.89	9	7.50	1	1.47	2	2.50	7	6.09	1	2.13	8	3.48	39	4.41
การเสิร์ฟหยอกด	1	2.50	30	16.31	14	11.67	5	7.35	10	12.50	9	7.82	3	6.38	52	22.61	124	14.03
รวม	40	100.00	184	100.00	120	100.00	68	100.00	80	100.00	115	100.00	47	100.00	230	100.00	884	100.00

หมายเหตุ ผู้เสิร์ฟ 1 คน อาจจะใช้บุหรือการเสิร์ฟหลายวิธี

จากตาราง 5 พบว่า จำนวนและร้อยละของการเสิร์ฟคาดที่ม D 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90.00 ที่ม E 130 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.65 ที่ม F 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.50 ที่ม G 61 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 89.71 ที่ม H 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.00 ที่ม I 99 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 86.09 ที่ม J 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.11 ที่ม K 168 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.04 และโดยภาพรวมจำนวนครั้งของการเสิร์ฟคาดเท่ากับ 689 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.94

จำนวนและร้อยละของการเสิร์ฟสไลด์ ที่ม D 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ที่ม E 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.15 ที่ม F 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.33 ที่ม G 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.47 ที่ม J 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.38 ที่ม K 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.87 และโดยภาพรวมจำนวนครั้งของการเสิร์ฟสไลด์เท่ากับ 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.62

จำนวนและร้อยละของการเสิร์ฟห้อปสปีนที่ม D 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ที่ม E 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.89 ที่ม F 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.50 ที่ม G 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.47 ที่ม H 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ที่ม I 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.09 ที่ม J 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.13 ที่ม K 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.48 และโดยภาพรวมจำนวนครั้งของการเสิร์ฟห้อปสปีนเท่ากับ 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.41

จำนวนและร้อยละของการเสิร์ฟหยดที่ม D 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ที่ม E 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.31 ที่ม F 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.67 ที่ม G 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.35 ที่ม H 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 ที่ม I 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.82 ที่ม J 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.38 ที่ม K 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.61 และโดยภาพรวมจำนวนครั้งของการเสิร์ฟหยดเท่ากับ 124 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.03

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการเลือกในการแข่งขันเชป์กดกร้อกพามมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

อุทธรรภิช การเลือก	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
การเลือกคาด	2	33.33	7	33.33	8	50.00	3	50.00	4	40.00	7	53.85	2	28.57	10	43.48	43	42.16
การเลือกสไลด์	1	16.67	4	19.05	3	18.75	-	-	-	-	1	7.69	2	28.57	1	4.35	12	11.76
การเลือก ห้อปสปัน	2	33.33	3	14.29	2	12.50	1	16.67	2	20.00	2	15.38	1	14.29	3	13.04	16	15.69
การเลือกหมายอด	1	16.67	7	33.33	3	18.75	2	33.33	4	40.00	3	23.08	2	28.57	9	39.13	31	30.39
รวม	6	100.00	21	100.00	16	100.00	6	100.00	10	100.00	13	100.00	7	100.00	23	100.00	102	100.00

หมายเหตุ ผู้เลือก 1 คน อาจจะใช้ยุทธวิธีการเลือกหลายวิธี

จากตาราง 6 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการสื่อสารพดาดที่ม D 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.33 ที่ม E 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.33 ที่ม F 8 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.00 ที่ม G 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 50.00 ที่ม H 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.00 ที่ม I 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 53.85 ที่ม J 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 28.57 ที่ม K 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 43.48 และโดยภาพรวมมีผู้สื่อสารพดาดจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 42.16

จำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการสื่อสารสไลด์ที่ม D 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 16.67 ที่ม E 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 19.05 ที่ม F 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.75 ที่ม I 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.69 ที่ม J 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 28.57 ที่ม K 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.35 และโดยภาพรวมผู้ที่ใช้ยุทธวิธีการสื่อสารสไลด์ จำนวน 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.76

จำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการสื่อสารห้องปฏิสปัน ที่ม D 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.33 ที่ม E 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 14.29 ที่ม F 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.50 ที่ม G 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 16.67 ที่ม H 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.00 ที่ม I 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 15.38 ที่ม J 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 14.29 ที่ม K 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.04 และโดยภาพรวมผู้ใช้ยุทธวิธีการสื่อสารห้องปฏิสปันจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.69

จำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการสื่อสารหนาแน่น ที่ม D 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 16.67 ที่ม E 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.33 ที่ม F 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ที่ม G 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.33 ที่ม H 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.00 ที่ม I 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.08 ที่ม J 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 28.57 ที่ม K 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 39.13 และโดยภาพรวมผู้ที่ใช้ยุทธวิธีการสื่อสารหนาแน่น 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.39

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟดาดในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทาง การเสิร์ฟ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
หน้าขวา																		
ขวาสุด	3	8.33	5	3.85	5	5.75	-	-	4	5.88	4	4.04	1	2.50	12	7.14	34	4.94
ตรงตัว	1	8.33	14	10.77	10	11.49	6	9.84	8	11.77	12	12.12	3	7.50	13	7.74	67	9.72
ซ้ายสุด	4	16.67	5	3.85	3	3.45	-	-	1	1.47	7	7.07	3	7.50	5	2.98	30	4.35
แนวค์																		
ขวาสุด	8	22.22	19	14.61	4	4.60	1	1.64	11	16.18	10	10.10	7	17.50	21	12.50	81	11.76
ตรงตัว	3	8.33	38	29.23	26	29.88	22	36.06	17	25.00	25	25.26	16	40.00	52	30.95	199	28.88
ซ้ายสุด	8	22.22	18	13.84	8	9.19	5	8.20	4	5.88	10	10.10	-	-	16	9.52	69	10.01
หน้าซ้าย																		
ขวาสุด	2	5.56	5	3.85	5	5.75	3	4.92	4	5.88	7	7.07	-	-	18	10.71	44	6.39
ตรงตัว	3	8.33	23	17.69	21	24.14	21	34.42	13	19.12	23	23.23	8	20.00	26	15.48	138	20.03
ซ้ายสุด	2	5.56	3	2.31	5	5.75	3	4.92	6	8.82	1	1.01	2	5.00	5	2.98	27	3.92
รวม																		
	36	100.00	130	100.00	87	100.00	61	100.00	68	100.00	99	100.00	40	100.00	168	100.00	689	100.00

จากตาราง 7 พบว่า จำนวนและร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟคาดที่ลงมากที่สุด คือ ตรงตัวเบ็ค จำนวน 199 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.88 รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าซ้าย จำนวน 138 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.03 ขวาสุดของเบ็ค จำนวน 81 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.76 ซ้ายสุดของเบ็ค จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.01 ตรงตัวหน้าขวา 67 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.72 ทิศทางการเสิร์ฟคาดที่ลงน้อยที่สุด คือ ซ้ายสุดของหน้าซ้าย จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.92 รองลงมาคือ ซ้ายสุดของหน้าขวา จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.35

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟสไลด์ในการแข่งขันเชปักตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทาง การเสิร์ฟ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
หน้าขวา																		
ขวาสุด	-	-	-	6.67	3	30.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	12.50
ตรงตัว	-	-	1	6.67	3	30.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	12.50
ซ้ายสุด	-	-	-	-	1	10.00	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50.00	2	6.25
เบ็ค																		
ขวาสุด	1	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	50.00	2	6.25
ตรงตัว	-	-	1	6.67	3	30.00	1	100.00	-	-	-	-	1	33.33	-	-	6	18.75
ซ้ายสุด	-	-	1	6.67	-	-	-	-	-	-	-	1	33.33	-	-	2	6.25	
หน้าซ้าย																		
ขวาสุด	-	-	1	6.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3.12
ตรงตัว	-	-	4	26.66	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	12.50
ซ้ายสุด	-	-	6	40.00	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3.34	-	-	7	21.87
รวม																		
	1	100.00	15	100.00	10	100.00	1	100.00	-	-	-	-	3	100.00	2	100.00	32	100.00

จากตาราง 8 พบร่วม จำนวนและร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟสไลด์ที่ลงมากที่สุด คือ ซ้ายสุดของหน้าซ้าย จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.87 รองลงมาคือ ตรงตัวเบ็ค จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.75 ทิศทางการเสิร์ฟสไลด์ที่ลงน้อยที่สุด คือ ขวาสุดของหน้าซ้าย จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.12

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟท็อปสปินในการแข่งขันเชิงปากตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทาง การเสิร์ฟ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
หน้าขวา																		
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ตรงตัว	-	-	1	11.11	-	-	-	-	-	-	2	28.57	-	-	3	37.50	6	14.63
ซ้ายสุด	-	-	3	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	12.50	4	9.76
แบ็ค																		
ขวาสุด	1	50.00	-	-	-	-	-	-	-	-	2	28.57	-	-	-	-	3	7.32
ตรงตัว	-	-	3	3.33	5	55.56	1	100.00	1	50.00	3	42.85	1	100.00	3	37.50	17	41.46
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หน้าซ้าย																		
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	14.29	-	-	1	12.50	2	4.88
ตรงตัว	-	-	2	2.23	3	3.33	-	-	1	50.00	1	14.27	-	-	-	-	7	17.07
ซ้ายสุด	1	50.00	-	-	1	11.11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	4.88
รวม	2	100.00	9	100.00	9	100.00	1	100.00	2	100.00	7	100.00	1	100.00	8	100.00	41	100.00

จากตาราง 9 พบว่า จำนวนและร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟท็อปสปินที่ลงมากที่สุด คือ ตรงตัวแบ็ค จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.46 รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าซ้าย จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.07 ทิศทางการเสิร์ฟท็อปสปินที่ลงน้อยที่สุด คือ ซ้ายสุดและขวาสุดของหน้าซ้าย โดยเสิร์ฟลงตำแหน่งละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.88 ของตำแหน่ง

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟheyดในการแข่งขันเชป็อกครัวกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทาง การเสิร์ฟ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม		
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	
หน้าขวา																			
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	1	10.00	-	-	-	-	5	9.62	6	4.84	
ตรงตัว	-	-	3	10.00	2	14.29	1	20.00	2	20.00	1	11.11	-	-	1	1.92	10	8.06	
ซ้ายสุด	-	-	1	3.33	-	-	-	-	-	-	1	11.11	-	-	1	1.92	3	2.42	
แบ๊ค	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	3.85	2	1.61	
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	24	46.15	58	46.77	
ตรงตัว	1	100.00	16	53.33	6	42.86	2	40.00	5	50.00	4	44.45	-	-	-	24	46.15	58	46.77
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
หน้าซ้าย																			
ขวาสุด	-	-	1	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.81	
ตรงตัว	-	-	4	13.34	1	7.14	1	20.00	2	20.00	3	33.33	2	66.67	13	25.00	26	20.97	
ซ้ายสุด	-	-	5	16.67	5	35.71	1	20.00	-	-	-	-	1	33.33	6	11.54	18	14.52	
รวม	1	100.00	30	100.00	14	100.00	5	100.00	10	100.00	9	100.00	3	100.00	52	100.00	124	100.00	

จากตาราง 10 พบร่วม จำนวนและร้อยละของทิศทางการเสิร์ฟheyดที่ลงมากที่สุด คือ ตรงกลางหน้าตาซ้าย จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.77 รองลงมาคือ ตรงกลางตาซ้ายหน้าซ้าย จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.97 ซ้ายสุดของหน้าซ้าย จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.52 ทิศทางการเสิร์ฟheyดที่ลงน้อยที่สุดคือ ขวาสุด หน้าซ้าย จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.81 รองลงมาคือ ขวาสุดของแบ๊ค จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.61

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและอุทิศวิธีการเตะในการแข่งขันเชป์กัตกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่ง อวัยวะและรูปแบบการเตะในการแข่งขันเชป์กัตกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

รายการ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ตำแหน่งที่เตะ																		
หน้าขวา	2	50.00	6	66.67	4	50.00	3	75.00	3	60.00	5	71.43	2	66.67	7	50.00	32	59.26
หน้าซ้าย	1	25.00	3	33.33	3	37.50	1	25.00	2	40.00	2	28.57	-	-	6	42.86	18	33.33
ผู้เล่นพ	1	25.00	-	-	1	12.50	-	-	-	-	-	-	1	33.33	1	7.14	4	7.41
รวม	4	100.00	9	100.00	8	100.00	4	100.00	5	100.00	7	100.00	3	100.00	14	100.00	54	100.00
อวัยวะหลักที่ใช้																		
เท้าขวา	2	50.00	4	44.44	8	100.00	4	100.00	5	100.00	6	85.71	2	66.67	13	92.86	44	81.48
เท้าซ้าย	2	50.00	5	55.56	-	-	-	-	-	-	1	14.29	1	33.33	1	7.14	10	18.52
รวม	4	100.00	9	100.00	8	100.00	4	100.00	5	100.00	7	100.00	3	100.00	14	100.00	54	100.00
รูปแบบการเตะ																		
เตะวอคเลอร์	3	60.00	9	69.23	7	63.64	4	57.14	5	62.50	7	77.78	3	60.00	9	56.25	472	63.51
เตะสลับ	2	40.00	1	7.69	2	18.18	2	28.57	1	12.50	1	11.11	2	40.00	5	31.25	16	21.62
เตะซันเบิค	-	-	3	23.08	2	18.18	1	14.29	2	25.00	1	11.11	-	-	2	12.50	11	14.87
รวม	5	100.00	13	100.00	11	100.00	7	100.00	8	100.00	9	100.00	5	100.00	16	100.00	74	100.00

จากตาราง 11 พบว่า จำนวนและร้อยละของตำแหน่งที่ตำแหน่งที่ในทีม D หน้าขวาเตะ 2 คน หน้าซ้าย 1 คน ผู้เสิร์ฟ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00, 25.00 และ 25.00 ตามลำดับ ทีม E หน้าขวาเตะ 6 คน หน้าซ้าย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม F หน้าขวาเตะ 4 คน หน้าซ้าย 3 คน ผู้เสิร์ฟ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00, 37.50 และ 12.50 ตามลำดับ ทีม G หน้าขวาเตะ 3 คน หน้าซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ตามลำดับ ทีม H หน้าขวาเตะ 3 คน หน้าซ้าย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 40.00 ตามลำดับ ทีม I หน้าขวาเตะ 5 คน หน้าซ้าย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 28.57 ตามลำดับ ทีม J หน้าขวาเตะ 2 คน ผู้เสิร์ฟ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม K หน้าขวาเตะ 7 คน หน้าซ้าย 6 คน ผู้เสิร์ฟ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00, 42.86 และ 7.14 ตามลำดับ และโดยภาพรวมจำนวนและร้อยละของตำแหน่งที่ตำแหน่งที่เตะมากที่สุด คือ หน้าขวา 32 คน รองลงมาคือ หน้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ 59.26 และ 33.33 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของอวัยวะที่ใช้ตำแหน่งทีม D เท้าขวา 2 คน เท้าซ้าย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00, และ 50.00 ตามลำดับ ทีม E เท้าขวา 4 คน เท้าซ้าย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และ 55.56 ตามลำดับ ทีม F, G และ H ใช้เท้าขวาเตะ 8 คน 4 คน และ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม I ใช้เท้าขวาเตะ 6 คน เท้าซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 14.29 ตามลำดับ ทีม J ใช้เท้าขวาเตะ 2 คน เท้าซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม K ใช้เท้าขวาเตะ 13 คน เท้าซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 92.86 และ 7.14 ตามลำดับ โดยภาพรวมจำนวนและร้อยละของอวัยวะที่ใช้เตะมากที่สุด คือ เท้าขวา 44 คน รองลงมาคือ เท้าซ้าย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 81.48 และ 18.52 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเตะทีม D ใช้รูปแบบการเตะผลลัพธ์ 3 คน เตะสลับ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 40.00 ตามลำดับ ทีม E เตะผลลัพธ์ 9 คน เตะสลับ 1 คน เตะซันแบ็ค 3 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23, 7.69 และ 23.08 ตามลำดับ ทีม F เตะผลลัพธ์ 7 คน เตะสลับ 2 คน เตะซันแบ็ค 2 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64, 18.18 และ 18.18 ตามลำดับ ทีม G เตะผลลัพธ์ 4 คน เตะสลับ 2 คน เตะซันแบ็ค 1 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14, 28.57 และ 14.29 ตามลำดับ ทีม H เตะผลลัพธ์ 5 คน เตะสลับ 1 คน เตะซันแบ็ค 2 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50, 12.50 และ 25.00 ตามลำดับ ทีม I เตะผลลัพธ์ 7 คน เตะสลับ 1 คน เตะซันแบ็ค 1 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78, 11.11 และ 11.11 ตามลำดับ ทีม J เตะผลลัพธ์ 3 คน เตะสลับ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 40.00 ตามลำดับ ทีม K เตะผลลัพธ์ 9 คน เตะสลับ 5 คน เตะซันแบ็ค 2 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25, 31.25 และ 12.50 ตามลำดับ โดยภาพรวมรูปแบบการเตะทีมผู้ใช้งานที่สุด คือ การเตะผลลัพธ์ 47 คน รองลงมาคือ การเตะสลับ 16 คน เตะซันแบ็ค 11 คน คิดเป็นร้อยละ 63.51, 21.62 และ 14.87 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการเดินทางและการแข่งขันเชิงกติก้าพัฒนาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

รายการ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
เดินทางโดยรถยนต์																		
เดินทางด้วยรถบัส	3	37.50	9	34.61	7	30.43	4	36.37	2	15.39	4	26.67	2	22.22	7	22.58	38	27.94
เดินทางโดยเรือ	2	25.00	7	26.92	5	21.74	3	27.27	5	38.46	7	46.67	2	22.22	8	25.80	39	28.67
เดินทางโดยจักรยาน	1	12.50	6	23.08	5	21.74	1	9.09	3	23.08	2	13.33	2	22.22	8	25.00	28	20.59
เดินทางโดยเครื่องบิน																		
เดินทางด้วยเครื่องบินภายในประเทศ	1	12.50	1	3.85	1	4.35	2	18.18	1	7.69	1	6.67	2	22.22	1	3.23	10	7.35
เดินทางด้วยเครื่องบินระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	6.45	2	1.47
เดินทางโดยทางอากาศ	1	12.50	-	-	3	13.04	-	-	-	-	-	-	1	11.12	2	6.45	7	5.15
เดินทางโดยทางน้ำ																		
เดินทางด้วยเรือสำราญ	-	-	-	-	1	4.35	1	9.09	1	7.69	1	6.67	-	-	1	3.23	5	3.68
เดินทางด้วยเรือสำราญและเรือโดยสาร	-	-	1	3.85	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3.23	2	1.47
เดินทางด้วยเรือโดยสาร	-	-	2	7.69	1	4.35	-	-	1	7.69	-	-	-	-	1	3.23	5	3.68
รวม																		
รวม	8	100.00	26	100.00	23	100.00	11	100.00	13	100.00	15	100.00	9	100.00	31	100.00	136	100.00

หมายเหตุ ผู้เล่น 1 คน อาจจะใช้ยุทธวิธีการเดินทางแบบ

จากตาราง 12 พบว่า จำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการเดินดังนี้ ทีม D ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาด 3 คน เดินด้วยดาดเลียบีก 2 คน เดินด้วยดาดหยอด 1 คน ใช้ยุทธวิธีการเดินสลับดาด 1 คน เดินสลับหยอด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50, 25.00, 12.50 และ 12.50 ตามลำดับ ทีม E ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาด 9 คน เดินด้วยดาดเลียบีก 7 คน เดินด้วยดาดหยอด 6 คน ใช้ยุทธวิธีการเดินสลับดาด 1 คน เดินชันแบ็คฟัง 1 คน เดินชันแบ็คหยอด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 34.61, 25.92, 23.08 , 3.85, 3.85 และ 7.69 ตามลำดับ ทีม F ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาด 7 คน เดินด้วยดาดเลียบีก 5 คน เดินด้วยดาดหยอด 5 คน ใช้ยุทธวิธีการเดินสลับดาด 1 คน เดินสลับหยอด 3 คน เดินชันแบ็คดาด 1 คน เดินชันแบ็คหยอด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43, 21.74, 21.74, 4.35, 13.04, 4.35 และ 4.35 ตามลำดับ ทีม G ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาด 4 คน เดินด้วยดาดเลียบีก 3 คน เดินด้วยดาดหยอด 1 คน ใช้ยุทธวิธีการเดินสลับดาด 2 คน เดินชันแบ็คดาด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 36.37, 27.27, 9.09, 18.18 และ 9.09 ตามลำดับ ทีม H ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาด 2 คน เดินด้วยดาดเลียบีก 5 คน เดินด้วยดาดหยอด 3 คน เดินสลับดาด 1 คน เดินชันแบ็คดาด 1 คน เดินชันแบ็คหยอด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39, 38.46, 23.08, 7.69, 7.69 และ 7.69 ตามลำดับ ทีม I ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาด 4 คน เดินด้วยดาดเลียบีก 7 คน เดินด้วยดาดหยอด 2 คน เดินสลับดาด 1 คน เดินชันแบ็ค 1 คน ทีม J ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาด 2 คน เดินด้วยดาดเลียบีก 2 คน เดินด้วยดาดหยอด 2 คน เดินสลับดาด 2 คน เดินสลับหยอด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22, 22.22, 22.22, 22.22 และ 11.12 ตามลำดับ ทีม K ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาด 7 คน เดินด้วยดาดเลียบีก 8 คน เดินด้วยดาดหยอด 8 คน เดินสลับดาด 1 คน เดินสลับฟัง 2 คน เดินสลับหยอด 2 คน เดินชันแบ็คดาด ฝัง และหยอดอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 22.58, 25.80, 25.80, 3.23, 6.45, 6.45 และ 3.23 ตามลำดับ โดยภาพรวม จำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการเดินด้วยดาดเลียบีกมากที่สุด 39 คน รองลงมาคือ การเดินด้วยดาด 38 คน และเดินด้วยดาดหยอด 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.67, 27.94 และ 20.54 ตามลำดับ ส่วนจำนวนร้อยละของผู้ใช้ยุทธวิธีการเดินน้อยที่สุด คือ การเดินสลับฟัง และการเดินชันแบ็คฟัง อย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.47

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการเตะในการแข่งขันเชป์กัตกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

รายการ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
การเตะวอลเลย์	21	91.30	113	97.41	79	94.05	31	86.11	62	89.86	83	98.81	33	91.67	150	92.59	572	93.77
การเตะสลับ	2	8.70	1	0.86	3	3.57	2	5.56	2	2.90	1	1.19	3	8.33	8	4.94	22	3.61
การเตะชันแบ็ค	-	-	2	1.73	2	2.38	3	8.33	5	7.24	-	-	-	-	4	2.47	16	2.62
รวม	23	100.00	116	100.00	84	100.00	36	100.00	69	100.00	84	100.00	36	100.00	162	100.00	610	100.00

จากตาราง 13 พบว่า จำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการเตะในทีม D เตะวอลเลย์ 21 ครั้ง เตะสลับ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 91.30 และ 8.70 ตามลำดับ ทีม E เตะวอลเลย์ 113 ครั้ง เตะสลับ 1 ครั้ง เตะชันแบ็ค 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 97.41, 0.86 และ 1.73 ตามลำดับ ทีม F เตะวอลเลย์ 79 ครั้ง เตะสลับ 3 ครั้ง เตะชันแบ็ค 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.05, 3.57 และ 2.38 ทีม G เตะวอลเลย์ 31 ครั้ง เตะสลับ 2 ครั้ง เตะชันแบ็ค 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 86.11, 5.56 และ 8.33 ตามลำดับ ทีม H เตะวอลเลย์ 62 ครั้ง เตะสลับ 2 ครั้ง เตะชันแบ็ค 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 89.86, 2.90 และ 7.24 ตามลำดับ ทีม I เตะวอลเลย์ 83 ครั้ง เตะสลับ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 98.81 และ 1.19 ตามลำดับ ทีม J เตะวอลเลย์ 33 ครั้ง เตะสลับ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 91.67 และ 8.33 ทีม K เตะวอลเลย์ 150 ครั้ง เตะสลับ 8 ครั้ง เตะชันแบ็ค 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 92.59, 4.94 และ 2.47 ตามลำดับ และโดยภาพรวม จำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการเตะที่ใช้มากที่สุด คือ การเตะวอลเลย์ 572 ครั้ง และการเตะสลับ 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 93.77 และ 3.61 ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเดินทางกลับเมืองในการแข่งขันเชปีกตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทางการเดินทางกลับ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
หน้าขาว																		
ขาวสุด	1	4.76	8	7.08	10	12.66	-	-	2	3.23	9	10.84	1	3.03	5	3.33	36	6.29
ตรงตัว	6	28.57	28	24.78	20	25.32	2	6.45	5	8.06	17	20.48	4	12.12	20	13.33	102	17.83
เข้ายสุด	2	9.52	1	0.89	3	3.80	-	-	1	1.61	1	1.21	1	3.03	3	2.00	12	2.10
แบ็ค	-	-	3	2.66	2	2.53	1	3.23	1	1.61	1	1.21	-	-	2	1.33	10	1.75
ขาวสุด	5	23.81	42	37.17	29	36.71	18	58.07	26	41.94	35	42.17	18	54.55	54	36.00	227	39.69
เข้ายสุด	-	-	5	4.42	-	-	5	16.13	7	11.29	-	-	1	3.03	5	3.33	23	4.02
หน้าเข้าย																		
ขาวสุด	3	14.29	6	5.31	4	5.06	-	-	1	1.61	5	6.02	2	6.06	10	6.67	31	5.42
ตรงตัว	4	19.05	15	13.27	9	11.39	4	12.90	16	25.81	14	16.86	4	12.12	41	27.34	107	18.71
เข้ายสุด	-	-	5	4.42	2	2.53	1	3.23	3	4.84	1	1.21	2	6.06	10	6.67	24	4.19
รวม	21	100.00	113	100.00	79	100.00	31	100.00	62	100.00	83	100.00	33	100.00	150	100.00	572	100.00

จากตาราง 14 พบร่วมกันว่า จำนวนและร้อยละของทิศทางการเดินทางกลับเมืองที่ลงมากที่สุดคือ ตรงตัวแบ็ค 227 ครั้ง รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าเข้าย 107 ครั้ง และตรงตัวหน้าขาว 102 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.69, 18.71 และ 17.83 ตามลำดับ ส่วนจำนวนและร้อยละของทิศทางการเดินทางกลับเมืองที่ลงน้อยที่สุด คือ ขาวสุดแบ็ค 10 ครั้ง และรองลงมาคือ เข้ายสุดหน้าขาว 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 และ 2.10 ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเตะสลับในการแข่งขันนีโอปีกตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทางการ เตะสลับ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
หน้าขวา																		
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	12.50	1	4.55
ตรงตัว	2	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100.00	-	-	2	25.00	5	22.73
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แบ็ค																		
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	1	50.00	1	50.00	-	-	-	-	-	2	9.09	
ตรงตัว	-	-	1	100.00	3	100.00	1	50.00	1	50.00	-	-	1	3.33	-	-	7	31.81
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หน้าซ้าย																		
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	12.50	1	4.55
ตรงตัว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	66.67	2	25.00	4	18.18
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	25.00	2	9.09
รวม	2	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	2	100.00	1	100.00	3	100.00	8	100.00	22	100.00

จากตาราง 15 พบร่วมกันว่า จำนวนและร้อยละของทิศทางการเตะสลับที่ลงมากที่สุดคือ ตรงตัวแบ็ค 7 ครั้ง รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าซ้าย 5 ครั้ง และตรงตัวหน้าซ้าย 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.81, 22.73 และ 18.18 ตามลำดับ ส่วนจำนวนและร้อยละของทิศทางการเตะสลับที่ลงน้อยที่สุด คือ ขวาสุด หน้าขวา 1 ครั้ง และขวาสุดหน้าซ้าย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.55

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเตะชันเบ็คในการแข่งขันเชป์กตากróกีพามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทางการ เตะชันเบ็ค	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
หน้าขวา																		
ขวาสุด	-	-	1	50.00	-	-	-	-	1	20.00	-	-	-	-	-	-	2	12.50
ตรงตัว	-	-	-	-	1	50.00	2	66.67	2	40.00	-	-	-	-	2	50.00	2	43.75
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เบ็ค																		
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ตรงตัว	-	-	-	-	-	-	-	-	1	20.00	-	-	-	-	2	50.00	3	18.75
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หน้าซ้าย																		
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ตรงตัว	-	-	1	50.00	1	50.00	1	33.33	1	20.00	-	-	-	-	-	-	4	25.00
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม																		
	-	-	2	100.00	2	100.00	3	100.00	5	100.00	-	-	-	-	4	100.00	16	100.00

จากตาราง 16 พบร่วม จำนวนและร้อยละของทิศทางการเตะชันเบ็คที่ลงมากที่สุดคือ ตรงตัวหน้าขวา 7 ครั้ง รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าซ้าย 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.75 และ 25.00 ตามลำดับ ส่วนจำนวนและร้อยละของทิศทางการเตะชันเบ็คที่ลงน้อยที่สุด คือ ขวาสุดหน้าขวา 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและอุทธิการเห็นชอบ/ป้าด ในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่ง เท้าที่ใช้และรูปแบบการเห็นชอบในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

รายการ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ตำแหน่งที่เห็นชอบ																		
หน้าขวา	-	-	2	33.33	1	25.00	-	-	2	40.00	1	50.00	1	100.00	1	100.00	8	36.36
หน้าซ้าย	2	100.00	4	66.67	3	75.00	1	100.00	3	60.00	1	50.00	-	-	-	-	14	63.64
ผู้เสิร์ฟ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม	2	100.00	6	100.00	4	100.00	1	100.00	5	100.00	2	100.00	1	100.00	1	100.00	22	100.00
เท้าที่ใช้เห็นชอบ																		
เท้าขวา	2	100.00	4	66.67	4	100.00	1	100.00	3	60.00	1	50.00	-	-	1	100.00	16	72.73
เท้าซ้าย	-	-	2	33.33	-	-	-	-	2	40.00	1	50.00	1	100.00	-	-	6	27.27
รวม	2	100.00	6	100.00	4	100.00	1	100.00	5	100.00	2	100.00	1	100.00	1	100.00	22	100.00
รูปแบบการเห็นชอบ																		
การยืนเห็นชอบ	1	50.00	-	-	-	-	1	100.00	2	50.00	2	100.00	1	50.00	-	-	7	31.82
กระโดดเห็นชอบ	1	50.00	6	100.00	4	100.00	-	-	2	50.00	-	-	1	50.00	4	100.00	15	68.18
รวม	2	100.00	6	100.00	4	100.00	1	100.00	4	100.00	2	100.00	2	100.00	1	100.00	22	100.00

จากตาราง 17 พบร้า จำนวนและร้อยละของตำแหน่งที่เหยียบในทีม D หน้าข้ายเหยียบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม E หน้าขวา 2 คน หน้าข้าย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 66.67 ตามลำดับ ทีม F หน้าขวา 1 คน หน้าข้าย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 75.00 ตามลำดับ ทีม G หน้าข้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม H หน้าขวา 2 คน หน้าข้าย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 60.00 ตามลำดับ ทีม I หน้าขวา 1 คน หน้าข้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม J หน้าขวา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม K หน้าขวา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยภาพรวม ตำแหน่งที่เล่นเหยียบมากที่สุดคือตำแหน่งหน้าข้าย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64

จำนวนและร้อยละของเท้าที่ใช้เหยียบทีม D ใช้เท้าขวาเหยียบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม E หน้าขวา 4 คน หน้าข้าย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม F หน้าขวา 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม G หน้าขวา 1 คน คิดเป็นร้อยละร้อย ทีม H หน้าขวา 3 คน หน้าข้าย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 40.00 ตามลำดับ ทีม I หน้าขวา 1 คน หน้าข้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม J หน้าข้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม K หน้าขวา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และโดยภาพรวมเท้าที่ใช้ในการเหยียบมากที่สุดคือเท้าขวา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73

จำนวนและร้อยละของรูปแบบการเหยียบทีม D ยืนเหยียบ 1 คน กระโดดเหยียบ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม E กระโดดเหยียบ 6 คน คิดเป็นร้อย 100.00 ทีม F กระโดดเหยียบ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม G ยืนเหยียบ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม H ยืนเหยียบ 2 คน กระโดดเหยียบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม I ยืนเหยียบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม J ยืนเหยียบ 1 คน กระโดดเหยียบ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม K กระโดดเหยียบ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และโดยภาพรวมรูปแบบการเหยียบที่ใช้มากที่สุดคือ การกระโดดเหยียบ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของแต่ละยุทธวิธีการเหยียบในการแข่งขันเชปปักดะกร้ากีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ยุทธวิธี การเหยียบ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
การเหยียบดาด	-	-	2	33.33	-	-	1	100.00	2	66.67	-	-	1	33.33	-	-	6	26.09
การเหยียบปัก	2	66.67	4	66.67	2	50.00	-	-	-	-	-	-	1	33.33	1	100.00	10	43.48
การเหยียบหยอก 1	33.33	-	-	-	2	50.00	-	-	1	33.33	2	100.00	1	33.34	-	-	7	30.43
รวม	3	100.00	6	100.00	4	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	3	100.00	1	100.00	23	100.00

จากตาราง 18 พนวจ จำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการเหยียบในทีม D เหยียบปัก 2 ครั้ง เหยียบหยอก 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม E เหยียบดาด 2 ครั้ง เหยียบปัก 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 66.67 ตามลำดับ ทีม F เหยียบปัก 2 ครั้ง เหยียบหยอก 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม G เหยียบดาด 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม H เหยียบดาด 2 ครั้ง เหยียบหยอก 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม I เหยียบหยอก 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม J เหยียบดาด 1 ครั้ง เหยียบปัก 1 ครั้ง เหยียบหยอก 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33, 33.33 และ 33.34 ทีม K เหยียบปัก 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 และโดยภาพรวมยุทธวิธีที่ใช้ในการเหยียบมากที่สุด คือ การเหยียบปัก จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.48

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการเหยียบในการแข่งขันเชป์กตะกร็อกีพัมมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทาง การเหยียบ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
หน้าขวา	2	66.67	1	16.67	2	50.00	-	-	-	-	2	100.00	1	33.33	-	-	8	37.78
เบ๊ค	1	33.33	4	66.67	2	50.00	1	100.00	3	100.00	-	-	1	33.33	1	100.00	13	56.52
หน้าซ้าย	-	-	1	16.67	-	-	-	-	-	-	-	-	1	33.33	-	-	2	8.70
รวม	3	100.00	6	100.00	4	100.00	1	100.00	3	100.00	2	100.00	3	100.00	1	100.00	23	100.00

จากตาราง 19 พบร่วมกันว่า จำนวนและร้อยละของทิศทางการเหยียบในทีม D เหยียบลงในตำแหน่งหน้าขวา 2 ครั้ง เบ๊ค 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม E เหยียบลงหน้าขวา 1 ครั้ง เบ๊ค 4 ครั้ง หน้าซ้าย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67, 66.66 และ 16.67 ตามลำดับ ทีม F เหยียบลงหน้าขวา 2 ครั้ง เบ๊ค 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม G เหยียบลงเบ๊ค 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละร้อย ทีม H เหยียบลงเบ๊ค 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม I เหยียบลงหน้าขวา 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม J เหยียบลงหน้าขวา เบ๊ค และหน้าซ้ายอย่างละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 ต่อตำแหน่ง ทีม K เหยียบลงเบ๊ค 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 และโดยภาพรวมทิศทางการเหยียบลงส่วนใหญ่จะเหยียบลงเบ๊ค จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.78

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและอุทธิชีวิการใหม่ในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่ง อวัยวะที่ใช้ใหม่และรูปแบบการใหม่ในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

รายการ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ตำแหน่งที่ใหม่																		
หน้าขวา	-	-	1	50.00	1	100.00	1	50.00	2	100.00	1	50.00	2	100.00	-	-	8	66.67
หน้าซ้าย	-	-	1	50.00	-	-	1	50.00	-	-	1	50.00	-	-	-	-	3	25.00
ผู้เสิรฟ	1	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	8.33
รวม	1	100.00	2	100.00	1	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	-	-	12	100.00
อวัยวะที่ใช้ใหม่																		
ข้างซ้าย	-	-	1	50.00	-	-	-	-	-	-	-	1	50.00	-	-	-	2	16.67
ข้างขวา	-	-	1	50.00	-	-	1	50.00	-	-	1	50.00	1	50.00	-	-	4	33.33
หน้าอก	1	100.00	-	-	1	100.00	1	50.00	2	100.00	1	50.00	-	-	-	-	6	50.00
รวม	1	100.00	2	100.00	1	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	-	-	12	100.00
รูปแบบการใหม่																		
ยืนใหม่	1	100.00	-	-	1	100.00	-	-	-	-	1	50.00	-	-	-	-	3	25.00
กระเดดใหม่	-	-	2	100.00	-	-	2	100.00	2	100.00	1	50.00	2	100.00	-	-	9	75.00
รวม	1	100.00	2	100.00	1	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	-	-	12	100.00

จากตาราง 20 พบร่วมกันจำนวนและร้อยละของตำแหน่งที่ใหม่ในทีม D คือ ผู้เสิร์ฟ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม E หน้าขวา 1 คน หน้าซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม F หน้าขวา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม G หน้าขวา 1 คน หน้าซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ทีม H หน้าขวา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม I หน้าขวา 1 คน หน้าซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม J หน้าขวา 2 คน คิดเป็นร้อยละร้อย ทีม K ไม่มีการใหม่ และโดยภาพรวมตำแหน่งที่ใช้การใหม่มากที่สุดคือตำแหน่งหน้าขวา จำนวน 8 คน รองลงมาคือ หน้าซ้าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 25.00 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของอวัยวะที่ให้ใหม่ ทีม D คือ หน้าอก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม E ข้างซ้าย 1 คน ข้างขวา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม F หน้าอก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม G ข้างขวา 1 คน หน้าอก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม H หน้าอก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม I ข้างขวา 1 คน หน้าอก 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม J ข้างขวา 1 คน ข้างซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ และโดยภาพรวมอวัยวะที่ใช้ในการใหม่มากที่สุดคือ หน้าอก จำนวน 6 คน รองลงมา คือ ข้างขวา 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 33.33 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของรูปแบบการใหม่ในทีม D ยืนใหม่ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม E กระโดดใหม่ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม F ยืนใหม่ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม G กระโดดใหม่ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม H กระโดดใหม่ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม I ยืนใหม่ 1 คน กระโดดใหม่ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม J กระโดดใหม่ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และโดยภาพรวม รูปแบบในการใหม่ ที่นำมาใช้มากที่สุดคือ การกระโดดใหม่ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00

ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการใหม่ในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ยุทธวิธี การใหม่	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
การใหม่ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	100.00	4	80.00	-	-	6	33.33
การใหม่ปัก/ฝัง	-	-	2	100.00	-	-	1	50.00	1	50.00	-	-	-	-	1	100.00	5	27.78
การใหม่หยด	1	100.00	-	-	3	100.00	1	50.00	1	50.00	-	-	1	20.00	-	-	7	38.89
รวม	1	100.00	2	100.00	3	100.00	2	100.00	2	100.00	2	100.00	5	100.00	1	100.00	18	100.00

จากตาราง 21 พบว่า จำนวนและร้อยละของยุทธวิธีการใหม่ในทีม D ใหม่ๆ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม E ใหม่ปัก 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม F ใหม่หยด 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม G ใหม่ฝัง 1 ครั้ง ใหม่หยด 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม H ใหม่ฝัง 1 ครั้ง ใหม่หยด 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม I ใหม่ๆ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม J ใหม่ๆ 4 ครั้ง ใหม่หยด 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 20.00 ตามลำดับ ทีม K ใหม่ฝัง 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 และโดยภาพรวมยุทธวิธีที่ใช้ในการใหม่มากที่สุด คือ การใหม่หยด จำนวน 7 ครั้ง รองลงมาคือการใหม่ๆ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.89 และ 33.33

ส่วนที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและคุณวิธีการบล็อกหรือการสกัดกั้นในการแข่งขันเชป์กัตกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 35

ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละของตำแหน่งและรูปแบบการบล็อกในการแข่งขันเชป์กัตกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 35

รายการ	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ตำแหน่งที่บล็อก																		
หน้าขวา	2	100.00	7	58.33	5	100.00	3	75.00	3	50.00	6	75.00	2	100.00	7	100.00	35	76.09
หน้าซ้าย	-	-	2	16.67	-	-	1	25.00	2	33.33	1	12.50	-	-	-	-	6	13.04
ผู้เดียว	-	-	3	25.00	-	-	-	-	1	16.67	1	12.50	-	-	-	-	5	10.86
รวม	2	100.00	12	100.00	5	100.00	4	100.00	6	100.00	8	100.00	2	100.00	7	100.00	46	100.00
รูปแบบการบล็อก																		
ขา																		
ขาขวา	2	100.00	10	66.67	5	100.00	3	50.00	4	66.67	5	35.72	2	100.00	7	70.00	38	64.41
ขาซ้าย	-	-	3	20.00	-	-	1	16.66	2	33.33	4	28.57	-	-	-	-	10	16.95
หลัง	-	-	1	6.67	-	-	1	16.67	-	-	1	7.14	-	-	3	30.00	6	10.17
ศีรษะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7.14	-	-	-	-	-	-
บล็อก 2 คน	-	-	1	6.66	-	-	1	16.67	-	-	3	21.43	-	-	-	-	5	8.47
รวม	2	100.00	6	100.00	5	100.00	1	100.00	6	100.00	2	100.00	2	100.00	10	100.00	59	100.00

จากตาราง 22 พบว่า จำนวนและร้อยละของตำแหน่งที่บล็อก ทีม D คือ หน้าขวา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม E หน้าขวา 7 คน หน้าซ้าย 2 คน ผู้เสิร์ฟ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33, 16.67 และ 25.00 ตามลำดับ ทีม F หน้าขวา 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม G หน้าขวา 3 คน หน้าซ้าย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ 25.00 ทีม H หน้าขวา 3 คน หน้าซ้าย 2 คน ผู้เสิร์ฟ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00, 33.33 และ 16.67 ตามลำดับ ทีม I หน้าขวา 6 คน หน้าซ้าย 1 คน ผู้เสิร์ฟ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00, 12.50 และ 12.50 ตามลำดับ ทีม J หน้าขวา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม K หน้าขวา 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยภาพรวมตำแหน่งที่ใช้บล็อกมากที่สุดคือตำแหน่งหน้าขวา จำนวน 35 คน รองลงมาคือ ตำแหน่งหน้าซ้าย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 76.09 และ 13.04 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของรูปแบบการบล็อก ทีม D คือ บล็อกด้วยขาขวา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม E บล็อกด้วยขาขวา 10 คน ขาซ้าย 3 คน บล็อกด้วยหลัง 1 คน บล็อก 2 คน 1 ครู่ คิดเป็นร้อยละ 66.07, 20.00, 6.67 และ 6.66 ตามลำดับ ทีม F บล็อกด้วยขาขวา 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม G บล็อกด้วยขาขวา 3 คน ขาซ้าย 1 คน บล็อกด้วยหลัง 1 คน บล็อก 2 คน 1 ครู่ คิดเป็นร้อยละ 50.00, 16.66, 16.67 และ 16.67 ทีม H บล็อกด้วยขาขวา 4 คน ขาซ้าย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม I บล็อกด้วยขาขวา 5 คน ขาซ้าย 4 คน หลัง 1 คน ศีรษะ 1 คน บล็อก 2 คน 3 ครู่ คิดเป็นร้อยละ 35.72, 28.57, 7.14, 7.14 และ 21.43 ตามลำดับ ทีม J บล็อกด้วยขาขวา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม K บล็อกด้วยขาขวา 7 คน บล็อกด้วยหลัง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 และ 30.00 ตามลำดับ โดยภาพรวมรูปแบบที่ใช้ในการบล็อกมากที่สุดคือ บล็อกด้วยขาขวา จำนวน 38 คน รองลงมาคือ บล็อกด้วยขาซ้าย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 64.41 และ 16.95 ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละของการใช้ยุทธวิธีการบล็อกแบบต่าง ๆ ใน การแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 35

ยุทธวิธี การบล็อก	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
บล็อกข้างนอก	1	33.33	8	53.33	5	71.43	4	57.14	4	66.67	7	50.00	1	50.00	5	50.00	35	55.56
บล็อกข้างหน้าเหยียด	1	33.33	5	33.33	-	-	1	14.29	2	33.33	2	14.29	1	50.00	2	20.00	14	22.22
บล็อกนอน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ข้าเหยียด																		
บล็อกหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
เอียงขวา																		
บล็อกหลัง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
เอียงซ้าย																		
บล็อกหลังตรง	-	-	1	6.67	2	28.57	1	14.29	-	-	1	7.14	-	-	3	30.00	7	11.11
บล็อกศีรษะตรง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7.14	-	-	-	-	1	1.59
บล็อกศีรษะเอียง-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
บล็อก 2 คน	1	33.34	-	-	-	-	-	-	-	-	2	14.29	-	-	-	-	3	4.76
ตัวยกขา																		
บล็อก 2 คน	-	-	-	-	-	-	1	14.28	-	-	1	7.14	-	-	-	-	2	3.17
ตัวยกหลัง																		
บล็อก 2 คน	-	-	1	6.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.59
ตัวยกขาและหลัง																		
รวม	3	100.00	15	100.00	7	100.00	7	100.00	6	100.00	14	100.00	2	100.00	10	100.00	63	100.00

จากตาราง 23 พบร่วมกันจำนวนและร้อยละของยุทธวิธีที่ใช้ในการบล็อก ทีม D คือ บล็อกข้างอ 1 คน บล็อกขาเหยียด 1 คน บล็อก 2 คนด้วยขา 1 คู่ 33.33, 33.33 และ 33.34 ตามลำดับ ทีม E บล็อกขางอ 8 คน บล็อกขาเหยียด 5 คน บล็อกหลังตรง 1 คน บล็อก 2 คนด้วยขาและหลัง 1 คู่ คิดเป็นร้อยละ 53.33, 33.33, 6.67 และ 6.67 ตามลำดับ ทีม F บล็อกขางอ 5 คน บล็อกหลังตรง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 28.57 ตามลำดับ ทีม G บล็อกขางอ 4 คน บล็อกขาเหยียด 1 คน บล็อกหลังตรง 1 คน บล็อก 2 คนด้วยหลัง 1 คู่ คิดเห็นร้อยละ 57.14, 14.29, 14.29 และ 14.28 ตามลำดับ ทีม H บล็อกขางอ 4 คน บล็อกขาเหยียด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 33.33 ตามลำดับ ทีม I บล็อกขางอ 7 คน บล็อกขาเหยียด 2 คน บล็อกหลังตรง 1 คน บล็อกด้วยศีรษะตรง 1 คน บล็อก 2 คนด้วยขา 2 คู่ บล็อก 2 คนด้วยหลัง 1 คู่ คิดเป็นร้อยละ 50.00, 14.29, 7.14, 7.14, 14.29 และ 7.14 ตามลำดับ ทีม J บล็อกขางอ 1 คน บล็อกขาเหยียด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม K บล็อกขางอ 5 คน บล็อกขาเหยียด 2 คน บล็อกหลังตรง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00, 20.00 และ 30.00 ตามลำดับ โดยภาพรวมยุทธวิธีที่ใช้ในการบล็อกมากที่สุดคือ การบล็อกด้วยขาอ จำนวน 55 คน รองลงมาคือ การบล็อกขาเหยียด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 และ 22.22 ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงจำนวนและร้อยละของทิศทางการบล็อกในการแข่งขันเชป์กตัคกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ทิศทาง การบล็อก	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
บล็อกลงหน้าขวา																		
ขวาสุด	1	25.00	3	14.29	-	-	1	11.11	1	20.00	2	14.29	-	-	-	-	8	10.81
ตรงตัว	1	25.00	3	14.29	1	25.00	3	33.33	-	-	1	7.14	-	-	3	18.75	12	16.22
ซ้ายสุด	-	-	2	7.14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.70
บล็อกลงแม่นค์																		
ขวาสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ตรงตัว	2	50.00	6	28.57	-	-	4	44.45	1	20.00	6	42.86	-	-	7	43.75	26	35.14
ซ้ายสุด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	7.14	-	-	-	-	1	1.35
บล็อกลงหน้าซ้าย																		
ขวาสุด	-	-	1	4.76	1	25.00	1	11.11	-	-	-	-	-	-	1	6.25	4	5.40
ตรงตัว	-	-	4	19.05	2	50.00	-	-	1	20.00	3	21.43	1	100.00	4	25.00	15	20.27
ซ้ายสุด	-	-	2	9.52	-	-	-	-	2	40.00	1	7.14	-	-	1	6.25	6	8.11
รวม	4	100.00	21	100.00	4	100.00	9	100.00	5	100.00	14	100.00	1	100.00	16	100.00	74	100.00

จากตาราง 24 พบว่า จำนวนและร้อยละของทิศทางการบล็อกลงในทีม D คือ บล็อกลงหน้าขวาสุด 1 ครั้ง ตรงตัวหน้าขวา 1 ครั้ง ตรงตัวเบ็ค 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00, 25.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม E บล็อกลงหน้าขวาสุด 3 ครั้ง ตรงตัวหน้าขวา 3 ครั้ง ข้ายกหน้าขวา 2 ครั้ง ตรงตัวเบ็ค 6 ครั้ง ขวาสุดหน้าข้าย 1 ครั้ง ตรงตัวหน้าข้าย 4 ครั้ง ข้ายกหน้าข้าย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29, 14.29, 9.52, 28.57, 4.76, 19.05 และ 9.52 ตามลำดับ ทีม F บล็อกลงตรงตัวหน้าขวา 1 ครั้ง ขวาสุดหน้าข้าย 1 ครั้ง ตรงตัวหน้าข้าย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00, 25.00 และ 50.00 ตามลำดับ ทีม G บล็อกลงขวาสุดหน้าขวา 1 ครั้ง ตรงตัวหน้าขวา 3 ครั้ง ตรงตัวเบ็ค 4 ครั้ง ขวาสุดหน้าข้าย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.11, 33.33, 44.45 และ 11.11 ตามลำดับ ทีม H บล็อกลงขวาสุดหน้าขวา 1 ครั้ง ตรงตัวเบ็ค 1 ครั้ง ตรงตัวหน้าข้าย 1 ครั้ง ข้ายกหน้าข้าย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00, 20.00, 20.00 และ 40.00 ตามลำดับ ทีม I บล็อกลงขวาสุดหน้าขวา 2 ครั้ง ตรงตัวหน้าขวา 1 ครั้ง ตรงตัวเบ็ค 6 ครั้ง ข้ายกเบ็ค 1 ครั้ง ตรงตัวหน้าข้าย 3 ครั้ง ข้ายกสุดหน้าข้าย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29, 7.14, 42.86, 7.14, 21.43 และ 7.14 ตามลำดับ ทีม J บล็อกลงตรงตัวหน้าข้าย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทีม K บล็อกลงตรงตัวหน้าขวา 3 ครั้ง ตรงตัวเบ็ค 7 ครั้ง ขวาสุดหน้าข้าย 1 ครั้ง ตรงตัวหน้าข้าย 4 ครั้ง และข้ายกหน้าข้าย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.75, 43.75, 6.25, 25.00 และ 6.25 ตามลำดับ โดยภาพรวมทิศทางการบล็อกลงมากที่สุด คือ ตรงตัวเบ็ค จำนวน 26 ครั้ง รองลงมา คือ ตรงตัวหน้าข้าย จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.14 และ 20.27 ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงจำนวนและร้อยละของการบล็อกได้และไม่ได้คะแนนในการแข่งขันเชปกัตกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 35

อุทธรรภิช การบล็อก	D*		E***		F**		G*		H*		I**		J*		K***		รวม	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
บล็อกได้คะแนน	4	16.67	21	17.95	4	7.69	9	20.93	5	10.20	13	17.11	1	3.03	16	14.68	73	14.51
บล็อกไม่ได้ คะแนน	20	83.33	96	82.05	48	92.31	34	79.07	44	89.80	63	82.89	32	96.97	93	85.32	430	85.49
รวม	24	100.00	117	100.00	52	100.00	43	100.00	49	100.00	76	100.00	33	100.00	109	100.00	503	100.00

จากตาราง 24 พบว่า จำนวนและร้อยละของการบล็อกได้และไม่ได้คะแนนที่มี D บล็อกได้คะแนน 4 ครั้ง ไม่ได้คะแนน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และ 83.33 ตามลำดับ ที่มี E บล็อกได้คะแนน 21 ครั้ง ไม่ได้คะแนน 96 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.95 และ 82.05 ตามลำดับ ที่มี F บล็อกได้คะแนน 4 ครั้ง ไม่ได้คะแนน 48 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.69 และ 92.31 ตามลำดับ ที่มี G บล็อกได้คะแนน 9 ครั้ง บล็อกไม่ได้คะแนน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.93 และ 79.07 ตามลำดับ ที่มี H บล็อกได้คะแนน 5 ครั้ง บล็อกไม่ได้คะแนน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.20 และ 89.80 ตามลำดับ ที่มี I บล็อกได้คะแนน 13 ครั้ง บล็อกไม่ได้คะแนน 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.11 และ 82.89 ตามลำดับ ที่มี J บล็อกได้คะแนน 1 ครั้ง บล็อกไม่ได้คะแนน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.03 และ 96.97 ตามลำดับ ที่มี K บล็อกได้คะแนน 16 ครั้ง บล็อกไม่ได้คะแนน 93 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.68 และ 85.32 ตามลำดับ โดยภาพรวมจะเห็นว่า การบล็อกไม่ได้คะแนน 430 ครั้ง ได้คะแนนเพียง 73 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.49 และ 14.51 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป ภารกิจผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องยุทธวิธีการวางแผนและการทำค่าคะแนนในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา yuthwiri และรูปแบบการวางแผนทีม การวางแผนตัวผู้เล่นสำรอง การเดิร์ฟ การเตะ การเหยียบหรือปัด การโหม่ง และการบล็อก หรือการสกัดกันในการแข่งขันเชป์กตะกร้อ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 โดยใช้นักกีฬาเชป์กตะกร้อชายที่ผ่านเข้ารอบ 8 ทีมสุดท้าย ใน การแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มาเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษา และทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนทีม และการทำค่าคะแนนที่ผู้จัดสร้างขึ้น พร้อมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ดังนี้

1. เครื่องบันทึกภาพอัตโนมัติ
2. แผ่นบันทึกภาพ
3. แผ่นดีวีดี (DVD)
4. เครื่องรับโทรทัศน์
5. เครื่องคอมพิวเตอร์
6. สายไฟและชาตั้งเครื่องบันทึกภาพ

วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ยุทธวิธีการวางแผนและการวางแผนตัวผู้เล่นสำรอง

ในการแข่งขันเชป์กตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 รอบ 8 ทีมมี ยุทธวิธีการวางแผนทีม 2 แบบ คือ แบบ ABC ร้อยละ 35.72 และแบบ BAC ร้อยละ 64.28 ส่วนการวางแผนตัวผู้เล่นสำรองมี 2 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งเดิร์ฟ และตำแหน่งเตะ ในอัตราส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 50.00

2. รูปแบบและยุทธวิธีการเดิร์ฟ

ในการแข่งขันครั้งนี้ นักกีฬาเชป์กตะกร้อส่วนใหญ่จะใช้เท้าขวาเดิร์ฟ ร้อยละ 71.43 เท้าซ้ายเดิร์ฟร้อยละ 28.57 และจะเดิร์ฟด้วยหลังเท้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.28 รองลงมาคือ การเดิร์ฟด้วยฝ่าเท้าร้อยละ 39.13 ผู้เดิร์ฟส่วนใหญ่จะใช้ยุทธวิธีการเดิร์ฟดาดเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 77.94 รองลงมาคือ การเดิร์ฟหนาดคิดเป็นร้อยละ 14.03 ความถี่ในการนำยุทธวิธีการเดิร์ฟมาใช้ การเดิร์ฟดาดจะมีความถี่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.16 รองลงมาคือ การเดิร์ฟหนาดคิดเป็นร้อยละ 30.39 ทิศทางในการเดิร์ฟดาดจะลงตรงตัวแบ็คมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.88 รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ

20.03 ทิศทางในการเสิร์ฟสไลด์จะลงตรงข้ามสุด ของหน้าข้ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.87 รองลงมา คือ ตรงตัวเบ็ค คิดเป็นร้อยละ 18.75 ทิศทางการเสิร์ฟท้อปสปินจะลงตรงตัวเบ็คมาก ที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.46 รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าข้าย คิดเป็นร้อยละ 17.07 ทิศทางการเสิร์ฟหยอดจะลงตรงกลางหน้า ตามข้ายในแนวเบ็คมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.77 รองลงมา คือ ด้านข้ายของหน้าตาข้าย แนวตรงตัวหน้า ข้าย คิดเป็นร้อยละ 20.97

3. รูปแบบและยุทธวิธีการเดินในการแข่งขันเชป์กัตกรักษ์พามนารวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตำแหน่งที่ทำหน้าที่ในการเดินเพื่อทำคะแนนมากที่สุด คือ ตำแหน่งหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 59.29 รองลงมาคือ ตำแหน่งหน้าข้ายคิดเป็นร้อยละ 33.33 อย่างที่ใช้ในการเดินหลัก คือ เท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 81.48 รูปแบบการเดินที่ใช้มากที่สุด คือ การเดิน wolley คิดเป็นร้อยละ 63.51 รองลงมาคือ การเดินสลับ คิดเป็นร้อยละ 21.62 จำนวนนักกีฬาที่ใช้ยุทธวิธีในการเดิน wolley มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.20 โดยแบ่งออกเป็นการเดิน wolley ปีก/ฝั่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.67 รองลงมาคือ การเดิน wolley ดาด และการเดิน wolley หยอด คิดเป็นร้อยละ 27.94 และ 20.59 ตามลำดับ ความถี่ของยุทธวิธีที่ใช้ในการเดินมากที่สุด คือ การเดิน wolley คิดเป็นร้อยละ 93.77 รองลงมาคือ การเดินสลับ คิดเป็นร้อยละ 3.61 ทิศทางการเดิน wolley ที่ลงมากที่สุด คือ ตรงตัวเบ็ค คิดเป็นร้อยละ 39.69 รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าข้ายและตรงตัวหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 18.71 และ 17.83 ตามลำดับ ทิศทางการเดินสลับที่ลงมากที่สุด คือ ตรงตัวเบ็ค คิดเป็นร้อยละ 31.81 รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าขวา และตรงตัวหน้าข้าย คิดเป็นร้อยละ 22.73 และ 18.18 ตามลำดับ ทิศทางการเดินชันเบ็ค ที่ลงมากที่สุด คือ ตรงตัวหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 43.75 รองลงมาคือ ตรงตัวหน้าข้าย คิดเป็นร้อยละ 25.00

4. รูปแบบและยุทธวิธีการเหยียบ/ปัดในการแข่งขันเชป์กัตกรักษ์พามนารวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตำแหน่งที่ใช้ในการเหยียบมากที่สุด คือ ตำแหน่งหน้าข้าย คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมาคือ ตำแหน่งหน้าขวาคิดเป็นร้อยละ 36.36 เท้าที่ใช้ในการเหยียบมากที่สุด คือ เท้าขวา คิดเป็นร้อยละ 72.73 รูปแบบที่ใช้ในการเหยียบมากที่สุดคือ กระโดดเหยียบ คิดเป็นร้อยละ 68.18 ยุทธวิธีที่ใช้ในการเหยียบมากที่สุด คือ การเหยียบปีก/ฝั่ง คิดเป็นร้อยละ 43.43 รองลงมาคือ ยุทธวิธีการเหยียบหยอด คิดเป็นร้อยละ 30.49 ทิศทางที่ใช้ในการเหยียบมากที่สุด คือ เหยียบลงเบ็ค คิดเป็นร้อยละ 56.52 รองลงมาคือ เหยียบลงหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 37.78

5. รูปแบบและยุทธวิธีการใหม่ในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตำแหน่งที่ใช้ในการใหม่มากที่สุด คือ ตำแหน่งหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา คือ ตำแหน่งหน้าซ้าย คิดเป็นร้อยละ 25.00 อวัยวะที่ใช้ในการใหม่มากที่สุด คือ หน้าอก คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ ข้างขวาของศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 33.33 รูปแบบการใหม่ที่ใช้มากที่สุด คือ การกระโดดใหม่ คิดเป็นร้อยละ 75.00 ยุทธวิธีที่ใช้ในการใหม่มากที่สุด คือ ใหม่ยอด คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาคือ ใหม่คาด คิดเป็นร้อยละ 33.33

6. รูปแบบและยุทธวิธีการบล็อกหรือการสกัดกันในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

ตำแหน่งที่บล็อกมากที่สุด คือ ตำแหน่งหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 76.09 รูปแบบการบล็อก ที่ใช้มากที่สุด คือ การบล็อกด้วยขาขวา คิดเป็นร้อยละ 64.41 รองลงมาคือ การบล็อกด้วยขาซ้ายและหลัง คิดเป็นร้อยละ 16.95 และ 10.17 ตามลำดับ ยุทธวิธีที่ใช้ในการบล็อกมากที่สุด คือ การบล็อกขา คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาคือ การบล็อกขาเนี้ยดและการบล็อกหลังตราช คิดเป็นร้อยละ 22.22 และ 11.11 ตามลำดับ ทิศทางการบล็อกที่ลงในสนามมากที่สุด คือ ตรงตัวเบ็ค คิดเป็น ร้อยละ 35.14 รองลงมา คือ ตรงตัวหน้าซ้าย และตรงตัวหน้าขวา คิดเป็นร้อยละ 20.27 และ 16.22 ตามลำดับ โดยส่วนที่ได้คะแนนจากการบล็อกเพียง 14.51 เปอร์เซ็นต์

อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัยโดยยึดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และตัวแปรตามดังนี้

1. ยุทธวิธีการวางแผนและการวางแผนตัวผู้เล่นสำรอง

1.1 ยุทธวิธีการวางแผนทีม

จากผลการวิจัยพบว่ายุทธวิธีการวางแผนทีมในการแข่งขันเชป์ตะกร้อกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 รอบ 8 ทีมสุดท้าย มียุทธวิธีการวางแผนทีม 2 แบบ คือ แบบ BAC ร้อยละ 64.28 และแบบ ABC ร้อยละ 35.72 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ยุทธวิธีการวางแผนทีมทั้ง 2 แบบ มีความรัดกุม มีความเดี่ยงน้อยกว่ายุทธวิธีการวางแผนทีมแบบอื่น มีโอกาสที่จะได้เปรียบสูงกว่าเสียเปรียบ รายละเอียดดังตาราง 26

ตาราง 26 การวิเคราะห์ยุทธวิธีการวางแผนทีมที่มีโอกาสจะได้เปรียบและเสียเปรียบ

ยุทธวิธีการวางแผนทีม	ไม่ได้เปรียบเสียเปรียบ การวางแผนแบบ	มีโอกาสที่จะได้เปรียบ การวางแผนแบบ	มีโอกาสที่จะเสียเปรียบ การวางแผนแบบ
ABC	BAC	ACB, BCA, CBA	CAB
ACB	CAB	BAC, BCA	ABC, CBA
BAC	ABC	BCA, CAB, CBA	ACB
BCA	CBA	CAB	ABC, ACB, BAC
CAB	ACB	ACB, CBA	BAC, BCA
CBA	BCA	ACB	ABC, BAC, CAB

จากตาราง 26 จะเห็นว่า ถ้านักกีฬาทั้ง 2 ทีมมีความสามารถเท่ากัน ยุทธวิธีการวางแผนทีมแบบ ABC มีโอกาสที่จะเสียเปรียบการวางแผนทีมแบบเดียว คือ ยุทธวิธีการวางแผนทีมแบบ CAB คือวางแผนทีมที่มีสมรรถนะต่ำสุดให้ทีมแรก เพื่อให้พบกับทีมที่มีสมรรถนะสูงสุดของฝ่ายตรงข้าม ซึ่งเป็นการยอมให้แพ้ไปหนึ่งทีม เสมือนหนึ่งกับเป็นทีมล่วง แล้วจัดทีมที่มีสมรรถนะสูงสุดเป็นทีมที่สอง เพื่อให้พบกับทีมที่มีสมรรถนะกลาง ๆ ของฝ่ายตรงข้าม และจัดทีมที่มีสมรรถนะกลาง ๆ ไว้เป็นทีมที่สามเพื่อให้พบกับทีมอ่อนที่สุดของฝ่ายตรงข้าม ถ้าหากจัดวางทีมได้อย่างนี้ ยุทธวิธีการวางแผนทีมแบบ ABC จะเสียเปรียบยุทธวิธีการวางแผนทีมแบบ CAB อย่างแน่นอน แต่การที่ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมจะวางทีมแบบ CAB นั้นจะต้องคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลอย่างรอบด้านว่า ฝ่ายตรงข้ามจะวางแผนทีมแบบ ABC มิใช่นั้น จะเป็นฝ่ายเสียเปรียบได้ง่าย และโดยปกติการวางแผนทีมแบบ CAB จะใช้เมื่อพบกับ คู่แข่งขันที่มีทักษะด้อยกว่า หากทีมมีความสามารถใกล้เคียงกัน ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมจะไม่กล้าเสี่ยงที่จะวางแผนทีมแบบ CAB จะนั่น การวางแผนทีมแบบ ABC ในรอบ 8 ทีมสุดท้ายถือว่าเป็นยุทธวิธีการวางแผนทีมที่ดี และมีลักษณะใกล้เคียงกับยุทธวิธีการวางแผนทีมแบบ BAC เป็นอย่างมาก เพราะการวางแผนทีมแบบ BAC ก็มีโอกาสที่จะเสียเปรียบยุทธวิธีการวางแผนทีมแบบเดียวเท่านั้นคือแบบ ACB แต่การวางแผนทีมแบบ ACB มีจุดอ่อนอย่างมาก เพราะเป็นการฝ่ากความหวังไว้กับทีมที่สาม ซึ่งเป็นทีมสุดท้าย และหากทีมแรกแพ้ ภาระจัดวางทีมแบบนี้จะพ่ายแพ้ทันที เพราะนักกีฬาทีมที่เหลือจะมีข้อจำกัดและกำลังใจในการแข่งขันน้อยลง ซึ่งผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมจะใช้ยุทธวิธีการวางแผนทีมแบบ ACB นั้นจะต้องมั่นใจว่างทีมแรกชนะแน่นอน และทีมที่สองของฝ่ายตรงข้าม จะต้องเป็นทีมที่เก่งที่สุดของทีมนั้น แต่การแข่งขันในรอบ 8 ทีมสุดท้าย นักกีฬาจะมีความสามารถใกล้เคียงกัน จึงคาดการณ์ไม่ได้ว่า ทีมแรกจะชนะอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมจึงไม่กล้าเสี่ยงที่จะใช้ยุทธวิธีการวางแผนทีมแบบ ACB จะนั่นการวางแผนทีมแบบ BAC จึงถือว่าเป็นยุทธวิธีการวางแผนทีมที่ดี เช่นเดียวกัน

1.2 ยุทธวิธีการวางแผนตัวผู้เล่นสำรอง

การวางแผนตัวผู้เล่นสำรองไม่มีที่มั่นใจทางตัวผู้เล่นสำรองในตำแหน่งตั้ง จะมีการวางแผนตัวผู้เล่นสำรอง 2 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งเดิร์ฟและตำแหน่ง替补ในอัตราส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 50.00 ซึ่งเป็นเรื่องที่เหมาะสม เพราะการวางแผนตัวผู้เล่นสำรองในตำแหน่งตั้ง โอกาสที่จะเปลี่ยนตัวมีน้อยมาก เนื่องจากตำแหน่งตั้งไม่ต้องกระโดดเตะ โอกาสที่จะบาดเจ็บมีน้อย จะนับการวางแผนตัวผู้เล่นสำรองในตำแหน่งตั้งจะเสียผู้เล่นไป 1 คน โดยเปล่าประโยชน์ จึงควรที่จะวางแผนตัวผู้เล่นสำรองในตำแหน่งเดิร์ฟหรือตำแหน่งเดิร์ฟอย่างยิ่งผู้เล่นฟอร์ม และผู้ใดที่มีทักษะและความสามารถสูงสุด ควรจะฝึกซ้อมให้สามารถเล่นได้กับทุกทีม เพื่อให้เปลี่ยนตัวเข้าไปเสริมทีมที่ผู้ฝึกสอนต้องการขนาด เช่น ทีม E ซึ่งได้รองชนะเลิศในการแข่งขันครั้งนี้ ได้จัดผู้เล่นสำรองในตำแหน่งเดิร์ฟที่ดีที่สุด (นักกีฬาทีมชาติ) ไว้ทุกครั้งที่ลงแข่งขัน และหากเปลี่ยนตัวลงมาแข่งขันเมื่อไรก็จะชนะ ยกเว้นนัดชิงชนะเลิศกับทีม K ทีม E ต้องพยายามเพิ่ม เพราะผู้ฝึกสอนประมาณเปลี่ยนตัวผู้เล่นสำรองในตำแหน่งเดิร์ฟผิดทีม และล่าช้าเกินไป ประกอบกับทีม K วางแผนตัวผู้เล่นสำรองในตำแหน่งเดิร์ฟไว้ 2 คน ซึ่งมีทักษะดีทั้งคู่

2. รูปแบบและยุทธวิธีการเดิร์ฟ

การเดิร์ฟเป็นทักษะที่เริ่มเข้าสู่เกมการเล่นหรือเกมการแข่งขัน และเป็นทักษะที่ใช้ในการเล่นมากกว่าทุกทักษะ นักกีฬาเชือกตะกร้อส่วนใหญ่จะใช้เท้าขวาเดิร์ฟ ร้อยละ 71.43 ซึ่งเป็นเรื่องปกติ เพราะคนส่วนใหญ่จะถนัดด้านขวามากกว่าด้านซ้าย แต่จากการสังเกตการณ์แข่งขันในครั้งนี้ ทีมที่ชนะเลิศจะมีผู้เล่นตำแหน่งเดิร์ฟที่ใช้ขาซ้ายเดิร์ฟ 1 คน ซึ่งเดิร์ฟได้มาก และการเดิร์ฟส่วนใหญ่จะใช้หลังเท้าเดิร์ฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.28 รองลงมาคือ การเดิร์ฟด้วยฝ่าเท้า คิดเป็นร้อยละ 39.13 จากผลการวิจัยดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกตุแก้ว (2542) และผลการวิจัยของ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) อย่างสิ้นเชิงที่พบว่า รูปแบบการเดิร์ฟเชือกตะกร้อที่นักกีฬาใช้มากที่สุด คือ การเดิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน รองลงมาคือการเดิร์ฟด้วยหลังเท้าและฝ่าเท้าที่เป็นเงินนี้ เพราะการพัฒนารูปแบบการเดิร์ฟช่วงระยะเวลา 5-6 ปีที่ผ่านมาได้รับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จากที่เน้นการเดิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการเดิร์ฟดาดลูกจะพุ่งไปด้วยความรวดเร็วrun แรง มีลักษณะของการหมุนขึ้นหรือหมุนลงน้อย ถ้าผู้เล่นผ่านตรงข้ามพื้นฐานการรับตีและยืนในแนวเดียวกับทิศทาง ของลูก ก็สามารถรับได้ ประกอบกับการเดิร์ฟดาวน์ก็มีโอกาสที่จะติดตาข่ายและออกนอกสนามง่าย อีกทั้งติกาใหม่ยังกำหนดให้ว่า ถ้าเดิร์ฟเสียไม่ว่ากรณีใด ๆ จะเสียคะแนนทันที ด้วยเหตุนี้ผู้ฝึกสอนจึงต้องพัฒนารูปแบบการเดิร์ฟด้วยการแนะนำให้มักกีฬาเดิร์ฟด้วยหลังเท้าเป็นหลัก เพราะการเดิร์ฟด้วยหลังเท้าจะทำให้ยืดขาได้สูงกว่า โอกาสที่จะออกนอกสนามมีน้อยกว่า ลักษณะการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อจะมีความเร็วrun แรง และจะหมุนเข้าหาตัวผู้รับเดิร์ฟ ซึ่งยากแก่การรับเดิร์ฟมาก ดังนั้น โอกาสที่จะได้คะแนนจากการเดิร์ฟจะสูงมาก (สุพจน์ ปราณี,

บุญธรรมที่นำมาใช้ในการสื่อสารนี้มี 4 แบบ คือ การสื่อสารด้วยเสียง ภาพ และข้อความ บุญธรรมการสื่อสารที่มากที่สุด คือ การสื่อสารด้วยเสียง รองลงมา คือ การสื่อสารด้วยรูป ซึ่งเป็นบุญธรรมที่ดีเพรากการสื่อสารจะสื่อสารได้รุนแรง รวดเร็ว โอกาสติดตามข่ายมีอยู่กว่าสิบฝ่าย ในขณะที่สื่อสารด้วยความรุนแรงเป็นหลัก และเห็นว่าฝ่ายตรงข้ามตั้งใจรับลูกรุนแรงกับเปลี่ยนมาสื่อสารด้วยสันหน้าตาข่าย จะทำให้ฝ่ายตรงข้ามเสียจังหวะในการรับสื่อสาร ส่วนทิศทางในการสื่อสารจากผลการวิจัยจะเห็นว่า ผู้สื่อสารส่วนใหญ่จะสื่อสารไปยังตำแหน่งเบ้า หรือตรงตัวเบ้าเป็นหลัก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกษ แก้ว (2542) และเกียรติศักดิ์ ศรีเจ (2546) . ที่พบว่า ผู้สื่อสารส่วนใหญ่จะสื่อสารไปยังผู้เล่นตำแหน่งหลัง การสื่อสารลงผู้เล่นตำแหน่งหลังสามารถเข้าใจได้ 3 แบบ คือ 1) ลงตรงตัวผู้เล่นตำแหน่งหลัง 2) ลงระหว่างผู้เล่นตำแหน่งหลังกับหน้าข้าว และ 3) ลงระหว่างผู้เล่นตำแหน่งหลังกับหน้าข้าย ใน 3 แบบนี้ ถ้าเป็นแบบที่ 2 และ 3 จะถือว่าดี เพราะเป็นจุดที่ผู้เล่นจะรับได้ แต่ถ้าเป็นแบบที่ 1 คือ ตรงตัวเบ้า ดังผลการวิจัยครั้งนี้ “ไม่ค่อยจะเหมาะสมเท่าที่ควร เพราะตำแหน่งหลังหรือเบ้าจะเป็นผู้เล่นที่มุ่งมองได้ กว้างและตื้น” โอกาสที่จะรับลูกสื่อสารได้มีสูงมาก ฉะนั้นการสื่อสารที่ดีควรจะลงข่าวสุดของหน้าข้าว ข้าย สุดของหน้าข้ายตรงกลางระหว่างหน้าข้าวกับเบ้า หน้าข้ายกับเบ้า และหน้าตาข่าย

3. รูปแบบและบุญธรรมการเตะ

จากผลการวิจัยพบว่า ตำแหน่งที่ทำหน้าที่ในการเตะ เพื่อทำคะแนนมากที่สุด คือ ตำแหน่งหน้าข้าว ร้อยละ 59.29 รองลงมาคือ ตำแหน่งหน้าข้าย ร้อยละ 33.33 โดยนักฟุตบอลจะใช้เท้าขวา เป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 81.48 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกษ แก้ว (2542) และเกียรติศักดิ์ ศรีเจ (2546) ที่พบว่า รูปแบบการรุก ด้วยผู้เล่นตำแหน่งหน้าข้าวนำมาใช้มากที่สุด ส่วนรูปแบบการเตะเพื่อ ruth ที่นำมาใช้มากที่สุด คือ การเตะวอลเลย์ หรือการกระโดดเตะลังกาหลัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกษ แก้ว (2542) เกียรติศักดิ์ ศรีเจ (2546) ที่พบว่า รูปแบบการเตะที่นักฟุตบอลทั้งชายและหญิง นำมาใช้มากที่สุด คือ การเตะแบบลังกาหลังหรือวอลเลย์ เนื่องจากการกระโดดเตะลังกาหลัง โดยปกติจะเป็นการกระโดดเตะที่จุดสูงสุดของการกระโดด ฉะนั้น ผู้เล่นที่มีความสามารถกระโดดได้สูงโดยตัวอยู่ได้นานกว่าปกติ จะได้เปรียบคู่แข่งขันที่สกัดกั้นและตั้งรับ เพราะจะทำให้ผู้สกัดกั้นและตั้งรับเสียจังหวะ ประกอบกับการรุกด้วยการวอลเลย์จะเป็นการรุกหรือการเตะที่รวดเร็วแรง และเด็ดขาดกว่ารูปแบบอื่น ๆ บุญธรรมที่ใช้ในการเตะวอลเลย์มี 3 แบบ คือ การเตะวอลเลย์บีกหรือฟัง การเตะวอลเลย์ดาด และการเตะวอลเลย์ ยอด บุญธรรมที่นำมาใช้มากที่สุด คือ การเตะวอลเลย์ฟังหรือบีก ซึ่งเป็นการเตะวอลเลย์ที่ลูกลงอยู่หน้างกลม ยกแก่การตั้งรับและเล่นต่อตัวกลับมาได้ แต่การเตะวอลเลย์ฟังหรือบีกนั้น มีโอกาสที่จะติดตากัน และติดบล็อกได้ง่ายกว่าการเตะดาด ทิศทางการเตะวอลเลย์และการเตะลังกาข้างที่ลงมากที่สุด คือ ตรงตัวเบ้า ส่วนการเตะซันเบ้าหรือการเตะลังกาหลัง ทิศทางที่ลงมากที่สุด คือ ตรงตัวหน้าข้าว รองลงมา คือ ตรงตัวหน้าข้าย จากผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นว่า ทิศทางการเตะวอลเลย์ และการเตะลังกาข้าง ยังไม่

ดีเท่าที่ควร เพราะลงทะเบียนแบบ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มองเห็นทิศทางการเตะได้มากที่สุด โอกาสที่จะเตะรุ่ม การรับและรับได้มีสูงกว่าตำแหน่งอื่น

4. รูปแบบและยุทธวิธีการเหยียบหรือปัด

จากการวิจัยจะเห็นว่า ตำแหน่งที่ใช้ทักษะในการเหยียบหรือปัดมากที่สุด คือ ตำแหน่งหน้าซ้าย ซึ่งไม่ใช้เป็นตำแหน่งในการรุกเป็นหลัก แสดงให้เห็นว่า ทักษะการเหยียบหรือปัดจะ นำมาใช้สำหรับการเก็บปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยการกระโดดเหยียบเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะการเหยียบจะเป็น การเหยียบปักหรือผ่านลงทะเบียนแบบ ซึ่งการเหยียบลักษณะนี้มีโอกาสติดตาข่าย และเบ็คครับได้ง่าย ควรจะ เปลี่ยนมาเป็นการเหยียบทยอด หรือเหยียบลงช่องว่างระหว่างหน้าขากับเบ็ค หรือหน้าซ้ายกับเบ็ค

5. รูปแบบและยุทธวิธีการใหม่

จากการวิจัยจะเห็นว่า หน้าขวาใช้การกระโดดใหม่ยอดด้วยหน้าผากมากที่สุด รองลงมาคือ การกระโดดใหม่ด้วยซังของศีรษะ แสดงให้เห็นว่า การใหม่เป็นทักษะหนึ่งที่ผู้เล่นหลัก หรือผู้รุกใช้เป็นทักษะในการเก็บปัญหา เมื่อไม่สามารถเดินออกเส้นได้ ไม่ได้ใช้ทักษะการใหม่เพื่อทำคะแนน เพราะเป็นการใหม่ด้วยหน้าผาก ซึ่งไม่สามารถใหม่ให้แรงและบีบหรือผ่านได้ เพราะถ้าใหม่แรงเกินไป เท้าของผู้ใหม่มีโอกาสโดนตาข่ายด้านล่างได้ ซึ่งแตกต่างจากในอดีต ที่ผู้เล่นสามารถกระโดดได้สูง พับสะโพก และพับด้านซ้ายของศีรษะใหม่ลูกตะกร้อให้บีบลงหรือผ่านด้วยความรวดเร็ว รุนแรงและสามารถ บังคับทิศทางได้

6. รูปแบบและยุทธวิธีการบล็อกหรือการสกัดกัน

จากการวิจัยจะเห็นว่า ตำแหน่งที่ต้องทำหน้าที่บล็อกมากที่สุด คือ หน้าขวา ในขณะเดียวกันหน้าขวาคือที่ต้องทำหน้าที่เตะเพื่อทำคะแนนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาตำแหน่งหน้าขวา ต้องใช้พลังงานและสมรรถภาพทางกายสูงมาก เพราะจากข้อมูลจะเห็นว่า มีการเตะเพื่อทำคะแนนทั้งสิ้น 610 ครั้ง และมีการบล็อก 503 ครั้ง รวมกันเป็น 1,113 ครั้ง ซึ่งมากกว่าการเสิร์ฟที่มีทั้งสิ้น 884 ครั้ง ถ้าหาก หน้าขวาต้องทำหน้าที่ทั้งเตะและบล็อก ก็จะต้องใช้พลังงาน ในการเคลื่อนไหวถึง 1,113 ครั้ง ซึ่งหนักและ เหนื่อยมาก ถ้าฝึกซ้อมไม่ถูกและต้องทำหน้าที่เตะและบล็อกติดต่อกันตลอดการแข่งขัน ก็จะมีผลต่อ ประสิทธิภาพในการเตะและบล็อกทันที ซึ่งจากการสังเกตการณ์และเก็บข้อมูลในครั้งนี้ พบว่า ทีมที่ ชนะเลิศและรองชนะเลิศมีนักกีฬาส่วนหนึ่งที่ ทำหน้าที่บล็อกเพียงอย่างเดียว ไม่ต้องทำหน้าที่เตะ การ ทำหน้าที่บล็อกเพียงอย่างเดียวจะทำให้นักกีฬาไม่เหนื่อย เก็บพลังไว้กระโดดบล็อกได้เต็มที่ ทำให้กระโดด บล็อกได้สูง ไล่ลูกบล็อกได้ดี จังหวะในการบล็อกจะมีประสิทธิภาพ และหวังผลในการบล็อกได้มากขึ้น แต่ ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้บล็อกด้วย ทำให้ประสิทธิผลในการบล็อกต่ำ ดังเช่น เปอร์เซ็นต์ ที่บล็อกได้ในการแข่งขันครั้งนี้เพียง 14.51 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

รูปแบบการบล็อกที่ใช้มากที่สุด คือ การบล็อกด้วยขาขวา รองลงมาคือ การบล็อกด้วยขา ซ้ายและหลัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถาพร เกษแท้ว (2542) และ เกียรติศักดิ์ ศรีเจ (2546)

ที่พบร่วมกัน จึงเป็นรูปแบบที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด เนื่องจาก การสกัดกั้นด้วยข้าจะทำให้ผู้สกัดกั้นลังเกตเห็นทิศทางการเคลื่อนไหวของลูกตะกร้อ การเคลื่อนไหวของผู้เล่นตำแหน่งรุกของฝ่ายตรงข้าม ทำให้สามารถกำหนดระยะเวลาและความสูงในการกระโดดสกัดกั้นได้ดี ประกอบกับการสกัดกั้นด้วยข้า จะมีความปลอดภัย ลดการบาดเจ็บได้มากกว่า การสกัดกั้นด้วยหลัง และศรีษะ เพราะกล้ามเนื้อขา จะเป็นกล้ามเนื้อมัดใหญ่ เชิงแข็ง เกร็งตัวได้ดี และสามารถยึดเหยียด และขอขาได้ตามต้องการ ซึ่งจะส่งผลต่อการควบคุมพื้นที่ในการสกัดกั้นหน้าตาข่าย สอดคล้องกับสุพจน์ ปราบานี (2539 : 76) ที่กล่าวว่า การสกัดกั้นด้วยข้า เป็นวิธีที่นิยมที่สุดในเวลานี้ เนื่องจากสามารถสกัดกั้นได้ทั้งการรุกระยะใกล้และระยะไกล

การสกัดกั้นด้วยข้าจะมีอุปสรรค หากนักกีฬาตัวตำแหน่งรุกฝ่ายตรงข้ามเตะสูง เพราะผู้สกัดกั้น จะยกขาขึ้นไปบล็อกไม่สูงพอ จึงต้องขอข้าบล็อก ส่งผลให้นักกีฬาส่วนใหญ่ต้องบล็อกขาของมากกว่าขาเหยียด และหากยังบล็อกไม่ถูกอีก ผู้บล็อกก็จะทำการบล็อกด้วยหลัง ซึ่งนักกีฬาส่วนใหญ่จะบล็อกด้วยหลังตรง เพื่อต้องการบล็อกให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการปฏิบัติ

1.1 กรณีที่ผู้ฝึกสอน หรือผู้จัดการทีมเห็นว่านักกีฬาทั้งสองฝ่ายมีทักษะใกล้เคียงกัน แต่แพ้ไม่ได้ ถ้าแพ้หมายถึง ตกรอบทันทีให้วางทีมในรูปแบบ ABC หรือ BAC โดยวางตัวผู้เล่นสำรองในตำแหน่งเสิร์ฟและตำแหน่งเตะที่ดีที่สุดไว้ตำแหน่งละ 1 คน และสำรองผู้เล่นตำแหน่งเสิร์ฟที่มีทักษะรองลงมาอีก 1 คน แต่ถ้าไม่มีนักกีฬาให้วางตัวเป็นผู้เล่นสำรองได้มากพอ ก็ให้วางตัวผู้เล่นสำรองในตำแหน่งเสิร์ฟที่ดีที่สุดไว้ 1 ตำแหน่ง ที่เหลืออีก 2 คน จะเป็นตำแหน่งเตะหรือเสิร์ฟก็ได้ แต่ไม่ควรจะเป็นตำแหน่งซังหรือตั้ง เพราะโอกาสที่จะเปลี่ยนตัวผู้เล่นตำแหน่งตั้งมีน้อยมาก

1.2 กรณีที่ทีมนักกีฬามีทักษะดีกว่าคู่แข่งขัน 1 ทีม ที่เหลืออีก 2 ทีม มีทักษะต่ำอยกว่า และวิเคราะห์แล้วว่าโอกาสที่จะชนะคู่แข่งขันมีน้อยมาก ให้วางทีมแบบ CAB โดยวางตัวผู้เล่น ทีม C ให้อ่อนที่สุด ดึงตัวผู้เล่นทีม C ที่เก่งมาเป็นผู้เล่นสำรองไว้ เสิร์ฟทีม B ให้แกร่งและดีขึ้นกว่าเดิม เพื่อวางแผนการเล่นให้ทีมอ่อนที่สุด พบกับทีมเก่งที่สุดของคู่แข่งขัน แล้วทีมที่เก่งที่สุดของเราจัดไว้เป็น ทีมที่สอง ซึ่งจะชนะทุกทีม เพื่อให้มาตัดสินผลแพ้หรือชนะในทีมที่สาม ซึ่งทีมของเราจะเป็นทีมที่มีความสามารถปานกลาง พบกับทีมอ่อนที่สุดของคู่แข่งขัน ถ้าเราทีมอย่างนี้ได้ โอกาส ที่จะชนะก็มีมากขึ้น

1.3 ทิศทางในการเสิร์ฟส่วนใหญ่จะลงตรงตัวเบ็ค ซึ่งควรจะปรับปุ่งเพราะตำแหน่งเบ็คหรือหลังจะเป็นตำแหน่งที่เห็นทิศทางการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อได้ดีที่สุด โอกาสที่จะรับเสิร์ฟได้มีสูงกว่าตำแหน่งอื่น ๆ นั่นควรจะฝึกซ้อมเสิร์ฟให้ลงข้าวสุดของหน้าข้าว ข้ายสุดของหน้าข้ายหรือตรงกลาง

ระหว่างหน้าข้าว กับเบ็ค หรือหน้าข้าว กับเบ็ค ส่วนการเลิร์ฟหยอด เสิร์ฟให้ลงบริเวณหน้าตาข่ายตัวแห่งเด็กได้ โดยให้ตากใกล้ตาข่ายให้มากที่สุด

1.4 การเสิร์ฟส่วนใหญ่จะใช้หลังเท้าของลงมา คือ ฝ่าเท้า ซึ่งสัมพันธ์กับยุทธวิธีการเสิร์ฟของทีมต่าง ๆ ที่ใช้การเสิร์ฟดาด และการเสิร์ฟหยอดเป็นหลัก โดยเฉพาะทีมที่ชนะเลิศ และรองชนะเลิศจะใช้การเสิร์ฟหยอดเป็นอันดับสองรองจากการเสิร์ฟดาด ด้วยเหตุนี้การตั้งรับเสิร์ฟของเชป์กัตากว่าอยุคใหม่ไม่ควรจะถอยไปอยู่หลังของวงกลมมากเกินไป ควรจะอยู่หน้าวงกลมเล็กน้อย พร้อมจะถอยและรุกไปข้างหน้าเพื่อเก็บลูกเสิร์ฟหยอดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ยุทธวิธีการเดแทคแนนที่ใช้มากที่สุด คือ การกระโดดเทவอลเลย์ปักหรือฝัง หรือการกระโดดเตี้ลังก้าหลังปักหรือฝัง ลูกตะกร้อจะลงในสนามหน้าวงกลมเป็นส่วนใหญ่ การเดลักชันจะตั้งกล้าวจะรุนแรง หนักหน่วงและรวดเร็ว ฝ่ายตรงข้ามรับได้ยาก แต่มีจุดอ่อนตรงที่มีโอกาสติดตาข่ายและติดบล็อกได้ง่าย หากเป็นไปได้ ผู้ฝึกสอนควรจะฝึกให้นักกีฬาเดต้าดให้ได้อย่างแม่นยำ สลับกับการเตะปักและฝัง เพื่อให้นักกีฬาปรับการเดต้าทุกสภาวะการณ์ และจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามรับและบล็อกได้ยาก

1.6 ผู้ฝึกสอนควรฝึกทักษะการรุก เพื่อแก้ไขปัญหาเมื่อเวลา.rุกด้วยทักษะหลักไม่ได้ให้กับนักกีฬา โดยฝึกให้เป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำมาใช้อย่างได้ผล เช่น การเหยียบ การปาดและการใหมง่า เป็นต้น

1.7 การบล็อกหรือการสกัดกัน มีโอกาสได้คะแนนไม่ถึง 15% ส่วนใหญ่จะกระทำโดยตัวแห่งเดต้า ซึ่งทำให้ผู้เดต้าต้องเคลื่อนไหว และกระโดดขึ้นลงตลอดเวลา เสียพลังงานอย่างมาก บางครั้งเกิดความท้อถอย เป็นอย่างมาก เพราะบล็อกไม่ติด ไม่ทัน ไม่ได้คะแนน จึงควรจะฝึกให้ผู้เล่นตัวแห่งเดต้าบล็อกหรือสกัดกันได้ด้วย จะช่วยแบ่งเบาภาระของตัวแห่งเดต้าได้ระดับหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเปรียบเทียบยุทธวิธีการวางแผนทีมและรูปแบบการเล่น ระหว่างนักกีฬาเชป์กัตากว่ากับทีมชาติไทยกับทีมชาติมาเลเซีย หรือเปรียบเทียบยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำคะแนนระหว่างนักกีฬาเชป์กัตากว่ากับเชป์กัตากว่าปัจจุบัน

2.2 ควรจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขันกับยุทธวิธีหรือรูปแบบการเล่นของนักกีฬาเชป์กัตากว่ากับทีมชาติ

บรรณานุกรม

- นพดล เกตุประทุม. 2536. การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นบาสเกตบอลในกีฬามหาวิทยาลัยปี 2535.
กรุงเทพฯ : บริษัทนานาพิมพ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- นพพร เอกมาตราช. 2550. ขุนทดวิธีการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลกปี ค.ศ.2006
ณ ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทนานาพิมพ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทร์วิโรฒ.
- นภพร ทัศนยนตา. 2548. คัมภีร์ผู้ฝึกสอนแบดมินตัน. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยลักษณ์.
ประเชิญ รอดบ้านเก่า. 2543. แรงจูงใจในการเลือกเล่นเชปปักตะกร้อของนักเรียนหญิง. กรุงเทพฯ
: บริษัทนานาพิมพ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ประโยค ศุทธิส่ง. 2536. ตำราการฝึกและการตัดสินกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ : อโศกสตูดิโอ.
พิบูล ทีปะมาล. 2546. การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : ออมการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยลักษณ์ (ออนไลน์). 2550. เข้าถึงได้จาก [http://walailakgames.wu.ac.th/about-
games.php\(11/20/2550\)](http://walailakgames.wu.ac.th/about-games.php(11/20/2550))
- รุ่งเรือง เทพทัต. 2531. การศึกษารูปแบบของการแข่งขันวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : บริษัทนานาพิมพ์
การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สถาพร เกตุแก้ว. 2542. รูปแบบการเล่นเชปปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13.
กรุงเทพฯ : บริษัทนานาพิมพ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สมชาย พันธ์โภต. 2540. รูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับ
ประเทศศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทนานาพิมพ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สรากุล หมื่นเข็ง. 2537. การศึกษารูปแบบของการเตะตะกร้อท่ากระโดดควอลเลย์. กรุงเทพฯ :
บริษัทนานาพิมพ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- สุพจน์ ปราณี. 2539. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเชปปักตะกร้อขั้นก้าวหน้า. กรุงเทพฯ : อโศกสตูดิโอ.
_____. 2539. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเชปปักตะกร้อขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : อโศกสตูดิโอ.
- สุเมธ พรมมินทร์. 2550. ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถทางด้าน
ทักษะและผลลัพธ์ของการแข่งขันของนักกีฬาเชปปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเยาวชน
แห่งชาติ ครั้งที่ 23. สงขลา : รายงานการวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เสนาะ ตียะร. 2546. การบริหารกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- หนึ่งฤทธิ์ รอดงาม. 2543. การศึกษาเทคนิคและกลวิธีการเล่นเป็นทีมในการแข่งขันวอลเลย์บอล
หญิง : การศึกษารายกรณีกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 32. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อเนก ช้างน้อย. 2527. การพัฒนาผลศึกษาและการกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา. วารสาร
ศึกษาศาสตร์. 12(1-4) : 179, ตุลาคม – กันยายน 2527.
- Dess, Gregory G. and Miller, Alex. 1993. Strategic Management. New York : McGraw-Hill.
- Pitts, Robert A. and Lei, David. 2000. Strategic Management : Building and Sustaining
Competitive Advantage. 2d ed. USA : South-Western College Publishing.
- Schermerhorn, John R. 2002. Management. 7th ed. New York : John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

- แบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำค่าแนวของนักกีฬาเชิงตัวกรั้ว
กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35
- บันทึกข้อความขออนุมัติเดินทางไปราชการเพื่อเก็บข้อมูล
- ประวัติคณะผู้วิจัย

แบบบันทึกข้อความในการตรวจทีมและการทำคะแนน

ของนักกีฬาเชิงปัจจัยรั้อประเภททีมชุดชาย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

การแข่งขันวันที่.....มกราคม 2552 คู่ที่.....ระหว่างทีม.....กับทีม.....

เรื่อง การตรวจทีมและการตรวจตัวผู้เล่น

ชื่อทีม.....	ชื่อทีม.....
1. การตรวจทีม ☐ A B C ☐ A C B ☐ B A C ☐ B C A ☐ C A B ☐ C B A	1. การตรวจทีม ☐ A B C ☐ A C B ☐ B A C ☐ B C A ☐ C A B ☐ C B A
2. การตรวจตัวผู้เล่นสำรอง 1 ตำแหน่งเดิร์ฟ จำนวน..... คน 2 ตำแหน่งเตะ จำนวน..... คน 3 ตำแหน่งตั้ง จำนวน..... คน	2. การตรวจตัวผู้เล่นสำรอง 1 ตำแหน่งเดิร์ฟ จำนวน..... คน 2 ตำแหน่งเตะ จำนวน..... คน 3 ตำแหน่งตั้ง จำนวน..... คน

แบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนและการทำคณ์

ของนักกีฬาเชปัคตะกร้อประเภททีมชุดชาย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

วันที่ มกราคม 2552 คู่ที่.....ระหว่างทีม.....กับทีม.....สนาม.....เวลา.....น.

การทำคณ์ของทีม.....ในทีม A B C

ทักษะ	เห้าที่ใช้เลิร์ฟ	รูปแบบการเสิร์ฟ	ยุทธวิธีการเสิร์ฟ	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงด้าว	ซ้าย
เสิร์ฟ	☐ เห้าขวา	☐ หลังเห้า	☐ เสิร์ฟคาด	☐ หน้าขวา			
				☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เสิร์ฟสไลด์	☐ หน้าขวา			
				☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ท็อปสปิน	☐ หน้าขวา			
				☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยอด/สัน	☐ หน้าขวา			
				☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

แบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำคะแนน
ของนักกีฬาเชป์กัตจะกรอประเกททีมชุดชาย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

วันที่ มกราคม 2552 คู่ที่ ระหว่างทีม..... กับทีม..... สนาม..... เวลา..... น.

การทำคะแนนของทีม..... ในทีม A B C

ทักษะ	เท้าที่ใช้สีร์ฟ	รูปแบบการสีร์ฟ	ยุทธวิธีการสีร์ฟ	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
สีร์ฟ	☐ เท้าขวา ☐ ข้างเท้า	☐ เสิร์ฟด้าน	☐ เสิร์ฟด้าน	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เสิร์ฟสไลด์	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ห้อปสปิน	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยอด/ลั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

แบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำคะแนน

ของนักกีฬาเชป็อกตะกร้อประเภททีมชุดชาย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

วันที่ มกราคม 2552 ครุ่นที่.....ระหว่างทีม.....กับทีม.....สนาม.....เวลา.....น.

การทำคะแนนของทีม.....ในทีม A B C

ทักษะ	เท้าที่ใช้เสิร์ฟ	รูปแบบการเสิร์ฟ	ยุทธวิธีการเสิร์ฟ	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เสิร์ฟ	☐ เท้าขวา	☐ ฝ่าเท้า	☐ เสิร์ฟดาด	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
				☐ เสิร์ฟสไลด์	☐ หน้าขวา		
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ท็อปสpin	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยอด/ส้น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

แบบบันทึกข้อมูลวิธีการวางแผนทีมและการทำงาน

ของนักกีฬาเชิงป้องกันรับประทานทีมชุดชาย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

วันที่ มกราคม 2552 ครุ่นที่..... ระหว่างทีม..... กับทีม..... สนาม..... เวลา..... น.

การทำงานของทีม..... ในทีม A B C

ทักษะ	เท้าที่ใช้เลิร์ฟ	รูปแบบการเลิร์ฟ	ยุทธวิธีการเลิร์ฟ	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เลิร์ฟ	☐ เท้าซ้าย	☐ หลังเท้า	เลิร์ฟดาด	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			เลิร์ฟสไลด์	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			ท็อปสปิน	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			หยอด/สั้น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

แบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำคะแนน

ของนักกีฬาเชป์กัตตากรั้งประเภททีมชุดชาย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

วันที่ มกราคม 2552 ครุ่นที่.....ระหว่างทีม.....กับทีม.....สนาม.....เวลา.....น.

การทำคะแนนของทีม.....ในทีม A B C

ทักษะ	เท้าที่ใช้สีร์ฟ	รูปแบบการสีร์ฟ	อุทธริคิการสีร์ฟ	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
สีร์ฟ	☐ เท้าซ้าย	☐ ข้างเท้า	☐ สีร์ฟคาด	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ สีร์ฟสไลด์	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ท็อปสปิน	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยอด/ลั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			

แบบบันทึกยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำคะแนน

ของนักกีฬาเชปปักด้วยรัฐบาลทีมชาติไทย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35

วันที่ มกราคม 2552 คู่ที่ ระหว่างทีม กับทีม สนาม เวลา น.

การทำคะแนนของทีม ในทีม A B C

ทักษะ	เท้าที่ใช้สีร์ฟ	รูปแบบการสีร์ฟ	อุทธรณ์การสีร์ฟ	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
สีร์ฟ	☐ เท้าซ้าย	☐ ฝ่าเท้า	☐ เสิร์ฟภาค	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เสิร์ฟสไลด์	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ท็อปสปิน	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เตะ	☐ หน้าขวา	☐ เท้าขวา	☐ วอลเลย์	☐ หน้าขวา			
			☐ ดาว/สาด	☐ แบ็ค			
			☐ หน้าซ้าย	☐ หน้าขวา			
			☐ ปัก/ผึ้ง	☐ หน้าขวา			
			☐ แบ็ค	☐ หน้าขวา			
			☐ หน้าซ้าย	☐ หน้าขวา			
			☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา			
			☐ แบ็ค	☐ หน้าขวา			
			☐ หน้าซ้าย	☐ หน้าขวา			
			☐ เตะสลับ	☐ หน้าขวา			
			☐ ดาว/สาด	☐ แบ็ค			
			☐ หน้าซ้าย	☐ หน้าขวา			
			☐ ปัก/ผึ้ง	☐ หน้าขวา			
			☐ แบ็ค	☐ หน้าขวา			
			☐ หน้าซ้าย	☐ หน้าขวา			
			☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา			
			☐ แบ็ค	☐ หน้าขวา			
			☐ หน้าซ้าย	☐ หน้าขวา			

ทักษะ	คำแนะนำที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและขุทธิชีวิการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			เตะขั้นเบ็ค	☐	หน้าขวา		
				☐	เบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		
			ปัก/ผึ่ง	☐	หน้าขวา		
				☐	เบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		
			หยอก/สั่น	☐	หน้าขวา		
				☐	เบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		

หักษะ	ตำแหน่งที่担当	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและอุทธริคติการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เตะ	☐ หน้าขวา	☐ เท้าซ้าย	☐ วอลเลย์	☐ หน้าขวา			
			☐ ดาว/สาด	☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ บัก/ผัง	☐ หน้าขวา			
				☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เตะสลับ	☐ หน้าขวา			
			☐ ดาว/สาด	☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ บัก/ผัง	☐ หน้าขวา			
				☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แม็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่嚮	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและอุปกรณ์ในการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ เดชะนับเบิค	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ บีก/ผีง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยอด/สัน	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตัวแหน่งที่เดcale	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและขุทชิมีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เดcale			☐ หน้าข้าย	☐ ขวา	☐ วอลเล่ย์	☐ หน้าขวา	
					☐ ดาวด/สาด	☐ แบ็ค	
					☐ ปัก/ผึ้ง	☐ หน้าข้าย	
			☐ หยอด/สั่น		☐ หน้าขวา	☐ หน้าขวา	
					☐ แบ็ค	☐ แบ็ค	
					☐ หน้าข้าย	☐ หน้าข้าย	
			☐ เดชะสลับ		☐ หน้าขวา	☐ หน้าขวา	
					☐ แบ็ค	☐ แบ็ค	
					☐ หน้าข้าย	☐ หน้าข้าย	
			☐ ปัก/ผึ้ง		☐ หน้าขวา	☐ หน้าขวา	
					☐ แบ็ค	☐ แบ็ค	
					☐ หน้าข้าย	☐ หน้าข้าย	
			☐ หยอด/สั่น		☐ หน้าขวา	☐ หน้าขวา	
					☐ แบ็ค	☐ แบ็ค	
					☐ หน้าข้าย	☐ หน้าข้าย	

ทักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและอยุทธวิธีการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ เดอะชันแบ็ค	☐ หน้าขวา			
			☐ คาด/สาด	☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ปัก/ผึ้ง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยอก/ลื้น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและอุทธริธีการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เดะ	☐ หน้าช้ำย	☐ เท้าช้ำย	☐ วอลเลย์	☐ หน้าขวา			
			☐ ดาว/สาด	☐ แบ็ค			
				☐ หน้าช้ำย			
			☐ ปัก/ผึ้ง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าช้ำย			
			☐ หยอด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าช้ำย			
			☐ เดอะสลับ	☐ หน้าขวา			
			☐ ดาว/สาด	☐ แบ็ค			
				☐ หน้าช้ำย			
			☐ ปัก/ผึ้ง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าช้ำย			
			☐ หยอด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าช้ำย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ เดาะชันเบ็ค ☐ คาด/คาด	☐ หน้าขวา ☐ เบ็ค ☐ หน้าซ้าย	☐		
					☐		
					☐		
			☐ ปัก/ผสง	☐ หน้าขวา ☐ เบ็ค ☐ หน้าซ้าย	☐		
					☐		
					☐		
			☐ หยุด/สั้น	☐ หน้าขวา ☐ เบ็ค ☐ หน้าซ้าย	☐		
					☐		
					☐		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เตะ	☐ ผู้เล่นพ	☐ เท้าขวา	☐ วอลเลย์	☐	หน้าขวา		
			☐ ดาวดัด/สาด	☐	แบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		
			☐ ปัก/ฝัง	☐	หน้าขวา		
				☐	แบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		
			☐ หยุด/สั่น	☐	หน้าขวา		
				☐	แบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		
			☐ เตะสลับ	☐	หน้าขวา		
				☐	แบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		
			☐ ปัก/ฝัง	☐	หน้าขวา		
				☐	แบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		
			☐ หยุด/สั่น	☐	หน้าขวา		
				☐	แบ็ค		
				☐	หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ เตะชันเบ็ค	☐ หน้าขวา			
			☐ ดาว/สาด	☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ปีก/ฝั่ง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่嚮	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เตะ	☐ ผู้เดียว	☐ เท้าซ้าย	☐ วอลเลย์	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ปัก/ผึ้ง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เดอะสลับ	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ปัก/ผึ้ง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่嚮	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ เดชะชันเบ็ค	☐ หน้าขวา			
			☐ คาด/คาด	☐ เบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เป็ก/ฟัง	☐ หน้าขวา			
				☐ เบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยอด/สั่น	☐ หน้าขวา			
				☐ เบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตัวแหน่งที่เดิน	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและอุปกรณ์ในการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
เหยียบ/ปัด	☐ หน้าขวา	☐ เท้าซ้าย	☐ ยืน ☐ คาด ☐ หยดด/สั่น ☐ กระโดด ☐ คาด ☐ ปัก/ฝัง ☐ หยดด/สั่น	☐			
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐		
					☐		
					☐		
เหยียบ/ปัด			☐	☐ หน้าขวา ☐ แบ๊ค ☐ หน้าซ้าย ☐ หน้าขวา ☐ แบ๊ค ☐ หน้าซ้าย ☐ หน้าขวา ☐ แบ๊ค ☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ เท้าขวา	☐ ยืน			
				☐ คาด	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
				☐ กระเดด			
				☐ คาด	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
				☐ ปัก/ผัง	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
				☐ หยุด/สั่น	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตัวแหน่งที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
	☐ หน้าซ้าย	☐ เท้าซ้าย	☐ ปีน				
			☐ คาด	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
			☐ ยอด/สัน	☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ กระโดด				
				☐ คาด	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
			☐ ปัก/ผัง	☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
			☐ ยอด/สัน	☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตัวแหน่งที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
		☐ เท้าขวา	☐ ยืน ☐ คาด ☐ หยดด/สั่น	☐ ยืน ☐ คาด ☐ หยดด/สั่น			
				☐ น้ำขวาก ☐ แบ๊ค ☐ น้ำซ้าย ☐ น้ำขวา ☐ แบ๊ค ☐ น้ำซ้าย			
				☐ กระโดด ☐ คาด ☐ ปัก/ผึ้ง ☐ หยดด/สั่น			
				☐ น้ำขวาก ☐ แบ๊ค ☐ น้ำซ้าย ☐ น้ำขวา ☐ แบ๊ค ☐ น้ำซ้าย ☐ น้ำขวาก ☐ แบ๊ค ☐ น้ำซ้าย			

หักมะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและอุปกรณ์วิธีการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
	☐ ผู้เสิร์ฟ	☐ เท้าซ้าย	☐ ยืน ☐ คาด ☐ หยอด/ส้น	☐ หน้าขวา ☐ แบ็ค ☐ หน้าซ้าย ☐ หน้าขวา ☐ แบ็ค ☐ หน้าซ้าย			
			☐ กะระไดด์ ☐ คาด ☐ ปัก/ฝัง ☐ หยอด/ส้น	☐ หน้าขวา ☐ แบ็ค ☐ หน้าซ้าย ☐ หน้าขวา ☐ แบ็ค ☐ หน้าซ้าย ☐ หน้าขวา ☐ แบ็ค ☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ดำเนินการที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ เท้าขวา	☐ ยืน			
				☐ คาด	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ กระโดด				
				☐ คาด	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ ปัก/ผึ้ง		☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ หยอก/สั่น		☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและอุทธริคการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
ใหม่	☐ หน้าขวา	☐ ข้างซ้าย	☐ ยืน				
			☐ คาด		☐ หน้าขวา		
			☐ หยอด/สัน		☐ แบ็ค		
			☐ กระโดด		☐ หน้าซ้าย		
			☐ คาด		☐ หน้าขวา		
			☐ ปัก/ฝัง		☐ แบ็ค		
			☐ หยอด/สัน		☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ ข้างขวา	☐ ยืน			
				☐ ดาวด			
				☐ หยุด/สั่น			
				☐ กระโดด			
				☐ ดาวด			
				☐ ปัก/ผัง			
				☐ หยุด/สั่น			
				☐ ยืน			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
		☐ หน้าอก	☐ ยืน				
			☐ คาด		☐ หน้าขวา		
					☐ เบ็ค		
			☐ ยอด/สัน		☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ เบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ กระโดด				
			☐ คาด		☐ หน้าขวา		
					☐ เบ็ค		
			☐ เป็ก/ฝัง		☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ เบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ ยอด/สัน		☐ หน้าขวา		
					☐ เบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและข้อหัวใจการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
	☐ หน้าซ้าย	☐ ข้างซ้าย	☐ ยืน ☐ คาด ☐ หยอก/สั่น ☐ กระโดด ☐ คาด ☐ ปัก/ฝัง ☐ หยอก/สั่น	☐ ยืน ☐ คาด ☐ หยอก/สั่น ☐ กระโดด ☐ คาด ☐ ปัก/ฝัง ☐ หยอก/สั่น			
					☐ หน้าขวา		
					☐ แม็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แม็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แม็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แม็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แม็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แม็ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ ข้างขวา	☐ ยืน			
				☐ คาด	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ กระเดด				
				☐ คาด	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ เปก/ผึง		☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ หยอด/สัน		☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		

หักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและข้อควรพิจารณา เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
		☐ หน้าอก	☐ ปีน				
			☐ คาด	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
			☐ หยอด/สัน	☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ กระโดด				
				☐ หน้าขวา			
			☐ คาด	☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เป็ก/ฝัง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หยอด/สัน	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและอุทิ�นิธิการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
	☐ ผู้เล่นพ	☐ ขาทั้งสองข้าง	☐ ยืน				
			☐ คาด	☐ หน้าขวา			
			☐ หยอกด/สั่น	☐ แบ๊ค			
			☐ กระโดด	☐ หน้าซ้าย			
			☐ คาด	☐ หน้าขวา			
			☐ ปัก/ฝัง	☐ แบ๊ค			
			☐ หยอกด/สั่น	☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
				☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เดะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและข้อควรรีกิจการ เล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
		☐ ขาข้างขวา	☐ ยืน				
			☐ คาด		☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ หยอก/ลั้น		☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ กระโดด				
					☐ หน้าขวา		
			☐ คาด		☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ ปัก/ผึ้ง		☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ หยอก/ลั้น		☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ดำเนินการที่เตะ	อวัยวะหลักที่ใช้	รูปแบบและยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
			☐ หน้าอก	☐ ยืน			
				☐ ด้าน	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		
					☐ หน้าขวา		
					☐ แบ็ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เล่น	รูปแบบ	ยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
การบล็อกหรือ การสกัดกัน	☐ หน้าขวา	☐ ขา ☐ ขวา ☐ ซ้าย	☐ เข้าออก	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ขาเหยียด	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ นอนขาเหยียด	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หลัง	☐ เอียงขวา	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ เอียงซ้าย	☐ เอียงซ้าย	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		
			☐ ตรง	☐ ตรง	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เล่น	รูปแบบ	อุทธริการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
		☐ ศีรษะ	☐ ตรง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เอียง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เล่น	รูปแบบ	ยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
การบล็อกหรือ การสกัดกัน	☐ หน้าซ้าย	☐ ขา ☐ ขวา ☐ ซ้าย	☐ เช่าจอ	☐ หน้าขวา			
				☐ เบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ขาเหยียด	☐ หน้าขวา			
				☐ เบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ นอนขาเหยียด	☐ หน้าขวา			
				☐ เบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หลัง	☐ เอียงขวา	☐ หน้าขวา		
				☐ เบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เอียงซ้าย	☐ หน้าขวา			
				☐ เบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ตรง	☐ หน้าขวา			
				☐ เบ๊ค			
				☐ หน้าซ้าย			

ทักษะ	ตำแหน่งที่เล่น	รูปแบบ	ยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
		☐ ศิรษะ	☐ ตรง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เอียง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

หักษะ	ตำแหน่งที่เล่น	รูปแบบ	มุขธิวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
การบล็อกหรือ การสกัดกัน	☐ ผู้เล่นพ	☐ ขา ☐ ขวา ☐ ซ้าย	☐ เข้า	☐ เข้า	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		
		☐ ขาเหยียด	☐ ขาเหยียด	☐ ขาเหยียด	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		
		☐ หลัง	☐ เอียงขวา	☐ เอียงขวา	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		
		☐ เอียงซ้าย	☐ เอียงซ้าย	☐ เอียงซ้าย	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		
		☐ ตรง	☐ ตรง	☐ ตรง	☐ หน้าขวา		
					☐ แบ๊ค		
					☐ หน้าซ้าย		

ทักษะ	ตำแหน่งที่เล่น	รูปแบบ	ยุทธวิธีการเล่น	ทิศทาง	จำนวนครั้ง		
					ขวา	ตรงตัว	ซ้าย
		☐ ศรีษะ	☐ ตรง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ เดียง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
		☐ 2 คน ☐ ซ้าย/ขวา ☐ ซ้าย/แบ็ค ☐ ขวา/แบ็ค	☐ ขา	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ หลัง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			
			☐ ขาและหลัง	☐ หน้าขวา			
				☐ แบ็ค			
				☐ หน้าซ้าย			

บันทึกข้อความ

๘๖๐-๙๕๖
๑๔๒

ส่วนราชการ ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ โทร 6722
ที่ มอ 895/1429 วันที่ 26 มีนาคม 2550
เรื่อง ขออนุมัติเดินทางไปราชการ

เรียน คณบดี

ด้วยข้าพเจ้า จะทำการวิจัย เรื่อง "ยุทธวิธีการวางแผนและการแข่งขัน เชิงATEGOK กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35" ซึ่งจะจัดให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ชื่อ ระหว่างวันที่ 4 – 14 มกราคม 2551 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเดินทางไปเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว เพื่อเตรียมข้อมูลให้พร้อมที่จะทำการวิจัยในเรื่องนี้ โดยใช้งบประมาณจากโครงการวิจัยฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเมธ พรมอินทร์)

หัวหน้าโครงการวิจัยฯ

วันที่ ๒๖๓๐

ที่ ๗๐๘ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย
กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐ โทร. ๐๘๑-๗๗๗๗๗๗๗๗๗
๐๘๑-๗๗๗๗๗๗๗๗๗ ๐๘๑-๗๗๗๗๗๗๗๗๗ ๐๘๑-๗๗๗๗๗๗๗๗๗
๔ - ๑๔ ๑๐ ๕๑ ๘๖๐-๙๕๖ ๑๔๒

๒๖๓๐๓๐

๐๑ ๒๖๓๐๓๐

-(คร.กานดา จันทร์เย็น)
หัวหน้าภาควิชาสารัตถศึกษา

ผศ.สุเมธ พรมอินทร์
กัญญาพิมพ์

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ-สกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเมธ พรมอินทร์ (Asst. Prof. Sumet Prom-in)
อายุ	49 ปี
คุณวุฒิ	ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
ภาควิชา	สารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
โทรศัพท์	074-286746

ประสบการณ์ในงานวิชาการ

1. งานวิจัย

- 1.1 เรื่อง สมรรถภาพทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเกี๊ยวพาเพลศึกษาและนันทนาการ (2532)
- 1.2 เรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกาย และสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (2548)
- 1.3 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความนิสัยทางอารมณ์กับความสามารถทางด้านทักษะและผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเชิงปักระหว่างประเทศ ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 23 (2550)
- 1.4 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดรูปกาย ขนาด และองค์ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬาเชิงปักระหว่างประเทศ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 36 (2551)
- 1.5 เรื่อง ยุทธวิธีการวางแผนและการทำคะแนนในการแข่งขันเชิงปักระหว่างกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 (2552)

2. ตำรา/หนังสือ

- 2.1 เรื่อง ตะกร้อ : กีฬาไทย (2539)
- 2.2 เรื่อง เทนนิส (2543)
- 2.3 เรื่อง การจัดการแข่งขันและการตัดสินกีฬาเชิงปักระหว่างประเทศ (2548)

3. เอกสารคำสอน

- วิชา 895-149 ทักษะกีฬาตะกร้อและเชิงปักระหว่างประเทศ (2540)

ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-สกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ (Asst. Prof. Nopadol Nimsuwan)
อายุ	45 ปี
คุณวุฒิ	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
ภาควิชา	สารสนเทศศึกษา คณะศิลปศาสตร์
โทรศัพท์	074-286710

ประสบการณ์ในงานวิชาการ

1. งานวิจัย

- 1.1 เรื่อง ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการสอนว่าيان้ำเบื้องต้นของผู้ฝึกสอนว่าيان้ำในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.2 เรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกายและสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาที่นั่งถือศาสนາอิสลามในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (2548)
- 1.3 เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอยู่ค่ายพักแรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ลงทะเบียนรายวิชา 895-156 การอยู่ค่ายพักแรม
- 1.4 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างชนนิครูปภาพ ขนาดและองค์ประกอบของร่างกายกับผลสัมฤทธิ์การแข่งขันของนักกีฬา เช่น ปีกตะกร้อ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 36 (2551)
- 1.5 เรื่อง ยุทธวิธีการวางแผนทีมและการทำคะแนนในการแข่งขันเชือกตะกร้อกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 (2552)

2. ตำรา/หนังสือ

- 2.1 เรื่อง ซอฟท์บอล

3. เอกสารคำสอน

- 3.1 วิชาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

4. สื่อการสอน

- 4.1 PowerPoint Presentation วิชา 895-146 ทักษะการเดินรำ
- 4.2 PowerPoint Presentation วิชา 895-154 ทักษะการเล่นซอฟท์บอล
- 4.3 PowerPoint Presentation วิชา 895-161 การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ-สกุล นายธีรวัฒน์ ศรียิ่งประการ
อายุ 51 ปี
คุณวุฒิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำแหน่ง อาจารย์ ระดับ 7
ภาควิชา สารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
โทรศัพท์ 074-286730

ประสบการณ์ในงานวิชาการ

1. งานวิจัย

- 1.1 เรื่อง การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักกีฬาประเภททีมในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา (2543)
- 1.2 เรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกายและสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (2549)

2. เอกสารคำสอน

- 3.1 วิชาทักษะกีฬาฟุตบอลและทักษะกีฬาวอลเลย์บอล (2540)